

ԱՐԳԵԼՔՆԵՐ, ՈՐՈՆՔ ԹՈՒՅԼ ԵՆ ԱՐՏԱՀԱՅՏՎԱԾ

Տվյալ աշխատությունը հակիրճ
տեղեկություններ է տալիս այն
արգելքների մասին, որոնք
գրառված են Սուրբ Ղուրանի և
Մարգարեի Պատումների մեջ:
Այնտեղ մանրամասնորեն
խոսվում է Ալլահի սահմանած
արգելքների մասին, որոնց ոմանք
հետևում են, որոնց էլ անտեսում
համարելով աննշան: Խոսվում է

ոիբայի , Շըրկի, սննդի և այլնի
մասին: Նշվում են նաև կյանքի
մեջ կիրառվող արարքները, որոնք
կարող են համարվել աննշան,
սակայն ըստ սահմանած
օրենքների և պատումների
արգելված են: Ուստի ընթերցելով
այն , անհատը կարող է պարզ
պատկերացում կազմել ամենի
մասին և ավելի ուշադիր լինել:

<https://islamhouse.com/2789084>

- ԱՐԳԵԼՔՆԵՐ, ՈՐՈՆՔ
ԹՈՒՅԼ ԵՆ ԱՐՏԱՀԱՅՏՎԱԾ
 - ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ
 - ՇԼՐԿ – Ալլահի հետ
գուգրնկեր տալը
 - Եռք թույլատրում են այն,
ինչ Ալլահը արգելել է և
արգելում են այն, ինչ
Ալլահը թույլատրել է,
 - Կախարդությունը,
բախտագուշակությունը և
հմայությունը.
 - Աստղագիտություն, կամ
հավատք, որ աստղերը և
մոլորակները
ազդեցություն ունեն
մարդկանց կյանքի և
դեպքերի վրա:

- Ցուցամոլություն
երկրպագության մեջ.
- Բացի Ալլահից որևէ
բանով երդվելը.
- Նստել փարիսեցիների և
մեղսագործների հետ
վայելելու նրանց
ընկերակցությունը կամ
նրանց ընկերակցելը.
- Աղոթքի մեջ շարադրման
բացակայությունը.
- Անհանգստանալը և
աղոթքի ժամանակ ոչ
անհրաժեշտ շարժումներ
կատարելը.
- Միտումնավոր սպասել
իմամի շարժումներին, եթե
աղոթքը կատարվում է
հավարութիւն ընթացրում.

- Մզկիթ գալը սիս և
սխտոր ուտելուց հետո
կամ որևէ բան, որը տիաճ
հնու ունի.
- Չինաա – Անառակություն
և անքարոյականություն.
- Սողոն
(Համասեռամություն)
- Առանց օրինական հիմքի
որևէ ամուսնու
ամուսնական կապի
արգելոք
- Ամուսնուց ապահարզան
պահանջելը, առանց որևէ
օրինական պատճառի.
 - Չիհաար
- Ամսականների
ընթացքում կնոց հետ

- Սեռական հարաբերությունը
- Ուկտում, անալ ուղղով սեռական հարաբերությունը կնոց հետ.
- Համականանց անադար վերաբերմունքը
- Ոչ Մահրամ կնոց հետ առանձնանալը
- Ոչ մահրամ կնոց ձեռք սեղմումը
- Կնոց օծանելիք կրելը տանից դուրս գալուց կամ ոչ մահրամ տղամարդու առջև
- Առանց մահրամի կնոց ճանապարհորդությունը

- Դիտավորյալ ոչ մահրամ
կնոջը դիտելը
- Դիտել կանանց, ովքեր
անբարո են հազնվում և
նրանք լրում են.
- Զավակի ծագման կեղծ
պնդումը կամ սեփական
զավակի մերժումը,
 - Ոիրա (վաշի կամ
տոկոս) վերցնելը
 - Վաճառքի ընթացքում
ապրանքի
թերությունը
թարցնելը.
- Արիեստականորեն
ուղնացված զները
 - Ուրբաթօրյա աղոթքի
երկրորդ կոչին
հաջորդող առևտուրը

- Խաղամոլություն
- Գողություն
- Կաշառը առաջարկելը
և վերցնելը
- Ուժով հոդ զավթելը
- Բարեկասության դիմաց
նվեր ընդունելը
- Որևէ մեկին վարձելը և
աշխատանքից օգտվելը,
այնուհետ չվճարելը.
- Զավակներին հավասար
նվերներ չտալը
 - Մաղկանցից
անպատճի գումար
խնդրելը
 - Վարկ վերցնել, առանց
վերադարձնելու
մտադրության

- Կլանել հարամ
ունեցվածքը
- Խսամը, նույնիսկ մեկ
կաթիլ ըմակելը
- Ոսկյա և արծաթյա
տարրաների
կիրառությունը կամ
դրանցով սնվելը և ըմակելը.
 - Կեղծ վկայությունը
- Երաժշտական գործիքներ
և երաժշտություն լսելը
 - Բամբասանք և
վատաքանություն
 - Չրպարտություն
- Մարդկանց տներ
այցելությունը առանց
թույլատվության

- Երկուսի անձնական
գրույցը, երրորդի
ներկայությամբ
- Իսրաալ-հանդերձ, որը
ուժի կոնքերից ներքև է.
 - Տղամարդկանց
ցանկացած տեսակի
ուկու կրելը
- Կանայք, ովքեր կրում են
կարճ, նեղ կամ
թափանցիկ հանդերձ
 - Տղամարդկանց և
կանանց
արհեստական կամ
քնական մազերից
կեղծամ և
հերակալներ կրելը.
- Տղամարդիկ նմանակում
են կանանց և կանայք

նմանակում են
տղամարդկանց
հանդերձով, իսուրով և
արտաքինով

- Վարսերը սև ներկելը
- Հանդերձանքի, պատերի
կամ թղթի վրա
աներևակայելի
արարածների
պատկերները
 - Կեղծել որևէ մեկի
երազները
- Նստել կամ բայլել կամ
բնական կարիքները
հոգալ զերեզմանների վրա
 - Միզելուց հետո
պատշաճ կերպով
չմարրելը

- Գաղտնալսել
մարդկանց , ովքեր դա
շեն ցանկանում
- Վատ հարևան լինելը
- Կտակ գրելը
ժառանգներից մեկին
վնասելու նպատակով
 - Զառախաղ խաղալը
- Անիծել հավատացյալին,
կամ որևէ մեկին, ով
արժանի չէ.
 - Ողբ մահվան
ժամանակ
 - Դեմքին հարվածելը,
կամ դրոշմը
- Առանց որևէ հիմնավոր
պատճառի երեք օրից
ավել Մահմեդական
եղրորից հրաժարվելը

ԹՈՒՅԼ ԱՐԳԵԼՔՆԵՐ, ՈՐՈՆՔ ԱՐՏԱՀԱՅՏՎԱԾ ԵՆ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Փառք լինի Ալլահին; մենք գովաբանում ենք Նրան և փնտրում ենք Նրա օգնությունը և թողությունը: Մենք ապաստան ենք փնտրում Ալլահից մեր իսկ հոգիների չարիքից և մեր չար արարքներից: Ում Ալլահը ուղղորդում է, նա երբեք չի շեղվի և ում Ալլահը շեղում է, **ոչ ոք չի ուղղորդի:** Ես վկայում եմ, ոք գոյություն չունի ոչ մի աստված, բացառությամբ Միայն Ալլահի, առանց որևէ գործընկերոջ կամ գործակցի և ես վկայում եմ, **ոք**

Մուհամմեդը Իր Ստրուկը և Մարզարեն է:

Ալլահը, թող Նա լինի
փառաբանված և բարձրյալ,
պարտավորություններ է տվել,
որոնք մեզ չի թույլատրվում
անտեսել և սահմանել է
սահմաններ, որոնք մեզ չի
թույլատրվում ուժնահարել և
սահմանել է մեր արգելքները,
որոնք մեզ չի թույլատրվում
ուժնահարել:

Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Ինչ որ Ալլահը թույլ է տվել Իր
Գորի մեջ և ինչ որ Նա չի
թույլատրում արգելված է; ինչի
մասին Նա լրություն է

պահպանում զիջում է, այսպիսով
ընդունեք Ալլահի զիջումը, քանի
որ Ալլահը չի մոռանում»:

Այսուհետ նա ընթերցեց այսից. «
... և ձեր Տերը երբեք չի
մոռանում» (Մարիամ 19:64),
{Հաղորդել է Ալ-Հակիմը , 2/375,
դասակարգում են որպես հասան,
ալ-Ալբանիի կողմից Ղաայաթ ալ-
Մարամից էջ. 14 }

قال النبي صلى الله عليه وسلم (ما أحل الله في
كتابه فهو حلال، وما حرم فهو حرام وما سكت
عنه فهو عافية فاقبلوا من الله العافية، فإن الله لم
يكن نسيانا ثم تلا هذه الآية [وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيَّاً].)
[رواه الحاكم ٣٧٥/٢ وحسنه الألباني في غاية
المرام ص: ١٤]

Այն բաները որոնք արգելվել են,
սահմաններն են կամ
սահմանումներ, որոնք
հաստատել է Ալլահը.

«...Եվ ով ոտնահարում է Ալլահի
սահմանված սահմանները, ապա ,
իրոք, նա իրեն մոլորության մեջ է
դնում...» (Ալ-Թալաաք 65:1)

{وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ } الطلاق/١

Ալլահը սպառնացել է նրան, ով
խախտում է Նրա սահմանած
սահմանները և ոտնահարում է
Նրա արգելքները, ինչպես Նա
ասում է (իմաստային
մեկնաբանությունը).

«Եվ, ով չի հնազանդվում Ալլահին
և Նրա Մարգարեին և
ոտնահարում է Նրա
սահմանները, Նա կնետի նրան
կրակը, բնակվելու այնտեղ և նա
կունենա ամոթալի տանջանք»:
(ալ-Նիսա 4:14)

{وَمَن يَعْصِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُذْخَلُهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ}

Խուսափել այն ամենից, ինչ
արգելված է պարտականություն
է, որովհետև Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Ինչ ձեզ
արգելել են անել, խուսափեք
դրանից և ինչ ձեզ պատվիրել են
անել արեք այնքան, որքան ի
վիճակի եք»: (Հաղորդել է

Մուսլիմ, Քիթաք ալ-Փաղաաիլ,
պատում h. 130, Աբդ ալ-Բաաքի
հրատարակություն):

(ما نهيتكم عنه فاجتنبوا وما أمرتكم به فافعلوا
منه ما استطعتم) [رواه مسلم]

Պարզ հայտնի է, որ նրանցից
ոմանք, ովքեր հետևում են իրենց
ցանկություններին, ովքեր թույլ են
սրտով և քիչ գիտելիք ունեն,
նյարդայնանում են, **երբ խում են**
արգելքների ցուցակը: Նրանք
փնթփնթում և մրմնջում են,
«Ամենը հարամ է, դուք ոչինչ չեք
թողել մեզ, **որը արգելված չէ:** Դուք
մեր կյանքը դարձրել եք ձանձրալի
և նողկալի: Դուք այլ ոչնչի մասին
չեք խոսում բացի հարամից,

սակայն կրոնը ենթադրվում է լինել հեշտ, ոչ թե խիստ և Ալլահը Ներող և Գթասիրտ է»:

Ի պատասխան նմանատիալ խորքերի, մենք ասում ենք.

Ալլահը, փառք լինի Նրան, վճռում է ինչպես Նա ցանկանում է և գոյություն չունի ոչ ոք, **ով կարող է հեռացնել Նրա դատաստանը:** Նա Ամենաիմաստուն և Տեղյակն է և Նա թույլատրում է այն, ինչ Նա ցանկանում է և արգելում է այն, ինչ Նա ցանկանում է, **փառք լինի Նրան:** Մեր, Նրա ստրուկների, կարևոր սկզբունքներից մեկը այն է, որ մենք պետք է ընդունենք այն, ինչ Նա հրամայել է և լիովին

հնազանդվենք դրան։ Նրա
վճիռները բխում են Նրա
գիտելիքից, իմաստությունից և
արդարությունից և չեն
հանդիսանում թեթևության կամ
անիմաստ քմահաճույքների
խնդիր, ինչպես նա ասում է,
(իմաստային մեկնաբանությունը)։

«Եվ, ձեր Տիրոջ Խոսքը լրացվում
է ճշմարտությամբ և
արդարությամբ։ Ոչ ոք չի կարող
փոխել Նրա խոսքերը։ Եվ Նա
Ամենալսող և Ամենազետն է»։
(ալ-Անասմ 6:115)

{وَتَمَتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلٌ لِكَلِمَاتِهِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ} الأنعام/ ۱۱۵

Մեզ է բացատրել Ալլահը
է ցույց սկզբունքը, որը հիմնական
բաների տարբեր տակիս
թույլատրելիի և արգելվածի
թաքնվածը (իմաստային ետևում
մեկնաբանություն):

«... Նա նրանց թույլատրում է ալ-
տայիիբեթ { (այսինքն, ամեն
բարիքը և թույլատրելին), ինչ
վերաբերվում է առարկաներին,
արարքներին, հավատքներին,
անհատներին, սննդին և այլն } և
արգելում է նրանց, ինչպես
անթույլատրելի ալ-խաբաահթ
{ (այսինքն, չարիքը և
անթույլատրելին), որոնք
վերաբերվում են բաներին,
արարքներին, հավատքներին,

անհատներին, սննդին և այլն) } ...»
(Ալ-Արաֆ 7:157)

{وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ}
الأعراف/١٥٧

Այսպիսով, ինչ քարիք է և անքիծ,
հալալ է և ինչ չարիք է և ոչ անքիծ,
հարամ:

Իրավունքը որոշելու թե որն է
հալալ և որը հարամ, **պատկանում**
է միայն Ալլահին:

Ով հայտարարում է այս
իրավունքը կամ հաստատում է
այդ որևէ մեկի համար քաֆիր է,
ում ծայրահեղ քրֆրը, նրան
դնում է Իսլամի սահմաններից

դուրս ,ինչպես ասում է Ալլահը
(Իմաստային մեկնաբանություն)

«Կամ, եթե նրանք ունեն
գործընկերներ, (կեղծ
աստվածներ), Ալլահին
համահավասար, ո՞վ է հաստատել
նրանց համար կրոն, որը Ալլահը
չի թույլատրել...» (Ալ-Շուրա
42:21)

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءٌ شَرَّعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذِنْ
بِهِ اللَّهُ ﴾ الشُورى / ٢١

Բացի այդ, ոչ ոք իրավունք չունի
խոսել հալալի և հարամի
խնդիրների մասին,
բացառությամբ նրանց, ովքեր
Ղուրանի և Սուննայի գիտակ են:
Ալլահը հանդես է եկել խիստ

զգուշացմամբ նրանց, ովքեր
առանց գիտելիքների խոսում են
հալալի և հարամի մասին.
(Իմաստային մեկնաբանություն).

«Եվ մի ասեք այն, ինչ ձեր
լեզուները կեղծորեն են ասում.
«Սա թույլատրելի է և սա
արգելված է», այսպիսով, որպես
սուի հայտնագործում ընդդեմ
Ալլահի....» (ալ-Նահ 16:116)

{وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصْفُ الْسِنَّتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ
وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْرُوْأَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ } سورة
النحل/١١٦

Ամենը, ինչ հստակորեն արգելվել
է, պարզորեն տրված է Ղուրանի և
Սուննայի մեջ, ինչպես ասում է

Ալլահը (Իմաստային մեկնաբանություն)։

«Ասա. «Արի, ես կը նքերցեմ ձեզ,
թե ինչ է ձեր Տերը արգելել ձեզ
համար. Մի մոտեցեք որևէ բանի,
Նրա երկրպագության հետ
համահավասար. Եղեք բարի և
պարտական ձեր ծնողներին; Մի
սպանեք ձեր զավակներին
աղքատության պատրվակով –
Մենք ապահովել ենք պաշար ձեր
և նրանց համար; Մի մոտեցեք ալ-
Ղաուահիշին, (ամոթալի մեղքեր,
անօրինական սեռական
հարաբերություններ և այլն).
Անկախ այն կատարվում է
ակնհայտ, թե զադանի և մի
սպանեք որևէ մեկին, ում արգելել

Է Ալլահը, բացառությամբ արդար
պատճառի, (ըստ Իսլամական
օրենքի): Սա Նա պատվիրել է ձեզ,
որ դուք ի վիճակի լինեք
հասկանալ»: (ալ-Անասմ 6:151)

{قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ إِلَيْكُمْ أَلَا تُشْرِكُوْا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَفْتَلُوْا أَوْ لَا دَكْمَ مِنْ
إِمْلَاقٍ الْآيَة} سورۃ الأنعام / ۱۵۱

Սուննան նույնպես նշում է շատ
արգելքներ, օրինակ, Մարզարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն) ասաց.

«Ալլահը արգելել է զինին,
հարբեցուցիչները, սատկածը,
խոզի միսը և կուռքերը»:
(Հաղորդել է Աբու Դաուդը, 3486,
տես. Նաև Սահիհ Աբի Դաուդ,
977)

(إِنَّ اللَّهَ حَرَمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ وَالْخُنَزِيرِ
وَالْأَصْنَامِ。[رواه أبو داود ٣٤٨٦ وهو في
صحيح أبي داود ٩٧٧]

«Ինչ Ալլահը արգելել է, որա
արժեքը նույնպես արգելված է»:
(Հաղորդել է ալ-Դաարքութնի,
3/7, սա ճիշտ պատում է):

(إِنَّ اللَّهَ إِذَا حَرَمَ شَيْئًا حَرَمَ ثُمَّنَهُ。[رواه
الدارقطني ٣/٧ وهو حديث صحيح]

Որոշ տեքստեր նշում են որոշակի
տեսակների կամ արգելքների
խմբեր, այնպես, ինչպես Ալլահը
արգելում է որոշակի տեսակի
սնունդ (Խմաստային
մեկնաբանություն)։

«Արգելված է ձեզ (որպես սնունդ).
 Ալ-մայթաթահ (սատկած
 կենդանիները – խոշոր
 եղերավոր անասունները, որոնց
 չեն մորթել), արյունը, խոզի միսը
 և այն կենդանու միսը, որը մորթել
 են որպես զնհաքերություն այլ
 աստվածների, բացառությամբ
 Ալլահի, կամ մորթել են կուռքերի
 համար և այլն, կամ որի վրա չեն
 արտաքերել Ալլահի անունը
 մորթի ժամանակ և այն, որին
 սպանել են խեղդելով կամ բռնի
 հարվածով, կամ զահավեժ
 անկումով, կամ պոզահարումով -
 և դրանք, որից (կիսով չափ)
 համտեսել են վայրի կենդանիները
 – մինչ դուք ի վիճակի եք մորթել
 այն, (մինչ սատկելը) - և այն, ինչ

զնհաքերել են (մորթել են), ալ-նուսուրին, (քարե զնհասեղանին): Արգելված է աղեղների կիրառումը, հաջողություն կամ որոշում փնտրելու պատրվակով...» (ալ-Մասիհահ 5:3)

﴿حَرَّمْتُ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمْ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخِنَقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ .. الْآيَة﴾ المائدة/ ٣

Ալլահը նույնպես նշել է ամուսնության հետ կապված արգելքը, ինչպես Նա ասում է (Իմաստային մեկնաբանություն)

«Արգելված են ձեզ
(ամուսնության համար) ձեր
մայրերը, ձեր դուստրերը, ձեր

քույրերը, ձեր հոր քույրերը, ձեր
մոր քույրերը, ձեր եղբայրների
դուստրերը, ձեր քույրերի
դուստրերը, ձեր խորթ մայրը, ով
ձեզ կաթով է սնել,
կաթնաքույրերը, ձեր կանանց
մայրերը...» (ալ-Ծիսաս 4:23)

{حُرّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخْوَاتُكُمْ
وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ
وَأُمَّهَاتُكُمُ الْلَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخْوَاتُكُمْ مِنَ
الرَّضَاعَةِ .. الْآيَةُ ٢٣ / النَّسَاءُ}

Ալլահը նույնպես նշում է,թե որ
տեսակի վաստակներն են
արգելված, ինչպես Նա ասում է
(Իմաստային մեկնաբանություն).

«... Ալլահը թույլատրել է
առևտուրը և արգելել է ոիբան,

(վաշխառությունը) ...» (ալ-Բակարա 2:275)

(وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا)

Ալլահը, Ով գթասիրտ է Իր ստրուկների նկատմամաք,
թույլատրել է տարբեր տեսակի
անհամար բարիքներ: Նա
մանրամասնորեն չի նկարագրել
թույլատրելիները, որովհետև
դրանք այնքան շատ են,
հակառակը, Նա մանրամասնորեն
նկարագրել է արգելվները,
որովհետև դրանք սահմանափակ
են, այնպես, որ մենք տեղյակ
լինենք և ի վիճակի լինենք
իուսափել: Ալլահը ասում է.
(Խմաստային մեկնաբանություն),

«... Նա քացատրել է ձեզ
մանրամասնորեն այն, ինչ
արգելվել է ձեզ, քացառությամբ
անհրաժեշտության
պարտադրանքով... » (ալ-Անաամ
6:119)

وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ
إِلَيْهِ { الأنعام / ١١٩ }

Սակայն այն, ինչ հալալ է,
թույլատրելի է, որպես ընդհանուր
սկզբունք, քանի դեռ այն լավ և
մաքուր է, թույլատրելի է.

«Օվ մարդկություն, կերեք այն ինչ
թույլատրելի և բարիք է երկրի
վրա... » (ալ-Բակարահ 2:168)

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُّوْا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ}

البقرة/١٦٨

Սա Նրա գլուխության մի մասն է, որ Նա սկզբունքորեն ամենը դարձրել է հալալ, բացառությամբ որտեղ գոյություն ունի ապացույց (դալեւել), որ դրանք հարամ են:
Սա հանդիսանում է Նրա առաքինության մասը և կապը Նրա ստրուկների հետ, որի համար մենք պետք է հնազանդվենք նրան և փառաբանենք ու երախտապարտ լինենք:

Եթե որոշ մարդիկ լսում են հարամ բաների մանրամասն ցուցակը,

նրանք ահազանգում են
Ծարիաթի կանոնները: Սա տեղի
է ունենում թույլ հավատքի և
Իսլամի աղքատիկ
պատկերացման շնորհիվ:
Անհրաժեշտ է փնտրել, թե արդյոք
այս մարդիկ իրոք ցանկանում են
ստանալ հալալ արարքների
տեսակների թույլտվության
ցուցակը, այնպես, որ նրանք
համոզված լինեն, **որ Իսլամը հեշտ**
է: Արդյո՞ք նրանք կարիք ունեն
մեզ համար թվարկել ամեն
տեսակի լավ բաներ, այնպես, որ
նրանք ի վիճակի լինեն
հանգստանալ, հավաստիանալով,
որ Իսլամը իրենց կյանքերը չեն
դարձնի մռայլ:

Արդյո՞ք կարիք կա նրանց ասելու,
որ ուղտի, եղջերավոր
անասունների, ոչխարի,
նապաստակի, եղջերուի, այծի,
հավի և աղավնու, բաղի, սազի և
ջայլամի միսը, **որոնց վրա**
հիշատակում են Ալլահի անունը և
ձուկը և մորեիր հալալ են:

Որ բանջարեղենը, բույսերը,
մրգերը և ուտելի սերմերը հալալ
են:

Որ ջուրը, կաթը, մեղրը, **ձեթը և**
քացախը հալալ են:

Որ աղը, **համեմունքները հալալ**
են:

Որ փայտի, երկաթի, ավազի,
քարի, պլաստմասսայի, **ապակու**
և ռետինի կիրառությունը հալալ
է:

Որ ճանապարհորդությունը
կենդանիներին հեծնելով,
մեքենայով, գնացքով, **նավով** և
ինքնաթիռով հալալ է:

Որ օդորակչի, սառնարանի,
լվացքի մեքենայի, չորացուցիչի,
աղացի, խմորի խառնիչի,
մսաղացի, հյութքամիչի,
բժշկական սարքավորումների,
ինժեներական
սարքավորումների, հաշվիչների,
միկրոսկոպների, տելեսկոպների,
ջրի մեքանաների, ձեթի և

միներալների, ջրի մաքրման
զոհչների, [տպիչ մամլուկների](#) և
[այլնի կիրառությունը հալալ են:](#)

Որ բամբակե, բրդե, ուղտի
մազերից պատրաստված, վուշե,
մորթյա, թույլատրելի կաշվե,
[նեյլոնե](#) և [պոլիէտերի հագուստ](#)
[կրելը հալալ է:](#)

Արդյո՞ք սկզբունքորեն
ամուսնությունը, գնելը,
վաճառելը, հովանավորությունը,
մուրհակները,
վարձակալությունը,
մասնագիտությունների և
այնպիսի վաճառքի մեջ ինչպիսիք
են ատաղծազործությունը,
մետաղազործությունը,

Մեքենաների վերանորոգումը և
ոչխարապահությունը բոլորը
հալալ են:

Ես ապշում եմ, թե ինչ կարող է
պատահել, եթե մենք կարիք
ունենաինք մանրամասնորեն
բացատրել այս ամենը նրանց. «Եվ,
ի՞նչն է սխալ այս մարդկանց հետ,
որ նրանք ձախողում են
հասկանալ որևէ բառ»: (ալ-
Նիսա 4:78)

(فَمَا لِ هُؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا)

النساء/٧٨

Ինչ վերաբերում է նրանց
պնդմանը, որը Իսլամը հեշտ է,
ապա այն ճիշտ է, սակայն նրանք
շրջում են ճշմարտությունը

փորձելով և ապացուցելով որևէ
բան, **որը հանդիսանում է կեղծիք:**
Ինչ նկատի ունեն ասելով, որ
Իսլամը հեշտ է, այն չէ, որ այն
կապված է ըստ իրենց
ցանկությունների և կարծիքների
հետ, սակայն նշանակում է, որ
հեշտ է ըստ նրա, **ինչ Շարիաթն է բերել:** Գոյություն ունի մեծ
տարբերություն արգելքների
ունահարման և Իսլամի հեշտ
լինելու մասին կեղծ պնդումների
միջև - չնայած առանց որևէ
կասկածի այն հեշտ է - և
գերադասել թույլատրելի
միջոցները, ինչպիսիք են
թույլատրել կրծատել կամ
երկարեցնել աղոթքները,
դադարեցնել պահը

ճանապարհորդության
ընթացքում, սրբել գուլպաները
,լվացման, վուդույի ընթացքում –
մեկ օր և մեկ զիշեր անհատի
համար, ով ճանապարհորդում է և
երեք օր և երեք զիշեր
ճանապարհորդության
ընթացքում, ներկայացնել
տայամմում, երբ անհատը
վախենում է գործածել ջուր,
միացնել երկու աղոթքները, երբ
անհատը տկար է, կամ անձրևում
է, փնտրել ոչ-մահրամ կնոջ,
ամուսնության նպատակով;
ունենալ քավության
հնարավորություն խախտված
խոստման, ստրուկին ազատելու
կամ աղքատին կերակրելու կամ
հազգնելու միջև, սնվել սատկած

կենդանիների մսով, երբ
անհրաժեշտ է- և այլ տեսակի
զիջումներ, **որոնք թույլատրել է
Շարիաթը:**

Որպես վերոհիշյալի լրացում,
Մահմեդականը պետք է
գիտակցի, որ սկզբունքը
Խսլամում նշում է բոլոր
արգելքները. Տվյալ արգելքներով
Ալլահը փորձում է իր
ստրուկներին, որպեսզի տեսնի,
թե ինչ կանեն նրանք: Դրախտի և
Դժոխքի մարդկանց
տարբերություններից մեկը այն է,
որ Դժոխքի մարդիկ անձնատուր
են լինում ցանկություններին,
որով շրջապատված է Կրակը,
մինչդեռ Դրախտի մարդիկ

համբերատար հանդուրժում են
դժվարությունները, որով
շոշապատված է Այզին: Եթե
չիներ տվյալ փորձությունը,
հնազանդը չէր տարբերվի
անհնազանդից: Հավատքի
մարդիկ դիտում են
դժվարությունները, որոնք
ներառում են պարզեցի
հեռանկարը, որպեսզի վաստակեն
Ալլահի գոհունակությունը,
այսպիսով հնազանդությունը
հեշտ է դառնում նրանց համար:
Փարիսեցիները , մյուս կողմից,
դիտում են տվյալ
դժվարությունները որպես ցավի
խնդիր, տառապանքի և
զրկանքի, այնպես, որ
հնազանդությունը ծանր քեռ է

դառնում նրանց համար:
Հետևելով արգելքներին,
հնազանդ անհատը վաստակում է
ավելին. Ով լքում է որևէ բան
հանուն Ալլահի, Ալլահը
հասուցում է նրան որևէ ավելի
լավ բանով և նա իր սրտի մեջ
ճաշակում է հավատքի քաղցր
համը:

Տվյալ գրքույկը քննարկում է մի
շարք արգելքներ, որոնք
ապացուցել է Շարիաթը, **հիմնված**
Ղուրանի և Սուննայի վրա: Որոշ
գիտնականներ, խմբավորել են
արգելքներ վերնագրելով որպես
ալ-քաքասիր կամ մեծ մեղքեր:

Թեմային վերաբերվող լավագույն
գրքերից է Թանրիիհալ-
դասֆիլիին ' ըն արմաալ ալ
ջասիլիիին-ը , որի հեղինակն է
Իբն ալ-Շահհասս ալ-Դիմաշքին,
թող Ալլահը զթա նրան: Տվյալ
արգելքները ներառում են
արարքներ, **որոնք լայնորեն**
կիրառում են շատ

Մահմեդականներ: Նշելով ես
մտադիր եմ ուղղել և խորհուրդ
տալ մարդկանց: Ես խնդրում եմ
Ալլահին ուղղորդել ինձ և իմ
Մահմեդական եղբայրներին և
օգնել մեզ հավատարիմ մնալ
սահմաններին, որոնք Նա
սահմանել է և խուսափել այն
բաներից, **որոնք Նա արգելել է և**
փրկել մեզ մեր չար

արարքներից:Եվ, Ալլահը
Լավագույնն է ուղղորդելու և Նա
Ամենագթասիրտն է նրանց, **ովքեր**
գթասրտություն են ցուցադրում:

ՃՐԿ – Ալլահի հետ զուգընկեր տալը

Սա ամենակարևորն է բոլոր
արգելքներից, ըստ Աբու
Բաքրահի հաղորդած պատման,
ով ասաց. ««Ալլահի Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Արդյո՞ք պետք
է ես ձեզ ասեմ մեծ մեղքերից
ամենակարևորը»: Երեք անգամ:
Մենք ասացինք. «Իհարկե, Օվ,
Ալլահի Մարգարե»: Նա ասաց,
«Ալլահի հետ որևէ բան
զուգակցելը...»»

(Համաձայնեցված է; տես. Ալ-Բուխարի համար 2511, ալ-Բազհա հրատարակություն)

﴿أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ (ثَلَاثَةٍ) قَالُوا قَلْنَا بَلِي يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: إِلَّا شَرَّاكَ بِاللَّهِ..﴾ متفق عليه

Ալլահը կարող է ներել ցանկացած մեղք, բացառությամբ շըրկի, որը պահանջում է որոշակի զղում, ինչպես ասում է Ալլահը.

(Իմաստային մեկնաբանություն).

«Իրոք, Ալլահը չի ներում, որ Նրա երկրպագության հետ համահավասար զուգընկերներ են սահմանում, սակայն Նա ներում է յուրաքանչյուր բան, բացառությամբ դրա, ում Նա է ցանկանում...» (ալ-Եիսա 4:48)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ
لِمَنْ يَشَاءُ)

Մահմեդական երկրներում
մասնավորապես լայնորեն
տարածված շըրկի տեսակներից
են.

Գերեզմանի-երկրպագությունը,
հավատք, որ հանգուցյալը
առևլիյաս, սրբերը, կարող են
լրացնել որևէ մեկի կարիքները
կամ օգնությունը դժբախտության
պահերին և նրանց օգնության են
կոչում: Ալլահն ասում է.
Իմաստային մեկնաբանություն.

«Եվ ձեր Տերը որոշել է, որ դուք
չերկրպագեք որևէ մեկին,

բացառությամբ Նրա... » (ալ-
Իսրաա 17:23)

(وَقَضَى رَبُّكَ أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ...)

Նմանապես նրանք կոչում են
հանգուցյալ Մարգարեներին,
ողջախոհ մարդկանց և այլոց
բարեխոսել իրենց համար կամ
փրկել նրանց որոշ աղետներից,
սակայն Ալլահը ասում է.

(Իմաստային մեկնաբանություն).

« Արդյո՞ք Նա, ավելի լավը չէ , քան
ձեր աստվածները, Ով
պատասխանում է ճնշվածներին,
երբ նա կոչում է Նրան և Ով
հեռացնում է չարիքը և դարձնում
է ձեզ երկրի ժառանգներ սերնդից
սերունդ: Արդյո՞ք գոյություն ունի

իլասի, աստված, Ալլահին
հավասար...» (ալ-Նամ 27:62)

(أَمَنْ يُحِبُّ الْمُضْنَطَرَ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا
تَذَكَّرُونَ (٦٢))

Նրանցից ոմանք սովորություն
ունեն նշելու շեյխի կամ ուալիի,
սրբի անունը, երբ նրանք ոտքի են
կանգնում, կամ նստում, կամ
սայթաքում, կամ հանդիպում են
խնդիրների կամ աղետի, այնպես,
որ նրանք կարող են ասել. «Օվ
Մուհամմեդ» կամ «Օվ, Ալի» կամ
«Օվ Հուսեյն» կամ «Օվ
Բաղատի» կամ «Օվ, Ջիլանի»
կամ «Օվ, Շաադիիլի» կամ «Օվ
Շաադիիլի» կամ «Օվ Ոհֆահ» –

կամ նրանք կարող են կոչել
բոլորին ալ-Այդառուս կամ
Սայիդահ Զեյնար կամ Իբն
«Ալուաան» Ալլահն ասում է.
(Իմաստային մեկնաբանություն).

«Իրոք, նրանք, ում դուք կոչում
եք քացի Ալլահից ստրուկներ են
ձեր նման....» (ալ-Արաֆ 7:194)

{إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ
فَادْعُوْهُمْ فَلَيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} سورۃ
الأعراف / ۱۹۴

Ոմանք, ովքեր երկրպագում են
զերեզմանները, քայլում են դրանց
շուրջ ինչպես Տառաաֆ և
զարդարում են անկյունները,
դիպչում են դրանց, համբուրում
են, սրբում են իրենց դեմքերը

դրանց փոշով, ծնկաչոք են լինում
երբ տեսնում են, կամ վախով և
հնազանդությամբ կանգնում են
դրանց դիմաց, աղոթելով այն
քանի համար, ինչի կարիքը ունեն,
օրինակ որևէ հիվանդության
բուժման, զավակի, **կամ**
դժվարության օգնության համար:

Երբեմն նրանք կոչ են անում
գերեզմանատիրոջը ասելով. «Օվ,
իմ տեր, ես եկել եմ քեզ մոտ
հեռվից, այնպես, որ մի
հիասթափեցրու ինձ»: Սակայն
Ալլահն ասում է. (Իմաստային
թարգմանություն).

«Եվ ով է ավելի մոլորված, քան
նա, ով կոչ է անում, վկայակոչում

բացառությամբ Ալլահի,
այսպիսիք չեն պատասխանի
նրան մինչ Հարության Օրը, և ով,
նույնիսկ ոչ մի տեղեկություն
չունի իրենց վկայակոչումներից
նրանց»: (ալ- Ահքաֆ 46:5)

{وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا
يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ
غَافِلُونَ} سورة الأحقاف/٥

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Ով
կնքում է մահկանացուն կոչելով
որևէ մեկին որպես Ալլահի
հակառակորդ, կմտնի Դժոխք»:
(Հաղորդել է ալ-Բուխարին, ալ-
Ֆաթ 8/176)

(من مات وهو يدعوا من دون الله ندا دخل النار)
رواوه البخاري

Նրանցից ոմանք սակրում են
 իրենց գլուխները
 գերեզմաններում և ոմանք էլ
 ունեն Մանասիկ Հաջ ալ-
 Մաշաահիդ վերնագրով գրքեր ,
 որոնց նշանակությունն է
**«Տապանների
Ուխտագնացության Ծեսերը' ,**
 մաշհաահիդ կամ տապաններ,
 որոնք վերաբերում են
 առլիյաանների գերեզմաններին և
 տապաններին»: Նրանցից ոմանք
 հավատում են, որ առլիյանները
կառավարում են տիեզերքի
 գործերը և որ նրանք ունեն
 օգտակար լինելու և վճասելու
 հզորություն: Ալլահն ասում է.
(Իմաստային մեկնաբանություն).

«Եվ, եթե Ալլահը դիպչում է ձեզ
վնասելով, գոյություն չունի ոչ ոք,
ով կարող է հեռացնել այդ,
բացառությամբ Նրա և, եթե Նա
մտադրվել է ձեզ որևէ բարիք,
գոյություն չունի ոչ ոք, ով կարող է
հակահարված տալ Նրա
Շնորհին...» (Յունուս 10:107)

{وَإِنْ يَمْسِكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ
يُرْدَكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَأْدَ لِفَضْلِهِ } سورۃ یونس/ ۱۰۷

Նույնպես շըրկ է հանդիսանում
Ալլահից բացի որևէ մեկին երդում
տալը, ինչպես արել են նրանք,
ովքեր երդվում են մոմեր կամ
լույսեր բերել գերեզմանների
բնակիչներին:

Ալ-շրիկ ալ աքբարի մեկ այլ
արտահայտում է հանդիսանում

Ալլահից բացի որևէ մեկին որևէ
բան զնաբերելը.

Ալլահն ասում է (Իմաստային
մեկնաբանություն)

«Ուստի, շրջվեք աղոթքով ձեր
Տիրոջը և զնաբերեք միայն
Նրան»: (ալ-Քաութար 108:2)

(فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحِرْ) الكوثر / ٢

- այսինքն, զնաբերեք Ալլահին և
Ալլահի անունով:
Մարգարեն(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.

«Ալլահը կանիծի մեկին, ով
զնաբերում է որևէ բանի,

բացառությամբ Ալլահին»:
(Հաղորդում է Իմամ Մուսլիմը,
թող Ալլահը գթա նրան, իր
Սահիիհ-ում, համար 1978, 'Աբդ
ալ-Բաաքիի հրատարակություն)

(لَعْنُ اللَّهِ مِنْ ذَبْحٍ لِغَيْرِ اللَّهِ) رواه الإمام مسلم

Տվյալ մեղքը միավորում է երկու
հարամ արարքներ, այն, որ
զնհարերում են որևէ բանի
Ալլահից բացի և այն, որ
զնհարերում են որևէ բանի
անունից, քան Ալլահինն է, **որից**
երկուսն էլ դարձնում են
զնհարերած կենդանու միսը
հարամ: Զնհարերության ձևերից
մեկը, որևէ այլ բանի քան Ալլահն
է, որը հայտնի է առաջին

Զասիհիլյայի ընթացքում և մինչ
այժմ տարածված է «զինին
զնիաբերություն է», տան գնման
կամ կառուցման ընթացքում, կամ
ջրհորի կառուցման մարդիկ
մուտքի մոտ կենդանի էին
զնիաբերում, **Վախենալով**
բնակվող զինի պատճառած
վնասից: (Տես. Թայսիիր ալ-Ազիհզ
ալ-Համիհիդ, ալ-Իֆթաա
հրատարակություն, էջ. 158)

Ալ-շրկ- ալ աքքարի մեկ այլ
տարածված մեղք է

Եղբ թույլատրում են այն, ինչ
Ալլահը արգելել է և արգելում
են այն, ինչ Ալլահը թույլատրել
է,

կամ հավատում են, որ
բացառությամբ Ալլահի որևէ մեկը
իրավունք ունի որևէ բան անելու,
կամ խնդիրները ազատորեն և
ընտրությամբ տալիս են ջաահիլի
դատին, որը չի հանդիսանում
իսլամական դատարան և
հավատում են, **որ այն**
թույլատրելի է: Ալլահը տվյալ մեծ
քուֆրը նշել է Ղուրանի մեջ
(Իմաստային մեկնաբանություն).

«Նրանք, (Հրեաները և
Քրիստոնյաները) վերցնում են
իրենց ռաբբիններին և իրենց
վանականներին որպես իրենց
տեր, բացի Ալլահից
(հնագանդվելով նրանց այն
բաներում, որոնք նրանք

դարձնում են օրինական կամ
անօրինական ըստ իրենց իսկ
ցանկությունների, որը չի
պատվիրել Ալլահը) ...» (ալ-
Թաուքրի 9:31)

{اَتَخْذُواْ أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانُهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ}
التوبه/٣١

Եթք Աղիյյ իբն Հաաթիմը լսեց
Մարզարեին (Խ.Ա.Ո.Ն), ով
ընթերցեց տվյալ այաթը, նա
ասաց, «Սակայն, նրանք չեն
երկրպագում նրանց»: Մարզարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) պատասխանեց, «Այո,
սակայն նրանք թույլատրել են
բաներ, որ Ալլահը արգելել է և
մարդիկ ընդունել են այդ և նրանք
արգելել են բաներ, որ Ալլահն է

թույլատրել և մարդիկ ընդունել են
այդ նույնապես և սա հանդիսանում
է նրանց երկրպագության ձևը»:
(Հաղորդել է ալ-Բայհաքին ալ-
Սունան ալ-Քութբայի մեջ, 10
/116: Տես. **Նույնապես Թիրմիզի**
համար 3095: Ալ-Ալբանին
դասակարգեց այն ինչպես հասան,
Ղայաթ ալ-Մարաամի մեջ, էջ. 19)

Ալլահը նկարագրում է
մուշրիկինին որպես (Իմաստային
մեկնաբանություն). «... նրանք,
ովքեր չեն արգելում այն, ինչ
արգելել է Ալլահը և Նրա
Մարգարեն և նրանք, ովքեր չեն
ընդունում ճշմարտության
կրոնը...» (ալ-Թաուրահ 9:29)

Եվ Ալլահին ասաց (Իմաստային մեկնաբանություն). «Ասա. «Ասեք ինձ, ինչպիսի պաշարներ է Ալլահը ուղարկել ձեզ և դուք դրանցից դարձրել եք թույլատրելի և անթույլատրելի»: Ասա. «Արդյո՞ք Ալլահը թույլատրել է ձեզ անել այդպես, կամ արդյո՞ք դուք սուտ եք հորինել ընդդեմ Ալլահի»»:
(Յունուս 10:59)

ولما سمع عدي بن حاتم نبى الله صلى الله عليه وسلم يتلوها قال: فقلت: إنهم لم يكونوا يعبدونهم قال: (أجل ولكن يحلون لهم ما حرم الله فيستحلونه ويحرمون عليهم ما أحل الله فيحرمونه فتلك عبادتهم لهم) رواه البیهقی السنن الكبرى ١١٦/١٠ وهو عند الترمذی برقم ٣٠٩٥ وحسنه الألبانی في غایة المرام ص: ١٩ وقد وصف الله المشرکین بأنهم {وَلَا يُحِّرْمُونَ مَا

حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِيْنَ الْحَقِّ { سُورَة
الْتَّوْبَةٌ / ٢٩ }، وَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: { قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا
قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفَرَّوْنَ } سُورَة
يُونُسٌ / ٥٩

Մեկ այլ տարածված շըրկի ձևեր
են.

Կախարդությունը, բախտագուշակությունը և հմայությունը.

Կախարդությունը, սիհրը, քուֆրի
գործողություն է և յոթ մեղքերից
մեկը, որը անհատին մատնում է
Դժոխքի: Այն պատճառում է
վնաս, **ոչ թե շահ:** Անհատին, ով
ուսուցանում է այդ, Ալլահն ասում

Է (Իմաստային
մեկնաբանություն).

«...Եվ նրանք ուսուցանում են
այն, ինչ վնաս է նրանց և
շահելան չէ նրանց ...»: (ալ-
Բակարահ 2:102)

(وَيَتَعْلَمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ) البقرة/٢

«...և կախարդը երբեք հաջողակ չի
լինի, անկախ նրանից թե որքան
վարպետություն նա կարող է ձեռք
բերել»: (Տա-Հա 20:69)

وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى (٦٩)

Անհատը, ով գործ է ունենում
կախարդության հետ քեֆիր է,
ինչպես ասում է Ալլահը
(Իմաստային մեկնաբանություն).

«... Սուլեյմանը անհավատ չի դարձել, սակայն շեյաթանը, սատանաները անհավատ են, ուսուցանելով մարդկանց կախարդանք և նմանատիպ բաները եկել են Բաբելոնից, երկու հրեշտակներին, Հասրութին և Մասրութին, սակայն այս երկու հրեշտակներից ոչ մեկը ոչ ոքի չուսուցանեց հետևյալ բաները, մինչ նրանք չեն ասել,
 «Մենք միայն փորձության համար ենք, այսպիսով անհավատության մեջ մի ընկեր ուսուցանելով հետևյալ կախարդանքը մեզ»: ...»
 (ալ-Բակարահ 2:102)

(وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانٌ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا وَإِلَّا يُعْلَمُونَ
 النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكِينَ بِبَأْبَلَ

هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا
إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ (البقرة/٢٠٢)

Այն անհատի պատիժը, ով
գրադաւում է կախարդությամբ,
մահն է և նրա եկամուտը
համարվում է հարամ և
անմարություն: Սակայն մարդիկ,
ովքեր տգետ մոլորդականեր են և
տկար են հավատքի մեջ, զնում են
կախարդների մոտ, **ովքեր օգնում**
են նրանց վնասել կամ վրեժինդիր
լինել որևէ մեկին: Ոմանք զնալով
կախարդի մոտ, գործում են այս
մեղքը ինդրելով նրա
օգնությունը, վնասազերծելու
որևէ այլ մեկի կախարդանքը, այն
դեպքում, եթիւ նրանք պետք է
շրջվեն առ Ալլահը իրենց օգնելու

և բուժելու համար, ընթերցելով
Նրա խոսքերը, սուրահները,
որոնք ել պաշտպանություն են
ներկայացնում (ալ-Ֆալաք և ալ-
Նաս) և այլն:

Բախտագուշակները և իրենց
հետևորդները քաֆիրներ,
անհավատներ են, ովքեր չեն
հավատացել Ալլահին, որովհետև
նրանք հայտարարում են
Անտեսանելիի գիտությունը,
սակայն ոչ ոք չունի Անտեսանելիի
գիտությունը ,**բացառությամբ**
Ալլահի: Տվյալ
բախտագուշակներից շատերը
առավերլություններ են
պահպանում հասարակ
մարդկանց հանդեպ և վերցնում

Են իրենց գումարները: Նրանք
շատ մեթոդներ են կիրառում,
ինչպիսիք են ավագի վրա
նկարելը, ծովախեցինների
շպրտելը, ափ ընթերցելը, սուրճի
կամ թեյի մրուրով ընթերցելը,
**բյուրեղյա գնդակները և
հայելիները և այլն:** Եթե նրանք
մեկ անգամ ճիշտ են, ապա
իննսունինը անգամ սխալ, սակայն
տգետ մարդիկ հիշում են միայն
մեկ անգամը, **երբ այս
սուտասանները որևէ բան ճիշտ
են ասում:** Նրանք այցելում են
նրանց իմանալու
ապագան, անկախ նրանից նրանք
կհասնեն հաջողության
ամուսնության կամ զործերի մեջ,
կամ օգնել նրանց գտնելու որևէ

բան, **ինչ կորցրել են և այլն:**
Բախտագուշակին այցելած
անհատի կանոնը այն է, որ, եթե
նա հավատում է, նա քաֆիր,
անհավատ է, ով թողել է Իսլամը,
իիմք ունենալով պատումը, որտեղ
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասում է.
«Նա, ով այցելում է
բախտագուշակին կամ գուշակին
և հավատում է ասածներին, չի
հավատում Մուհամմեդի
հայտնությանը»: (**Հաղորդել է**
Իմամ Ահմեդը, 2/429; տես
նույնպես Սահիհի ալ Ղաամի,
5939)

" من أتى كا هنا أو عر افا فصدقه بما يقول فقد
كفر بما أنزل على محمد " رواه الإمام أحمد
٥٩٣٩ و هو في صحيح الجامع ٤٢٩/٢

Եթե անհատը հավաս չի
ընծայում, որ նրանք ունեն
Անտեսանելիի գիտությունը,
սակայն նա գնում է
հետաքրքրությունից ելնելով, նա
քաֆիր, անհավատ չէ, սակայն
նրա աղոթքները ընդունելի չեն
լինի քառասուն օր, ինչպես ասել է
Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն.**). «Ով գնում
է բախտազուշակի մոտ և
խնդրում է նրան որևէ քան, նրա
աղոթքները չեն ընդունվում
քառասուն գիշեր»: (**Սահիիհ
Մուսլիմ 4/1751**) – չնայած
պարտադիր է աղոթել և զղալ
տվյալ մեղքի համար:

" من أتى عرافة فسأله عن شيء لم تقبل له صلاة
أربعين ليلة " صحيح مسلم ، ١٧٥١/٤

Աստղագիտություն, կամ հավատք, որ աստղերը և մոյորակները ազդեցություն ունեն մարդկանց կյանքի և դեպքերի վրա:

Չեյդ իբն Խալիդ ալ-Չուհանին հաղորդեց. «Ալլահի Մարգարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն) ուղղորդեց մեզ առավոտյան աղոթքի ալ-Հուդայբիյահում, **գիշերային անձրևից հետո:** Եթք նա ավարտեց, նա դեմքով շրջվեց դեպի մարդիկ և ասաց. «Արդյո՞ք դուք տեղյակ եք, թե ինչ է ասել ձեր Տերը»: Նրանք ասացին. «Ալլահը և Նրա Մարգարեն տեղյակ են լավագույնս»: Նա ասաց. «Ալլահն ասում է. Այս

առավոտ Իմ ստրուկներից մեկը
դարձավ հավատացյալ Ինձ և
մեկը անհավատ: Ինչ
վերաբերվում է նրան, ով ասաց. «
Մեզ տրվել է անձրև ինչպես շնորհ
և գթասրտություն Ալլահից, » նա
հավատացյալն է Ինձ և
անհավատ աստղերին; ինչ
վերաբերվում է նրան, ով ասաց, «
Մեզ տրվել է անձրև այս կամ այն
աստղի միջոցով» , նա անհավատ
է Ինձ և հավատացյալ
աստղերին»»: (Հաղորդել է Ալ-
Բուխարին; տես, Ֆատհ ալ-
Բաարի, 2 /333)

عَنْ زِيدِ بْنِ خَالِدٍ الْجَهْنِيِّ قَالَ: صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةُ الصَّبَحِ بِالْحَدِيبَةِ -
عَلَى أَثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ الْلَّيْلَةِ - فَلَمَّا انْصَرَفَ

أقبل على الناس فقال: " هل تدرؤن ماذا قال ربكم ؟ " قالوا: الله ورسوله أعلم، قال: " أصبح من عبادي مؤمن بي وكافر ، فأما من قال مطرنا بفضل الله ورحمته فذلك مؤمن بي وكافر بالكوكب . وأما من قال بنوء كذا وكذا فذلك كافر بي ومؤمن بالكوكب " رواه البخاري

Նմանապես, նա, ով ընթերցում է հորոսկոպները լրագրերում և ամսագրերում և հավատում է աստղերի և մոլորակների ազդեցությանը համարվում են մուշրիկ և նա, ով ընթերցում է դրանք որպես ժամանց մեղսագործ է, որովհետև չի թույլատրվում ընթերցել բաներ, որոնք շըրկ են պարունակում, որովհետև Շայթանը այդ կերպ կփորձի առաջնորդել նրան շըրկի:

Շըրկի մեկ այլ ձև է հավատալ, որ
որոշակի բաները կարող են շահ
բերել, **եթե Արարիչը դրանք
այդպես չի արարել:**

Օրինակ, որոշ մարդիկ հավատում
են ամուլետներին և հմայիլներին,
կամ կրում են որոշակի տեսակի
մարզարիտներ կամ խեցիներ կամ
մետաղյա ականջօղեր և այլն, **ըստ
բախտագուշակների կամ
կախարդների խորհուրդների կամ
ըստ ժառանգած ավանդույթների:**
Այսպիսով, նրանք կախում են
իրենց իսկ զավակների
պարանոցներին, որպեսզի
հեռացնեն չար աչքը – կամ նրանք
պնդում են; կամ նրանք կապում
են իրենց մարմիններին կամ

կախում են իրենց մեքենաներից և
տներից կամ որոշակի քարերով
մատանիներ են կրում, կարծելով,
որ տվյալ բաները կարող են
թեթևացնել կամ հեռացնել
դժբախտությունը: Աս
անկասկած հակառակն է Ալլահին
վստահելու գաղափարին և
արդյունք է անհատին
թուլությանը, թե ինչպես
դեղօրայք փնտրել հարամ,
անթույլատրելի կերպով:
Ակնհայտորեն տվյալ
ամուլետները պարունակում են
շատ շըրկ, **կարծես փնտրում են**
որոշ զիների օգնություն և
սատանաների կամ աղոս
նկարների և անընթեռնելի գրերի:
Նմանատիպ սուտասաններից

ոմանք նույնիսկ Ղուրանից
այաթներ են գրում կամ խառնում
են շրրկի խոսքերի հետ կամ գրում
են դրանք անմաքուր նյութերով,
**ինչպիսին է ամսականների
արյունը:** Տվյալ ամուլետների
ամրացնելը կամ մարմնի վրա
դրանց կրելը հարամ
է, անթույլատրելի, որովհետև
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Նա, ով ամուլետ է ամրացնում,
մեղավոր է շրրկի մեջ»: (Հաղորդել
է Ահմեդ, 4/156; տես նույնպես
Սիլսիլաթ ալ-Շահիհիահ, համար
492)

(من علق تميمة فقد أشرك) رواه أحمد ١٥٦/٤
وهو في السلسلة الصحيحة رقم ٤٩٢.

Եթե անհատը, գործելով
հավատում է, որ տվյալ բաները
կարող են Ալլահի փոխարեն շահ
կամ վնաս պատճառել, նա
մուշրիկ է, ով մեղավոր է ալ-շըրկ
ալ- **աքքարի մեջ**: Եթե նա
հավատում է, որ նրանք միջոց են
հանդիսանում շահի կամ վնասի,
ապա նա մուշրիկ է, ով մեղավոր է
ալ-շըրկ ալ-ասղարի մեջ, որը
ներառում է շըրկ, **որը բաղկացած**
է Ալլահից բացի վերագրվող
պատճառների:

Ցուցամուլթյուն **երկրպագության մեջ.**

Ընդունելի յուրաքանչյուր
արարքի պայմանը

ցուցամոլության
բացակայությունն է և Սուննայի
սահմանները: Անհատը, ով
երկրպագության գործողություն է
ներկայացնում, օրինակ աղոթում
է, որպեսզի ցուցադրի մարդկանց,
**մուշրիկ է և նրա արարքը
անընդունելի է:** Ալլահն ասում է.
(Իմաստային մեկնաբանություն).

«Իրոք, փարիսեցիները փնտրում
են Ալլահին մոլորեցնելու ուղղին,
սակայն Նա է, **Ով մոլորեցնում է
նրանց:** Եվ, երբ նրանք կանգնում
են աղոթքի, նրանք կանգնում են
ծուլությամբ և որպեսզի
տեսանելի լինեն մարդկանց և
հիշում են Ալլահին, միայն մի
փոքր»: (ալ-Նիսաա 4:142)

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا
قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا (١٤٢)

Նմանապես նա, ով բարի արարք է գործում այնպես, որ նորությունը հասնի այլ մարդկանց, **նույնապես ընկնում է շրոկի մեղքի մեջ:**Տվյալ արարքի սպառնացող պատիժը հաղորդել է Իբն Աբբասը, թող Ալլահը զնիանա նրանով և նրա նախնով, մի պատման մեջ, որտեղ Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.

«Նա, ով ինչ որ բան է գործում ուրիշների կողմից տեսանելի կամ լսելի լինելու համար, Ալլահը պատճառ կդառնա, որ նրան տեսնեն և լսեն մյուսները որպես

օրինակ»: (Հաղորդել է Մուսլիմ,
4/2289)

" من سمع سمع الله به ومن راءى راءى الله به
رواه مسلم . ٢٢٨٩/٤ "

Նա, ով որևէ երկրպագության
գործողություն է կատարում
հանուն Ալլահի և այլ մարդկանց,
նրա արարքները անընդունելի են
դառնում, այնպես ինչպես
հայտնել է քուղսի պատումը. «Ես
այնքան ինքնաբավ եմ, **որ ես**
կարիք չունեմ վերագրության:
Ուստի, նա, ով ինչ որ արարք է
գործում հանուն որևէ մեկի,
ինչպես նաև հանուն Ինձ, Ես
կիրաժարվեն այդ արարքից և

նրանից, ում նա վերագրել է Ինձ»:
(Հաղորդել է Մուսլիմ, 2985)

"أنا أغنى الشركاء عن الشرك، من عمل عملا
أشرك فيه معي غيري تركته وشركه" رواه
مسلم رقم ٢٩٨٥

Կարող է պատահել, որ անհատը
արարք է գործում հանուն Ալլահի,
այնուհետ ձգտում է, **որ**
ցուցադրությունը վերդառանա
իրեն: Եթե նա պնդում է այդ
ձգտումը, իր արարքը
կշարունակի լինել ընդունելի,
սակայն, եթե նա կամովի
հնազանդվի դրան, ապա ըստ
շատ գիտնականների կարծիքի,
նրա արարքը անընդունելի կլինի:

Նախանշանների սնահավատությունը. Սա հորեւեսության մի ձև է, ինչպես ասում է Ալլահը (**Իմաստային մեկնաբանություն**).

«Սակայն ամեն բարիք , որ զալիս է նրանց, նրանք ասում են, «Մերն է այս»: Եվ, եթե չարիքը զալիս է նրանց, նրանք վերագրում են այդ չար նախանշաններին, որոնք կապված են Մովսեսի և նրա հետ եղած մարդկանց հետ...» (**ալ-Արաֆ 7:131**)

فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطْبَرُوا بِمُوْسَى وَمَنْ مَعَهُ الْأَعْرَافُ ۚ ۱۳۱.

Մինչ Խոլամը, եթե արաբներից որևէ մեկը ցանկանում էր որևէ

բան անել, օրինակ
ճանապարհորդել, նա պետք է
թռչուն բռներ և արձակեր այն,
եթե այն աջ էր թռչում, նա դա
համարում էր բարի նախանշան և
շարունակում էր իր ծրագրերը,
սակայն, եթե այն ձախ էր թռչում,
նա դա համարում էր վատ
նախանշան և հետաձգում էր իր
ծրագրերը: Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**)
այս խնդրի շուրջ տվեց իր վճիռը,
երբ նա ասաց. «**Ալ-Շիյարահ,**
թռչուններին դիտելը
**նախանշանների համար, շըրկ է»:
(Հաղորդել է Իմամ Ահմեդ, 1/389;
տես նույնպես Սահիխի ալ-
Ղաամի, 3955)"**

الطيرة شرك " رواه الإمام أحمد ٣٨٩/١ وهو
في صحيح الجامع ٣٩٥٥ .

Նմանատիպ հարամ,
անթույլատրելի հավատքի
տեսակը,որը դեմ է Տառլիիդին,
նույնպես ներառում է որոշակի
ժամանակների գործառույթներ ,
ինչպես անբարենպաստ է
հարսանիք իրագործել Սաֆարին,
կամ ամեն ամսվա վերջին
Չորեքշաբթին համարել չար
նախանշանի օր կամ զալիք
թշնամանք, կամ հավատալ, որ
թվերը ինչպիսին է 13, կամ
որոշակի անունները «դժբախտ
են»: Հարամ, անթույլատրելի է
նաև հավատալ, որ հաշմանդամ
մարդիկ վատ նախանշան են,

օրինակ որևէ մեկի խանութ այցելելը, սակայն շրջվելը մեկ աչքանի մարդու տեսքից: Այս ամենը հարամ, անթույլատրելի է և համարվում է շրբկի մի մաս, որի համար Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ուրանում էր մարդկանց: 'Իմրան իբն Հուսայնը հաղորդեց, որ Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Նա մեզանից չէ, ով դիտում է թռչուններին որպես նախանշաններ կամ ունի որևէ մեկը, ով այդ անում է իր համար, կամ ով կանխատեսում է ապագան կամ ինդրում է որևէ մեկին անել այդ իր փոխարեն և ես կարծում եմ նա ասաց կամ, ով իրագործում է կախարդանք կամ ինդրում է որևէ մեկին անել այդ,

իր փոխարեն»: (Հաղորդեց Ալ-
Տաբարաանին Ալ-Քաքիիր- ում,
18/162; տես նույնպես Սահիիհ ալ-
Ղաամի 5435)

"لَيْسَ مِنْنَا مَا تُطِيرُ وَلَا تَكْهِنُ وَلَا
تَكْهِنُ لَهُ (وَأَظْنَهُ قَالَ) أَوْ سُحْرٌ أَوْ سُحْرٌ لَهُ"
رواہ الطبرانی فی الكبير ۱۶۲/۱۸ انظر
صحيح الجامع . ۵۴۳۵

Անձը, ով գործում է այս մեղքերից
մեկը պետք է քավություն խնդրի,
այս է հաղորդում է Աբդուլլահ Իբն
Ամրի պատումը. «Ալլահի
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Նա, ով որևէ քանից ետ է
կանգնում վաստ նախանշանի
պատճառով, մեղադրվում է շրկի
մեջ»: Մարդիկ հարցրեցին, «Օվ

Ալլահի Մարզարե, ո՞րն է դրա
քավությունը»: Նա ասաց, «Որ նա
պետք է ասի.» Օվ, Ալլահ,
գոյություն չունի ոչ մի բարիք
բացառությամբ Զեր բարիքի և ոչ
մի նախանշան, բացառությամբ
ձեր նախանշանի և գոյություն
չունի ոչ մի աստված,
բացառությամբ Զեզ»»:
(Հաղորդեց Իմամ Ահմեդ, 2/220;
ալ-Սիլսիլահ ալ-Սահիհահ,
1065):

" من رده الطيرة من حاجة فقد أشرك قالوا يا
رسول الله ما كفارة ذلك قال أن يقول أحدهم:
الله لا خير إلا خيرك ولا طير إلا طيرك ولا
إله غيرك " رواه الإمام أحمد ٢٢٠/٢ السلسلة
الصحيحة . ١٠٦٥

Վատատեսությունը անհատի
բնույթին է, ավելի շատ կամ ավելի
նվազ չափով, և դրա լավագույն
բուժումը Ալլահին վստահելն է,
(տառապքուլ), ինչպես ասում է
Իբն Մասուդը. «Մեր մեջ
գոյություն չունի ոչ ոք, ով չի զգում
վատատես որևէ բան, սակայն,
եթք մենք վստահում ենք Ալլահին,
Նա այդ զգացումը հեռացնում է»:
(Հաղորդում է Աբու Դաուդը, h.
3910; տես նույնպես ալ-Շիլուխահ
ալ Սահիիհահ, 430)

قول ابن مسعود: "وما من إلا (أي: إلا ويقع في
نفسه شيء من ذلك) ولكن الله يذهبه بالتوكل"
رواه أبو داود رقم ٣٩١٠ وهو في السلسلة
الصحيحة ٤٣٠.

Ալլահի Վյահից որևէ բանով երդվելը.

Ալլահը կարող է երդվել Իր
արարածներից ցանկացած մեկով,
սակայն Նրա արարածներին չի
թույլատրվում երդվել Ալլահից
բացի որևէ բանով: Շատերը
երդվում են բացի Ալլահից
տարբեր տեսակի երդումներով,
սակայն որևէ բանով երդվելը
նշանակում է փոռաբանել այն,
որը և սիալ է: Ճիշտ չէ երդվել
Ալլահից բացի որևէ բանով: Իբն
Ումարը հաղորդեց, որ
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց.
«Ալլահը արգելել է, որ դուք
երդվեք ձեր հայրերով: Եթե որևէ
մեկը երդվի, թող նա երդվի

Ալլահի անունով կամ լրություն պահպանի»: (Հաղորդել է Ալ-Բուխարին; տես ալ-Ֆաթ, 11/530) Իբն Ումարը նույնպես հաղորդեց, որ Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Ով Ալլահից քացի որևէ այլ բանով է երդվում, մեղադրվում է շըրկի մեջ»: (Հաղորդեց Իմամ Ահմեդ, 2/125; տես. Սահիիհ ալ-Ղազամի, 6204) Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Ով երդվում է արժանահավատությամբ, մեզանից չէ»: (Հաղորդել է Աբու Դաուդը 3253; տես նույնպես ալ-Սիլսիլահ ալ-Սահիիհահ, h. 94)

عَنْ أَبْنَى عُمَرَ مَرْفُوِّعًا: "أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ مِنْ كَانَ حَالَفَا فَلَا يَحْلِفُ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمَتْ" رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ.

و عن ابن عمر مرفوعا: " من حلف بغير الله فقد أشرك " رواه الإمام أحمد ١٢٥/٢ انظر صحيح الجامع ٤٦٠ . **وقال النبي صلى الله عليه وسلم:** " من حلف بالأمانة فليس منا " رواه أبو داود ٣٢٥٣ وهو في السلسلة الصحيحة رقم ٩٤ .

Ղի թույլատրվում երդվել
 Քաքայի անունով,
 արժանապատվությամբ,
 պատվով, օգնությամբ, այսինչի
 կամ այնինչի օրինությամբ,
 այսինչի կամ այնինչի կյանքով,
 Մարզարեի առաքինությամբ,
 վալիի առաքինությամբ, որևէ
 մեկի հոր կամ մոր անունով, **մեր**
երեխաների գլխով և այլն: Այս
 ամենը հարամ, անթույլատրելի է
 և որպես քավություն անհրաժեշտ
 է ասել Լե իլահա իլլ Ալլահ, ինչպես

ասում է սահիիհ պատումը. «Ով երդվում և ասում է «ալ-Լաաթի» կամ «ալ-Ուզզայի» անունը, թող այնուհետ կրկնի «Լա իլաահա իլ Ալлаհ, (գոյություն չունի աստված, բացառությամբ Ալլայի)»»:
(Հաղորդում է Ալ-Բուխարի, ալ-Ֆաթհ, 11/536)

" من حلف ف قال في حلفه باللات والعزى فليقل
لا إله إلا الله.. " رواه البخاري

Գոյություն ունեն այլ
արտահայտություններ, որոնք
համապատասխանորեն
ներառում են շըրկ և ուստի,
համարվում են արգելված,
սակայն Մահմեդականները
հաճախ են այդ կրկնում: Տվյալ

արտահայտություններից են. «Ես փնտրում եմ Ալլահի և ձեր ապաստանը», «Ես կախված եմ Ալլահից և ձեզանից», «Ես ունեմ Ալլահը երկնքում և ձեզ երկրի վրա», «Եթե, այդ Ալլահի համար չէ և այլն և այլն», «Ես ուրանում եմ Իսլամը», «Ժամանակը իմ դեմ է» և այլ արտահայտություններ, որոնք ներառում են ժամանակի անեծքը, ինչպիսիք են." Սա վատ ժամանակ է», «Սա անհաջող ժամանակ է», »Ժամանակը դավաճան է», և այլն, որովհետև ժամանակի անեծքը վիրավորում է Ալլահին, Ով արարել է այն, հղումներ «Բնության ուղղուն»: Անուններ, որոնք ենթադրում են Ալլահից բացի որևէ մեկի ստրուկ

լինելը, օրինակ 'Աքդ Ալմ, 'Աքդ ալ-Նաբի, 'Աքդ ալ-Ռասուլ և 'Աքդ ալ-Հուսեյն, **արգելված են:**

Նույնպես գոյություն ունեն
ժամանակակից
արտահայտություններ, որոնք
հակառակ են Տառիհիղին և
ուստի, հարամ, **անթույլատրելի**
են: Տվյալ
արտահայտություններից են
«Իսլամական սոցիալիզմը»,
«Իսլամական
ժողովրդավարությունը»,
«Մարդկանց կամքը, Ալլահի
կամքն է», «կրոնը Ալլահի համար
է և երկիրը
մարդկանց», «Արարիզմի

անունով», «հեղափոխության
անունով», **և** այլն:

Հարամ, անթույլատրելի է մարդ
արարածների համար կիրառել
այնպիսի արտահայտություններ,
ինչպիսիք են «Թագավորաց
թագավորը» կամ «Դատավորաց
դատավոր»; դիմել
մունաֆիկիններին,
(փարիսեցիններին) կամ
քուֆարներին, **(անհավատներին)**
«սայիդ, տեր» անուններով,
անկախ որևէ լեզվից, կիրառել
խորքեր «Եթե միայն...»-որը
ենթադրում է դժգոհություն կամ
զղում և բացում է Շայթանի
ուղղին և ասել «Օվ, Ալլահ, ներիք
ինձ, եթե Դուք ցանկանում եք»:

(Հետազա տեղեկությունների համար, տես Մուջամ ալ-Մանահի ալ-Լաֆիզիյահ, Բաքը կամ Չեյդ):

**Նստել փարիսեզիների և
մեղսագործների հետ վայելելու
նրանց բնկերակցությունը կամ
նրանց բնկերակցելը.**

Նրանցից շատերը, ովքեր ամուր հավատք չունեն, դիտավորյալ նստում են մարդկանց հետ, **ովքեր անբարու և մեղսագործ են:** Նրանք կարող են նույնիսկ նստել նրանց հետ, ովքեր հարձակում են գործում Շարիաթին և ծաղրում են Իսլամը և մարդկանց, **ովքեր խստորեն հավատարիմ են դրան:**

Անկասկած դա համարվում է
արգելված արարք, **ինչը կարող է**
բայրայել անհատի հավատքը:
Ալլահն ասում է. (Իմաստային
մեկնաբանություն).

«Եվ, երբ դուք տեսնում եք նրանց,
ովքեր զբաղված են կեղծ
խոսակցություններով Մեր
Տարբերակների մասին, ծաղրելով
նրանց, **հեռու մնացեք նրանցից**
մինչ նրան շրջվեն այլ թեմայի: Եվ,
եթե Ծայթանը պատճառ
հանդիսանա, որ դուք մոռանաք,
ապա հիշելուց հետո մի նստեք
այդ մարդկանց
ընկերակցությամբ, ովքեր
զայլիմուն են (**բազմաստվածներ**

և սխալ գործողներ և այլն)»: (ալ-
Անաամ 6:68)

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا
يُنْسِئَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ (٦٨) الأنعام / ٦٨

Այդ պարագայում, չի
թույլատրվում նստել նրանց հետ,
նույնիսկ, եթե նրանք մոտիկ
ազգականեր են կամ բարի և լավ
ընկերակցություն,
բացառությամբ դափահի կամ
նրանց կեղծ գեկույցների
հերքման դեպքում: Սակայն, չի
թույլատրվում ընդունել կամ լոել
իրենց վարքի մասին: Ալլահն

ասում է (Իմաստային
մեկնաբանություն)։

« Նրանք, (փարիսեցիները)
երդվում են ձեզ
(Մահմեդականներ), որ դուք
կարող եք զոհ լինել նրանցից,
սակայն, եթե դուք զոհ եք
նրանցից, անշուշտ Ալլահը զոհ չէ
մարդկանցով, ովքեր ալֆասիրուն
են (ապստամբներ, Ալլահին
անհնազանդներ)»։ (ալ- Տաուրահ
9:96)

فَإِنْ تَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ (٩٦) التوبه / ٩٦

Աղոթքի մեջ շարադրման
բազակայությունը.

Գողության կամ իսպեության
ամենավատագույն ձևերից մեկը
աղոթքի իսպությունն է: Ալլահի
Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց.
«Գողի ամենավատ տեսակը նա է,
ով գողանում է իր աղոթքից»:
Մարդիկ հարցրեցին, «Օվ, Ալլահի
Մարգարե, ինչպե՞ս կարող է
մարդը գողանալ իր աղոթքից»:
Նա ասաց. «Պատշաճ կերպով
ոռուքուու և սուջուդ չանելով»:
(Հաղորդեց Իմաամ Ահմեդ ,
5/310; տես նույնպես Սահիխի ալ
Զաամի, 997)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم " أسوأ الناس
سرقة الذي يسرق من صلاته قالوا يا رسول الله:
وكيف يسرق من صلاته قال: لا يتم ركوعها ولا

سجودها " رواه الإمام أحمد ٣١٠/٥ وهو في
صحيح الجامع ٩٩٧

Շարադրանքի այս
բացակայությունը և ձախողումը
դադարել ռուբուուի և սուջուդի
մեջ և ուղիղ կանգնել ռուբուուից
հետո և նստել պատշաճ կերպով
սուջուդների միջև կարելի է
տեսնել նրանց շատերի մեջ, ովքեր
աղոթում են և հազիվ թե որևէ
մզկիթ զերծ լինի մարդկանց
օրինակներից, **ովքեր չունեն**
որոշակի շարադրանք աղոթքի
մեջ: Ծիշտ շարադրանքը աղոթքի
սյուներից մեկն է, **առանց որի այն**
անվավեր է: Սա լուրջ խնդիր է:
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց.
«Մարդու աղոթքը բավականին

լավ չէ, մինչ նրա մեջքը ուղիղ չէ
ոուքուուի և սուզուդի դեպում»:
(Հաղորդեց Աբու Դաուդը, 1/533;
նույնպես տես Սահիխի ալ-
Զաամի, 7224):

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم " لا تجزئ
صلاة الرجل حتى يقيم ظهره في الركوع
والسجود" رواه أبو داود ٥٣٣/١ وهو في
صحيح الجامع ٧٢٤.

Կասկած չկա, որ պատշաճ
շարադրանքի բացակայությունը
վատ է և անհատը, ով մեղավոր է,
արժանի է հանդիմանության և
պատժի սպառնալիքի:

Աբու Աբդուլլահ ալ-Աշխարին
հաղորդեց, որ
Մարգարեն(Խ.Ա.Ո.Ն)

առաջնորդեց իր ուղեկցորդներին
աղոթքի, **այնուհետ նա նրանցից
խումբ կազմեց:** Մի մարդ ներս
մտավ և սկսեց աղոթել, սակայն
իր շարժումները արագ էին,
**ինչպես հավը զետնից կորեկ է
վերցնում:** Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
ասաց. «Արդյո՞ք դուք տեսաք այդ:
Նա, ով կնքում է մահկանացուն
անելով այս, **մահանում է**
Մուհամմեդի համայնքից դուրս և
նրա աղոթքը նմանվում է ազրավի
կցահարված արյան: Անհատը,
ով խոնարհվում է, այնուրիետ կուլ
է տալիս իր սուջուդից, նմանվում
է սոված մարդու, ով ուտում է ոչ
ավելի, քան մեկ կամ երկու
արմավ- ի՞նչ քարիք կարող է այդ

բերել նրան»: (Հաղորդեց Իրն
Խուզայման իր Սահիիհ 1/332;

عن أبي عبد الله الأشعري قال صلى رسول الله
صلى الله عليه وسلم بأسحابه ثم جلس في طائفة
منهم فدخل رجل فقام يصلي فجعل يركع وينقر
في سجوده فقال النبي صلى الله عليه وسلم: "
أترؤن هذا؟ من مات على هذا مات على غير
ملة محمد ينقر صلاته كما ينقر الغراب الدم،
إنما مثل الذي يركع وينقر في سجوده كالجائح لا
يأكل إلا التمرة والتمرتين فماذا تغنيان عنه"
رواه ابن خزيمة في صحيحه ٣٣٢/١

նույնպես տես ալ- Ալբանի,
Սիֆաթ Սալաթ ալ-Նաբի
Մարզարեի նկարագրված
Աղոթքը, 131): Զեյդ իրն Վահաբն
ասաց. «Հուղիայֆահն տեսավ մի
մարդ, ով պատշաճ կերպով չէր

ներկայացնում ռուբուն և
սուջուդը: Նա ասաց. «Դուք չեք
աղոթել և, եթե դուք կկնքեք
մահկանացուն, դուք կմահանաք
մի կերպ, որը տարբերվում է
այնից, ինչ Ալլահը հայտնել է
Մուհամմեդին (Խ.Ա.Ո.Ն)»:
(Հաղորդել ալ-Բուխարի, տես ալ-
Ֆաթհ 2/274)

وَعَنْ زِيدِ بْنِ وَهْبٍ قَالَ رَأَى حَذِيفَةَ رَجُلًا لَا يَتَمَّ
الرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ قَالَ: مَا صَلَيْتَ وَلَوْ مَتْ مَتْ
عَلَى غَيْرِ الْفَطْرَةِ الَّتِي فَطَرَ اللَّهُ مُحَمَّدًا صَلَى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَوَاهُ الْبَخَارِي

Տեղյակ լինելով այս կանոնին, եթե
նա ձախողում է ներկայացնել
աղոթքը պատշաճ շարադրանքով,
նա պետք է կրկնի այդ և զղա

Ալլահին անցյալի համար; նա
կարիք չունի կրկնել իր բոլոր
նախկին աղոքները, ինչպես նշել է
պատումը «Կրկնիր քո աղոթքը,
քանի որ դու չես աղոթել»:

Անհանգստանալու աղոթքի ժամանակ ոչ անհրաժեշտ շարժումներ կատարելու.

Մարդիկ, ովքեր աղոթում են
հազիվ թե զերծ լինեն այս խնդրից,
որովհետև նրանք չեն հետևում
Ալլահի պատվիրանին,
(Իմաստային մեկնաբանություն).
«... Եվ կանգնեք Ալլահի դիմաց
հնազանդությամբ» (ալ-Բակարահ
2:238)

և նրանք չեն հասկանում Ալլահի
խոսքերը . (Իմաստային
մեկնաբանություն). «Հաջողակ են
անշուշտ հավատացյալները,
նրանք, ովքեր իրենց սալաթը
ներկայացնում են ամենայն
վեհությամբ և լիարժեք
հնազանդությամբ»: (ալ-
Սումինուուն 23:1-2)

(قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ (١) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ
خَاسِعُونَ (٢)) المؤمنون / ٢ - ١

Եթե Մարգարեին (Խ.Ա.Ո.Ն)
հարցրեցին մինչ ծնկի զալը
գետինը հարթեցնելու մասին, նա
ասաց. «Մի սրբեք այդ, եթե դուք
աղոթում եք, եթե դուք ստիպված
եք, ապա միայն հարթեցրեք այդ

մանրախիճը մեկ անգամ»:
(Հաղորդեց Աբու Դաուլդ, 1/581);
(տես նույնպես Սահիիհ ալ Ղամի
7452)

وَلَمَّا سُئِلَ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ تَسْوِيَةِ التَّرَابِ
فِي السَّجْدَةِ قَالَ " لَا تَمْسِحْ وَأَنْتَ تَصْلِي فَإِنْ
كُنْتَ لَا بَدْ فَاعْلُمْ فَوَاحِدَةَ تَسْوِيَةِ الْحَصَى " رَوَاهُ
أَبُو دَاوُدَ ۵۸۱/۱ وَهُوَ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ ۷۴۵۲

Գիտնականները նշում են, որ
շարունակական, ավելորդ, **ոչ**
անհրաժեշտ շարժումը անվավեր
է դարձնում աղոթքը: Ինչպես
կարող են այդ
անհանգստությունները կանգնել
Ալլահի առջև, դիտելով իրենց
ժամացույցները, ուղղելով իրենց
հազուստները, դնելով իրենց

մատները իրենց քթերը, դիտելով
աջ և ձախ և դեպի երկինք և
չվախենալով, **որ Ալլահը կարող է**
վերցնել իրենց տեսողությունը
կամ Շեյթանը կարող է գողանալ
իրենց աղոթքը:

Միտումնավոր սպասել իմամի
շարժումներին, երբ աղոթքը
կատարվում է հավաքույթի
ոնթագրում.

Մարդը իր բնույթով հապճեալ է,
ինչպես ասում է Ղուրանը
(Իմաստային մեկնաբանություն).
«...մարդը երբևէ հապճեալ է...»:
(ալ-Իսրաա 17:11)

وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا (١١) (الإِسْرَاءٌ ١١)

Մարգարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն) ասաց.
«Միտումնավորությունը Ալլահից
է և հապճեպությունը Շեյխանից»:
(Հաղորդեց ալ-Բայհակին ալ-
Սուննա ալ-Քուբբա
աշխատության մեջ, 10/104; տես
նույնպես ալ-Սիլսիլահ 1795)

وقال النبي صلى الله عليه وسلم (التأني من الله
والعجلة من الشيطان) رواه البيهقي في السنن
الكبرى ١٠٤ / ١٠ وهو في السلسلة ١٧٩٥.

: Նկատելի է, հավաքույթի
աղոթքի ժամանակ ձախ և
աջակողմյան մարդիկ սպասում
են իմամին ռուկուուի, սուզուուի և
թաքրիրաթի ընթացքում, որի
նշանը փոխում է դրությունը –
երբեմն նույնիսկ կարելի է նկատել

անհատական կերպով: Մարդիկ
նույնիսկ կարող են իմամին
նախորդել աղոթքի վերջի
սալամից: Այս ինդիքը շատերին
կարող է չնշին թվական, սակայն
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) իմաստ
հանդես է եկել զգուշացնելով, երբ
նա ասաց. «Արդյո՞ք անհատը, ով
բարձրացնում է իր գլուխը մինչ
իմամը չի վախենում, որ Ալլահը
կարող է վերածել իր գլուխը
ավանակի գլխի»: (**Հաղորդեց**
Մուսլիմ, 1/320-321)

"أَمَا يَخْشِيُ الَّذِي يَرْفَعُ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ أَنْ
يَحْوِلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حَمَارٍ" رواه مسلم
. ٣٢١-٣٢٠/١

: Եթե անհատից պահանջում են արժանապատվությամբ և շարադրանքով զալ աղոթքի, **ապա ինչպես նա կարող է միայնակ լինել այդ ընթացքում:** Ոմանք անհանգստացած են այս ինդրով և փոխհատուցում են փնտրում, հետաձգելով իրենց շարժումները իմամից հետո; տվյալ մարդիկ պետք է տեղյակ լինեն, որ ֆուքահաա, թող Ալլահը գթա նրանց, նկարագրել է հոյակապ ուղղի կառավարելու խնդիրը, որն է, անհատը հետևի իմամին, միայն սկսի իր շարժումները այն բանից հետո, երբ իմամը ավարտել է արտաքերել «ոա» հնչյունը «Ալլահու Աքբարից» հետո, այնուհետ, անհատին, ով

հետևում է իմամին, թույլատրվում է շարժվել, **այլ ոչ թե նախորդել կամ հաջորդել:** Մարգարեի (Խ.Ա.Ո.Ն) ուղեկցորդները սովոր էին շատ ուշադիր լինել նրա շարժումներին, **երբ նա առաջնորդում էր աղոթքը:** Նրանցից մեկը, ալ-Բարաա իբն Ազիբը, թող Ալլահը գոհանա նրանով ասաց, որ նրանք սովոր էին աղոթել Մարգարեի (Խ.Ա.Ո.Ն) ետևը կանգնած. «Երբ նա բարձրացրեց իր գլուխը ոուքուից», ես ոչ ոքի չեմ տեսել, ով խոնարհում է իր մեջքը սուզուի մեջ, մինչ Ալլահի Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) դնում էր իր ճակատը գետնին, **այնուհետ բոլորը պետք է**

սուզուղ անեին նրա ետևից»:
(Հաղորդեց Մուսլիմ, h, 474,

فِيَقُولُ أَحَدُهُمْ وَهُوَ الْبَرَاءُ بْنُ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يَصْلُونَ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ لَمْ أَرِ
أَحَدًا يَحْنِي ظَهْرَهُ حَتَّى يَضْعَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَبَهَتِهِ عَلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَخْرُجُ مِنْ
وَرَاءِهِ سَجْدًا) رواه مسلم

'Աբդ ալ-Բասրի
հրատարակչություն): Երբ
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) տարիքն
առավ և բավական դանդաղեցրեց
իր շարժումները, նա ասաց իրեն
հետևող աղոթող մարդկանց. «Օվ,
մարդիկ, ես քաշ եմ հավաքել,
այսպիսով մի սպասեք ինձ
ներկայացնելու ոուրուն և

սուջուդ»: (Հաղորդեց Ալ-Բայհարի, 2/93 և դասակարգել է որպես հասան Իրվա ալ-Ղալիհի, 2/290):

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي قَدْ بَذَّلْتُ فَلَا تَسْبِقُونِي بِالرَّكْوَعِ
وَالسَّجْدَةِ) رواه البیهقی ٩٣/٢ وحسنہ فی
إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ ٢٩٠ / ٢

Իմամը պարտավոր է հետևել
Սուննային, տաքբիրի ժամանակ,
երբ նա աղոթում է, ինչպես
հաղորդել է պատումը Արու
Հուրայրայից (Խ.Ա.Ո.Ն). «Երբ
Ալլահի Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
կանգնում էր աղոթքի, նա ասում
էր տաքբիրը, երբ ոտքի էր
կանգնում և երբ նա խոնարհվում
էր... այնուհետ նա ասում էր

տաքբիրը, երբ նա սուզուդ էր
անում և երբ բարձրացնում էր իր
գլուխը, այնուհետ, երբ նա
սուզուդի համար խոնարհվում էր
կրկին և երբ նա կրկին
բարձրացնում էր իր գլուխը:
Այնուհետ նա կրկնում էր սա
ամբողջ աղոթքի ընթացքում, մինչ
ավարտը և ասում էր տաքբիրը,
երբ նա ոսքի էր կանգնում երկու
ուրյաթներից հետո»: (Հաղորդեց
ալ-Բուխարի, h. 756,

كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا قام إلى الصلاة يكبر حين يقوم ثم يكبر حين يركع.. ثم يكبر حين يهوي ثم يكبر حين يرفع رأسه ثم يكبر حين يسجد ثم يكبر حين يرفع رأسه ثم يفعل ذلك في الصلاة كلها حتى يقضيها ويكبر

حين يقوم من الثنين بعد الجلوس) رواه
البخاري رقم ٧٥٦

ալ-Բաղաա
իրատարակչություն):Եթե իմամը
ներկայացնում է տաքբիրը
միևնույն ժամանակ, երբ
շարժվում է և մարդիկ հետևում
են նրան ձգտելով հետևել
ուղղորդությունը, որը նշվել է,
ապա, **նրանք ներկայացնում են**
հավաքական աղոթքը ճիշտ
կերպով:

Մզկիթ զայր սոխ և սխտոր
ուտելուց հետո կամ որևէ բան,
որը տհաճ հնու ունի.

Ալլահն ասում է. (Իմաստային
մեկնաբանություն). «Օվ Ադամի

Զավակներ. Վերցրեք ձեր
զարդարանքները, կրելով մաքուր
հագուստ, աղոթքի ընթացքում...»
(Ալ-Արաֆ 7:31)

قال الله تعالى: (يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ...) الأعراف/٣١

Զաքիրն ասաց. «Ալլահի
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց «Ով
ուտում է սխտոր կամ սոխ, թող
հեռու մնա մեզանից», կամ «թող
հեռու մնա մեր մզկիթից և մնա
տանը»»: (Հաղորդեց ալ-
Բուլիարի, տես ալ-Ֆատհ, 2/339)

Ըստ զեկույցի, որը հաղորդել է
Մուսլիմը, Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
ասաց. «Ով ուտում է սոխ և
սխտոր կամ պրաս, թող մոտ չգա

մեր մզկիթին, որովհետև
հրեշտակները վիրավորվում են
նրանով, ինչը վիրավորում է
Աղամի որդիներին»: (Հաղորդեց
Մուսլիմ, հ. 1/395) 'Ումար իբն ալ-
Խատաբը մեկ ուրբաթ օր դիմեց
մարդկանց և ասաց. «Օվ մարդիկ,
դուք ուտում եք երկու բան, որ ես
կարծում եմ զալիս են վատ
բույսերից.**Սոխ և սխտոր:** Ես
տեսա Ալլահի Մարգարեին
(Խ.Ա.Ո.Ն), երբ նա այս հոտը
զգաց մզկիթում զտնվող մի
մարդուց, պատվիրեց նրան դուրս
զալ ալ-Բարիի: 'Նա, ով
ցանկություն ունի ուտել այս
բաները, **թող պատրաստի դրանք**
մինչ մահ: (Հաղորդեց Մուսլիմ,
1/396)

عن جابر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من أكل ثوماً أو بصلًا فليعتزلنا أو قال: فليعتزل مسجداً وليقعد في بيته" رواه البخاري.

وفي رواية لمسلم "من أكل البصل والثوم والكراث فلا يقربن مسجداً فإن الملائكة تتأذى مما يتأذى منه بنو آدم" رواه مسلم رواه ٣٩٥/١. وخطب عمر بن الخطاب الناس يوم الجمعة فقال في خطبته: "ثم إنكم أيها الناس تأكلون شجرتين لا أر اهما إلا خبيثتين: هذا البصل والثوم لقد رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا وجد ريحهما من الرجل في المسجد أمر به فأخرج إلى البقيع فمن أكلها فليمتهما طبخا" رواه مسلم ٣٩٦/١.

Եռոյնպես, այստեղ նա պետք է ներառի նրանց, ովքեր զալիս են մզկիթ անմիջապես

աշխատանքից, տհաճ հոտերով,
որոնք զալիս են նրանց
գուլպաներից և թևատակերից:
Ավելի վատ են ծխողները, ովքեր
սովորություն ունեն սպառնալ
իրենց արգելված ծխախոտներով,
մզկիթ զալ և խանգարել Ալլահի
երկրպագողներին, **մարդկանց և**
նմանապես հրեշտակներին իրենց
հոտով:

Չինաա – Անառակություն և անբարոյականություն.

Իսլամական շարիաթի
նպատակներից մեկը պատիվ և
տոհմ ներկայացնելն է, այսպիսով
զինաան, (**անօրինական սեռական**
հարաբերությունը), **արգելված է:**

Ալլահն ասում է. (Իմաստային
մեկնաբանություն).

«Եվ մի մոտեցեք անօրինական
սեռական հարաբերության:
Անշուշտ դա Փասհիշահ է, (մեծ
մեղք) և չարիքի ուղղի, (որը
առաջնորդում է Դժոխքի, մինչ
Ալլահը ներում է)»: (ալ-Իսրաա
17:32)

(وَلَا تَقْرُبُوا الْزِّنَّا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَيِّلًا)
الإِسْرَاءٌ ٣٢

Շարիաթը արգելափակում է բոլոր
ուղղիները և միջոցները, որոնք
կարող են առաջնորդել զինաաի,
պատվիրելով հիջաբը և հայացքի
իջեցումը և արգելում է միայնակ
մնալ ոչ-մահրամ կնոջ հետ և այլն:

Ամուսնացած մարդը, ով
անառակություն է գործում,
արժանի է պատժի ամենավատ
տեսակին, որը մինչ մահ
քարկոծելն է, այնպես, որ նա
ճաշակի իր արարքների
արդյունքները և այնպես, որ նրա
մարմնի յուրաքանչյուր հատվածը
տառապի այնպես, **ինչպես նրա**
մարմնի յուրաքանչյուր հատվածը
վայելել է անօրինական կապը:
Մեղսավորին, ով նախկինում
ամուրի էր, պատժում են
առավելագույն մտրակի
քանակով, որը նշում է շարիաթը,
այսինքն 100 մտրակ, **որպես**
լրացում պատիժը կատարվում է
հավատացյալների խմբի առջև և

հանգագործության տեսարանը մեկ ամբողջ տարի է տևում:

Բարզախում զինայի մեջ
մեղադրվող տղամարդկանց և
կանանց պատիժն է այն է, որ
նրանք ընկնում են վառարանի մեջ
,որի վերին հատվածը նեղ է և որի
հատակը լայն, **որի տակ կրակ է և**
նրանք այնտեղ մերկ են: Եթք
կրակի տաքությունը ավելանում
է, նրանք բղավում են և
բարձրանում են այնքան, մինչ
հասնում են համարյա վերին մաս,
այնուհետ, եթք կրակը նվազում է,
նրանք ընկնում են ներքև: Սա
կրկնվում է կրկին և կրկին մինչ
Ժամը:

Առավել վատը այն է, որ երբ
մարդը տարեց տարիքում
շարունակում է անառակությունը,
մահը մոտենում է և **Ալլահը** նրան
զղման հնարավորություն է
տալիս: Աբու Հուրեյրան
հաղորդեց, որ Մարգարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն)ասաց. «Գոյություն
ունեն երեքը, ում հետ Ալլահը չի
խոսի Հարության Օրը, ոչ
կփառաբանի, ոչ կնայի, նրանցը
կլինի ցավալի տանջանքը. Ծեր
մարդը, ով զինա է գործել, արքան,
ով ստել է և աղքատը, ով
ամբարտավան է»: (Հաղորդեց
Մուսլիմ, 1/102-103)

"ثلاثة لا يكلمهم الله يوم القيمة ولا يزكيهم ولا
ينظر إليهم ولهم عذاب أليم: شيخ زان وملك"

کذاب و عائل مستکبر " رواه مسلم - ۱۰۲ / ۱ - ۱۰۳

Ամենավատագույն
եկամուտներից մեկը
մարմնավաճառությունն է, որը նա
վերցնում է զինայից առաջ և
անբարոյական կինը, ով իր
ապրուստն է վաստակում
վաճառելով իրեն զրկելով իր
աղոթքների պատասխանից, **երբ**
կեսզիշերին բաց են երկնքի
դոները: (**Պատումը Սահիիհ ալ-**
Զաամիի մեջ է, 2971) Կարիքավոր
կամ աղքատ լինելը ընդունելի
պատճառաբանություն չէ,
ոտնահարելու Ալլահի սահմանած
չափերը: Գոյություն ունի հին
ասացվածք, որ ազատ կինը ավելի

շուտ սովամահ կլինի քան կսնվի
բացելով իր կրծքերը, ապա,
այսպիսով ի՞նչ եք կարծում
մասնավոր մասերի մասին:

Այսօր անբարոյականության
բոլոր դռները բաց են և Շայթանը
և նրա աջակիցները մարդկանց
համար հեշտացրել են մեղք
գործելը: Մրան հետևում է
տաքարրութի, ցոփության և
կանանց ցուցադրությունը,
մարդիկ ովքեր թույլատրում են
իրենց հայացքները զարմանալ
բաներով, որոնց նրանք չպետք է
նայեն, տարբեր սեռերի
համակցման աճը, անբարո
ամսագրերի հանրահայտությունը
և անպարկեցտ Փիլմերը,

ճանապարհություններ
կոռուպացված երկրներ և
մարմնավաճառության շուկայի
հաստատումը, **պատվի**
ունահարման և անօրինական
ծնունդների և հղության
արիեստական ընդհատման
քանակի աճը:

Օվ, Ալլահ, մենք Չեզ խնդրում ենք
ցուցադրել Չեր գթասրտությունը
և մեզ պաշտպանել
անքարոյականությունից; մենք
խնդրում ենք Չեզ մաքրել մեր
սրտերը և մեր մասնավոր մասերը
պահել ողջախոհ և մեր և հարամի
մեջ պատնեշ դնել:

Սոդոմ (Համասեռամոլություն)

Սոդոմը, կամ երկու արական
սեռի ներկայացուցիչների միջև
սեռական հարաբերությունը,

Լութի մարդկանց մեղքն

Էր: Ալլահն ասում է. (Իմաստային
մեկնաբանություն),

«Եվ հիշեք Լութին, երբ նա ասաց
իր մարդկանց. «Դուք գործել եք
ֆասիիշահ, Սոդոմ- վատազույն
մեղքը, որը ոչ ոք չէր գործել
աալամիինի մեջ, (մարդկության և
ջինների) ձեզանից առաջ: Իրոք,
դուք գործում եք Սոդոմ
տղամարդկանց հետ և
կողոպտում եք
ճանապարհորդներին և
իրազործում եք ալ-Մունկար,
անհավատություն,

բազմաստվածություն և ամեն
տեսակի չար արարք ձեր
հանդիպումների ժամանակ»: ...»
(ալ-Անկաբուլութ 29:29)

قال الله تعالى: (وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ (٢٨)
أَنِّيْكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي
نَادِيْكُمُ الْمُنْكَرَ) العنكبوت/٢٩.

Նողկալի բնույթի և մեղքի հսկա
լինելու պատճառով Ալլահը
հասցրել է չորս տեսակի պատիժ,
որը Նա երբեք մինչ այդ չեր արել
որևէ այլ ազգերի համար, այդ է.
Մարդիկ պետք է կուրանան,
իրենց քաղաքը շրջվի վերից
վար,թիւված կավից քարեր,
խավավոր, անձրևի պես

Կթափեն նրանց վրա և սարսափելի ճիչ կուղարկվի նրանց:

Խսլամում նրանք, ովքեր մեղավոր
են տվյալ հանցանքի մեջ,
**թրատվում են ըստ հիմնավոր
կարծիքի:** Տվյալ պատիժը
վերաբերվում է երկուսին Էլ,
մեկին, ով գործել է այն և մեկին,
ում հետ գործել են, **նույնիսկ եթե**
այն տեղի է ունեցել ազատորեն
կամ ընտրությամբ:**Իբն Աբբասը**
հաղորդեց,որ Մարզարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «**Ում դուք
գտնում եք Լութի մարդկանց
մեղքը գործելուց, սպանեք նրանց-
երկուսին Էլ, մեկին, ով գործել է
այն և մեկին, ում հետ գործել են»:**

(Հաղորդեց Իմասմ Ահմեդ, 1/300,
տես նույնպես Սահիխալ- Զաամի,
6565)

" من وجدتموه يعمل عمل قوم لوط فاقتلو
الفاعل والمفعول به " رواه الإمام أحمد ٣٠٠/١
وهو في صحيح الجامع ٦٥٦٥ .

Ժամանակակից անքուժելի
հիվանդությունների տարածումը,
ինչպիսիք են ԶԻԱՀ-ը տվյալ
կոռուպցիայի պատճառ են, որոնք
մեր նախնիներին անհայտ էին,
որը հանդիսանում է Շարիաթի
իմաստության նշումը,
[պատվիրելով](#) այս դաժան
պատիժը:

Առանց օրինական հիմքի որևէ ամուսնու ամուսնական կապի արգելոց

Աբու Հուրեյրան (թող Ալլահը
զնիանա նրանով) ասաց. «Եթե
տղամարդը իր կնոջը անկողին է
կանչում և նա մերժում է և
տղամարդը զայրացած գնում է
բնելու, իրեշտակները անիծում են
կնոջը մինչ առավոտ»: (Հաղորդեց
ալ-Բուխարին; տես ալ-Ֆաթհ
6/314)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى
فِرَاسَةٍ فَأَبْتَغَتْ فِي بَاتِ غَضْبَانٍ عَلَيْهَا لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ
حَتَّى تَصْبَحَ" رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ

Շատ կանայք երբ վիճում են
իրենց ամուսինների հետ,
"պատժում են" նրանց –այսպես
նրանք են կարծում,- **մերժելով**
նրանց ամուսնական
իրավունքները: Սա կարող է մեծ
կոռուպցիայի պատճառ դառնալ,
երբ ամուսինը ընկնում է
գայթակղության մեջ որևէ
հարաամ բան անելու, կամ այդ
կարող է կնօջը ընդդիմանալ, **եթե**
ամուսինը սկսի լրջորեն մտածել
ուրիշ կին բերելու մասին:

Կինը պետք է շտապի
պատասխանել իր ամուսնու
կանչին, եթե նա ցանկանում է
նրան,որպես Մարզարեի
(Խ.Ա.Ո.Ն) խոսքերի

հնազանդություն. «Եթե տղամարդը կանչում է իր կնոջը անկողին, թող կինը պատասխանի, նույնիսկ, եթե նա նստած է ուղտի մեջքին, (այսինքն շատ գրադադար է)»: (Տես,
Չառլայեդ ալ-Բազզաար, 2/181;
տես նույնպես Սահիիհ ալ-Չաամի
547)

لقوله عليه الصلاة والسلام: "إذا دعا الرجل امرأته إلى فراشه فلتجب وإن كانت على ظهر قتب" انظر زوائد البزار ١٨١/٢ وهو في صحيح الجامع ٥٤٧

Միևնույն ժամանակ ամուսինը պետք է ուշադրություն ցուցաբերի իր կնոջը, եթե նա տկար, իդի կամ ճնշված է, **այնպես**

որ պահպանցի
ներդաշնակությունը և կանխսվի
անբավարարվածությունը կամ
ատելությունը:

Ամուսնուց ապահարզան պահանջելը, առանց որևէ օրինական պատճառի.

Շատ կանայք շտապում են
ապահարզան պահանջել իրենց
ամուսիններից ամենափոքր վեճի
դեպքում, կամ, **եթե իրենց**
ամուսինները չեն տալիս նրանց
իրենց իսկ պահանջած գումարը:
Որոշ կանայք կարող են
խնդիրներ դրդել իրենց
ազգականների կամ հարևանների
միջև, մարտահրավեր նետելով

իրենց ամուսիններին այնպիսի
սաղրիչ խոսքերով ինչպիսիք են.
**«Եթե դու իրական տղամարդ
լինեիր, դու ապահարզան
կտաիր»:** Լավ հայտնի են
ապահարզանի սոսկալի
արդյունքները. **Ընտանիքների
քայլայումը և երեխաների
թափառելը փողոցում:** Անհատը
կարող է զղալ ապահարզանի
համար, **եթե արդեն ուշ է:** Ի
շնորհիվ այս և այլ պատճառների
Շարիաթը իմաստուն կերպով
արգելում է այս
գործողությունները: Թառլաան,
(թող Ալլահը զնիանա նրանով)
հաղորդեց, որ Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Յուրաքանչյուր կին, ով իր

ամուսնուց ապահարզան է
պահանջում առանց որևէ լուրջ
պատճառի, զրկված է Դրախտի
անուշաբույրից»: (Հաղորդեց
Ահմեդ, 5.277; տես նույնպես
Սահիիհ ալ-Զաամի, 2703)
 'Ութքահ իբն Ասմիրը, (թող
Ալլահը զոհանա նրանով)
հաղորդեց, որ Մարգարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն) ասաց. «Կանայք,
ովքեր ապահարզան են խնդրում
և կանայք, ովքեր անտեղի պնդում
է իրենց ամուսինների հետ
փարիսեցիներ են»: (Հաղորդեց
Ալ-Տաբարաանին ալ-Քարիիրի
մեջ, 17 /339; տես նույնպես
Սահիիհ ալԶաամի, 1934)

فعن ثوبان رضي الله عنه مرفوعا: "أيما امرأة سألت زوجها الطلاق من غير ما بأس فحرام عليها رائحة الجنة" رواه أحمد ٢٧٧/٥ وهو في صحيح الجامع ٢٧٠٣. وعن عقبة بن عامر رضي الله عنه مرفوعا: "إن المختلطات والمنتزعات هن المنافقات" رواه الطبراني في الكبير ٣٣٩/١٧ وهو في صحيح الجامع ١٩٣٤.

Սակայն, եթե գոյություն ունի հիմնավոր պատճառ, օրինակ ամուսինը աղոթք չի կատարում, հարբում կամ թմրանյութ է գործածում, կամ կնոջը ստիպում է որևէ հարասմ բան գործել, կամ ճնշում է նրան և տառապանք է պատճառում մերժելով նրա իրավունքները, որոնք Իսլամն է պարզեցել և տղամարդը չի լսում

խորհուրդները ուղղելու դա, ապա
տվյալ դեպքում կինը չի սիալվում
պահանջելով ապահարզան
հանուն իրեն և իր կրոնի:

Չիհաար

Առաջին Չափակիլիյահի
արտահայտություններից մեկը,
որը մինչ այժմ տարածված է
ումմայի մեջ, զիհաարի երևույթն
է, երբ տղամարդը ասում է իր
կնոջը, «Դու ինձ համար նման ես
իմ մոր մեջքի», կամ «դու այնքան
արգելված ես ինձ համար, ինչպես
իմ քույրը», և այլ նմանատիպ
տգեղ արտահայտություններ, որի
նողկալի բնույթը հաստատել է
Շարիաթը, քանի որ ներգրավված

Է կանանց ճնշումը: Ալլահը սրան է անդրադառնում Ղուրանի մեջ.
(Իմաստային մեկնաբանություն),

«Նրանցից ,ովքեր իրենց կանանց անօրինական են համարում ասելով, «Դու նման ես իմ մոր մեջքի», չեն կարող լինել իրենց մայրերը: Ոչ ոք չի կարող լինել իրենց մայրը բացառությամբ նրանց, ովքեր կյանք են տվել: Եվ, իրոք, նրանք հիվանդագին խոր և սուտ են արտահայտում: Եվ, իրոք, Ալլահը Ամենաներող, Ամենաներողամիտն է»: (ալ-Մուզաադիլա 58:2)

{الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنِ اسْتَأْئِمِهِمْ مَا هُنَّ أَمَّهَاتِهِمْ
إِنْ أَمَّهَاتِهِمْ إِلَّا الْلَّائِي وَلَدَنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ}

مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌ غَفُورٌ {
المجادلة/٢}

Ծարիաթը մեծ տուզանք
(քաֆարահ) է սահմանել տվյալ
մեղքի համար, նմանատիպը ,ինչ
սահմանվել է սխալմամբ մարդ
սպանելու կամ Ռամադան
ամսում սեռական
հարաբերություն ունենալու
համար, անհատին, ով զիհաար է
գործում, չի թույլատրվում
մոտենալ իր կնոջը մինչ նա
չվճարի տուզանքը: Ալլահն ասում
է. (Իմաստային
մեկնաբանություն).

«Եվ նրանք,ովքեր անթույլատրելի
են վարվում իրենց կանանց հետ,

զիհաարի միջոցով և ցանկություն
են հայտնում ազատել իրենց այն
բանից, ինչ արտասանել են,
տուգանքը տվյալ դեպքում
ստրուկի ազատելն է, **մինչ նրանք**
դիպչում են միմյանց: Սա է
հոդորը ձեզ, այնպես, որ դուք
չվերադառնաք այսպիսի
հիվանդագին բանի: Եվ Ալլահը
Քաջատեղյակ է, **թե ինչ եք դուք**
անում:

Եվ նա, ով գումարը չի գտնում
ազատելու ստրուկին, պետք է
պահը պահի երկու հաջողակ
ամիսներ, **մինչ երկուսը կդիպչեն**
միմյանց: Եվ նա, ով ի վիճակի չէ
անել այդ, նա պետք է կերակրի
վաթսուն միսկիին, **(աղքատ)**: Սա

տեղի է ունենում այն պատճառով,
որ դուք կարող եք ունենալ
կատարյալ Հավատք Ալլահին և
Նրա Մարգարեին:Եվ այդ
անհավատների համար,
զոյություն ունի ցավալի
տանջանք»: (ալ-Մուջաադիլահ
58:3-4)

{وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا
قَالُوا فَتَحْرِيرٌ رَّقَبَةٌ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكُمْ
ثُوَّاعْظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ
لَمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامٌ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ}

المجادلة/ ٤-٣.

Ամսականների ընթացրում կնոց հետ սեռական հարաբերությունը

Ալլահն ասում է (Իմաստային
մեկնաբանություն)

«Նրանք հարցնում են ձեզ
կապված ամսականների հետ:
Աս. աղիաա է (վնասակար բան
է ամուսնու համար սեռական
հարաբերություն ունենալ կնոց
հետ, այն դեպքում, երբ նա
ամսականների մեջ է), ուստի
հեռու մնացեք կանանցից
ամսականների ընթացքում և մի
մերձեցեք նրանց, մինչ նրանք
կմաքրվեն ամսականներից և

լոգանք կը նդունեն...» (ալ-Բակարա 2:222)

قال تعالى: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيطِ قُلْ هُوَ أَذَى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيطِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأُثْوِهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمْرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ} **٢٢٢/البقرة**

Այսպիսով, տղամարդուն չի թույլատրվում մերձենալ կնոջը մինչ իր ամսականների ավարտը և լոգանք (**դուսլ**) ընդունելը: Ալլահն ասում է (Իմաստային մեկնաբանություն).

« ...Եվ, երբ նրանք մաքրել են իրենց, ապա մերձեցեք նրանց, ինչպես Ալլահն է պատվիրել ձեզ...» (ալ-Բակարա 2:222)

﴿فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأُتْوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمْرَكُمُ اللَّهُ﴾
البقرة/٢٢٢

Տվյալ մեղքի նողկալի բնույթը
նշվում է Մարգարեի (Խ.Ա.Ո.Ն)
խոսքերի մեջ. «Ով սեռական
հարաբերություն է ունենում
ամսականների մեջ գտնվող կնոջ
հետ, կամ կնոջ հետ, անալ ուղղով,
կամ այցելում է բահստագուշակին,
չի հավատում այն բանին, ինչ
հայտնվել է Մոլհամմեդին»:
(Հաղորդեց ալ-Թիրմիզին Արու<sup>Հուրեյրայից, 1/243; տես նույնապես
Սահիիհ ալ-Ղասամի, 5918)</sup>

" من أتى حائضاً أو امرأة في دبرها أو كاها
فقد كفر بما أنزل على محمد " رواه الترمذى

عن أبي هريرة ٢٤٣ / ١ وهو في صحيح الجامع
٥٩١٨.

Նա, ով սխալմամբ, ոչ
դիտավորյալ է գործում, կարիք
չունի տուգանք վճարել, սակայն
անհատը, ով դա դիտմամբ և
լիակատար գիտությամբ է
գործում այն, թե ինչ է անում,
պետք է տուգանք վճարի, որը ըստ
գիտնականների, **հիմնովին**
գիտելիքով մեկ կամ կես դինար
է:Որոշ գիտնականներ ասում են,
որ գոյություն ունի վճարի
քանակի ընտրություն; մյուսները
ասում են, որ, եթե տղամարդը
կնոջ հետ հարաբերություն է
ունենում ամսականների
սկզբնաշրջանում, երբ արյան

հնոքը ուժեղ է, նա պետք է վճարի մեկ դինար և եթե նա այդ անում է շրջանի ավարտին, երբ արյան հնոքը թույլ է, **նա պետք է վճարի կես դինար:** Ժամանակակից չափանիշներով դինարը հավասար է 25.4 գրամ ոսկու., **այս կամ համարժեք զումարի քանակը պետք է որպես բարեգործություն տալ:**

Ուկտում, անալ ուղղով սեռական հարաբերությունը կնոց հետ.

Որոշ այլասերված մարդիկ ովքեր քիչ հավատք ունեն չեն տատանվում սեռական հարաբերություն ունենալ կնոց

հետ անալ միջոցով: Սա մեծ մեղք
է և Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**)
անիծեց նրան, **ով զործում է դա:**
Աբու Հուրեյրան, (**թող Ալլահը**
գթա նրան) ասաց. «Նա անիծված
է, ով հարաբերություն է ունեցել
կնոջ հետ անալ ուղղով»:
(Հաղորդեց Իմամ Ահմեդ, 2/
479; տես նույնպես Սահիխի ալ-
Ղաամի 5865)

فَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَرْفُوعًا: "مَلَعُونٌ مَنْ أَتَى امْرَأَةً فِي دِبْرِهَا" رَوَاهُ الْإِمَامُ أَحْمَدُ ٤٧٩/٢ وَهُوَ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ ٥٨٦٥

Իրոք, Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**)
ասաց. «Ով հարաբերություն է
ունենում ամսականի մեջ զտնվող
կնոջ հետ կամ կնոջ հետ անալ

ուղղով կամ այցելում է
բախտագուշակին չի հավատում
նրան, ինչ հայտնվել է
Մուհամմեդին»: (Հաղորդեց ալ-
Թիրմիզին Աբու Հուրեյրայից,
1/243; տես նույնպես Սահիիհ ալ-
Ղաամի, 5918)

" من أتى حائضاً أو امرأة في دبرها أو كاهاها
فقد كفر بما أنزل على محمد " رواه الترمذى
برقم ٢٤٣/١ وهو في صحيح الجامع .٥٩١٨

Չնայած, գոյություն ունեն շատ
առաքինի և խելամիտ կանայք,
ովքեր մերժում են, գոյություն
ունեն շատ ամուսիններ, ովքեր
սպառնում են ապահարզանով ,
եթե նրանք չենթարկվեն: Որոշ
ամուսիններ նույնիսկ

մոլորեցնում են իրենց կանանց, ովքեր միզուցե ամոթ են զգում հարցնել գիտնականներին տվյալ խնդրի մասին; նրանք ասում են, որ սա հալալ է և նույնիսկ կարող են Ղուրանը սխալ մեկնաբանել որպեսզի աջակցեն իրենց պահանջին, (Իմաստային մեկնաբանություն). «Զեր կանայք պարարտ հող են ձեր համար, այսպիսով գնացեք այնտեղ երբ և որքան ցանկանում եք...» (ալ-Բակարա 2:223)

(نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ)
البقرة/٢٢٣

Ակնհայտ է, որ Սուննան
բացատրում է Ղուրանը և

Մարզարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն) հայտնում
է, որ թույլատրվում է մերձենալ
կնոջը այնպես ինչպես ցանկալի է,
մոտենալով ետևից կամ դիմացից,
այնքան ժամանակ, որքան
հարաբերությունը այն մասից է,
որտեղից երեխան է ծնվում;
ակնհայտ է, որ հետանցքը,
որտեղից աղտն է արտահոսում,
այն մասը չէ, **որտեղից ծնվում է**
երեխան: Տվյալ ոճի
պատճառներից մեկը այն փաստն
է, որ շատերը ամուսնական կյանք
են մտցնում մի բան, որը պետք է
լինի մաքուր և անքիծ, աղտի
ժառանգություն, հարաամ,
զաահիլի, այլասերված ձևեր կամ
հիշողություններ, որոնք լի են
անպարկեշտ Փիլմերի

տեսարաններից, **որի համար**

նրանք չեն ապաշխարհում

Ալլահին: Լավ հայտնի է, որ տվյալ
արարքը հարամ է, նույնիսկ, եթե
երկու կողմերն ել համամիտ են;
հարամ արարքի փոխադարձ
համաձայնությունը, **այն հալալ չի**
դարձնում:

Համականանց անառար **վերաբերմունքը**

Այն բաներից մեկը, **որը Ալլահը**

պատվիրել է Իր Գորքի մեջ

համականանց արդար

վերաբերմունքն է: Ալլահն ասում է

(Իմաստային մեկնաբանություն).).

«Դուք երբեք ի վիճակի չեք լինի

կանանց նկատմամբ լինել

կատարյալ արդար, նույնիսկ, եթե
այն ձեր զերմ ցանկությունն է,
այսպիսով շատ մի շրջվեք դեպի
նրանցից մեկը, տալով ավելի շատ
ժամանակ և պաշար, այնպես, որ
թողնեք մյուսներին կախված, ոչ
ամուսնացած, **ոչ ի**

ամուսնալուծված: Եվ, եթե դուք
արդար եք և անում եք ամենը, ինչ
ճիշտ է և վախենում եք Ալլահից,
ետ պահելով այն, ինչ սխալ է,
ապա, Ալլահը Ամենաներող,
Ամենագթասիրտն է»: (**ալ-Նիսա**
4:129)

قال الله تعالى: (وَلَنْ تَسْتَطِعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُّو هَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوهَا وَتَتَقْوِيْهَا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا

رَحِيمًا (١٢٩) النساء/١٢٩

Այստեղ պահանջվող
արդարությունը յուրաքանչյուր
կնոջ գիշերների և իրավունքների
հավասար բաշխումն է, **որը**
վերաբերվում է զումարին և
հազուստին: Սա չի վերաբերվում
զգացմունքներին և սիրուն,
որովհետև մարդը չի կարող
կառավարել իր զգացմունքները:
Սակայն, ոմանք, եթք կնության են
առնում ավելի քան մեկ կին,
գերադասում են մեկին և
արհամարհում են մյուսին, **ավելի**
շատ ժամանակ տրամադրելով
մեկ կնոջը և ավելի շատ
վատնելով նրա համար և
արհամարհելով մյուսին: Սա
համարվում է հարաամ և
անհատը, ով այդպես է վարվում,

Հարության Օրը կհայտնվի
այնպես, ինչպես նկարագրում է
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) պատման
մեջ, որը հաղորդել է Աբու
Հուրեյրան. «Ով ունի երկու կին և
տալիս է մեկին զերադասելի
վերաբերմունք, Հարության Օրը
կհայտնվի իր մարմնի մի մասը
թերված»: (Հաղորդեց Աբու
Դաուդը, 2/601; տես նույնպես
Սահիիհ ալ-Ղաամի, 6491)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "مَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ فَمَا
إِلَى إِحْدَاهُمَا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشَفَقَهُ مَائِلٌ" رَوَاهُ
أَبُو دَاوُدَ ۶۰۱/۲ وَهُوَ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ
٦٤٩١.

Ո՞ Մահրամ կնոց հետ առանձնանալը

Շեյթանը միշտ ձգտում է զայթակղել մարդկանց և պարտադրում է նրանց հարամ արարքներ գործել: Այս պատճառով Ալլահը զգուշացնում է մեզ (**Իմաստային մեկնաբանություն**).

«Օվ, դուք ովքեր հավատացել եք:
Մի հետևեք Շեյթանի հետքերին:
Եվ, ով հետևում է Շեյթանի
հետքերին, ապա, իրոք նա
պատվիրում է ալ-Փահշաա,
անպարկեշտություն և ալ-
մունկար, չար արարքներ...»: (ալ-
Նուր 24:21)

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا حُطُّوَاتِ الشَّيْطَانِ
وَمَنْ يَتَّبِعْ حُطُّوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ.. الآية) النور/٢١

Շայթանը արյան պես հնում է
մարդկանց երակներում և
ուղիղներից մեկը, որով նա
մարդկանց դրդում է գործել
անվայել արարքներ, այն է, **որ** նա
առաջնորդում է մարդուն
միայնակ մնալ ոչ մահրամ կնոջ
հետ: Ալլահը արգելափակում է
տվյալ ուղղին արգելելով այս
վարքը, ինչպես Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասում է. «Ոչ մի
տղամարդ չի կարող միայնակ
մնալ ոչ մահրամ կնոջ հետ, եթք
Շայթանը կլինի երրորդը նրանց
մեջ»: (Հաղորդեց ալ-Շիրմիզի

3/474; տես նույնպես Միշկաաթ
ալ-Մասաաթի, 3118): Իբն
Ումարը, (թող Ալլահը գոհանա
նրանով և նրա հորով), հաղորդեց,
որ Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Ակսած այս օրվանից, ոչ մի
տղամարդ չի կարող այցելել
կնոջը, ում ամուսինը բացակայում
է, մինչ չլինի մեկ այլ կամ երկու
տղամարդ նրա հետ»: (Հաղորդեց
Մուսլիմ 4/ 1711)

" لا يخلون رجل بامرأة إلا كان ثالثهما الشيطان
" رواه الترمذى ٤٧٤/٣ انظر مشكاة المصايب
٣١٨ . وعن ابن عمر رضي الله عنهمما عن
النبي صلى الله عليه وسلم قال: " لا يدخلن رجل
بعد يومي هذا على مغيبة إلا و معه رجل أو اثنان
" رواه مسلم ١٧١١/٤

Տղամարդուն չի թույլատրվում ոչ
մահրամ կնոջ հետ միայնակ լինել
տանը, սենյակում կամ մեքենայի
մեջ, **ներառելով եղբոր կնոջը կամ
ծառային:** Նմանապես կին
հիվանդը չպետք է միայնակ մնա
բժշկի հետ և այլն: Շատերը այս
խնդրի մեջ անփույթ են, միզուցե
որովհետև նրանք վստահում են
իրենց, կամ մեկ այլ պատճառով,
արդյունքներով, որ շատերը
անվայել արարքներ են գործում
կամ քայլեր են անում, որոնք
առաջնորդում են նրանց դրանց,
որի արդյունքն է խառնված
տոհմածառերի և ապօրինի
ծնունդների ողբերգությունը:

Ոչ մահրամ կնոց ձեռք սեղմումը

Սա հանդիսանում է այն դեպքերից մեկը, որտեղ սխալ հասարակական սովորույթները նախորդում են Ալլահի օրենքներին, այն աստիճան, որ, եթե դուք փորձեք զրուցել մարդկանց հետ և ցուցաբեր նրանց վկայությունը, որ այն հանդիսանում է սխալ, նրանք կմեղադրեն ձեզ ետամնացության, բարդույթների, ընտանեկան կապեր քանդելու, **բարի մտադրությունները կասկածի տակ դնելու մեջ և այլն:** Կին զարմիկների, եղբայրների կանանց հորեղբայրների կամ

քենիների կանանց ձեռք սեղմումը
հեշտ չէ, քան մեր
հասարակության մեջ զուր
ըմպելը, սակայն, եթե մենք
մանրակրկիտ դիտենք, **մենք**
կգիտակցենք խնդրի լրջությունը:

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Եթե ձեզանից մեկին հարել են
երկաթե ասեղով, այն ավելի լավ է
նրա համար, քան կնոջը հպվելը,
ում հպվել չի կարելի»: (Հաղորդեց
ալ-Թաքարաանի, 20/212; տես
նույնպես Սահիիհ ալ-Ղաամի
4921)

"لأن يطعن في رأس أحدهم بمحيط من حديد
خير له من أن يمس امرأة لا تحل له" رواه

الطبراني ٢١٢/٢٠ وهو في صحيح الجامع
٤٩٢١

: Անկասկած, սա հանդիսանում է զինաա, որովհետև Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)ասաց. «Աչքերը կարող են զինաա գործել, ձեռքերը կարող են զինաա գործել, ոսքերը կարող են զինաա գործել և մասնավոր մասերը կարող են զինաա գործել»: (Հաղորդեց Իմաամ Ահմեդ, 1/412; տես նույնակես Սահիիհ ալ-Զաամի, ٤١٢٦)

قال صلى الله عليه وسلم " العينان تزنيان
واليدان تزنيان والرجلان تزنيان والفرج يزني "
رواه الإمام أحمد ٤١٢/١ وهو في صحيح
الجامع ٤١٢٦

Արդյո՞ք գոյություն ունի որևէ այլ մեկը, ով ունի ավելի մաքուր սիրտ քան Մուհամմեդը (Խ.Ա.Ո.Ն):

Մինչ դեռ նա ասաց. «Ես կանանց ձեռքը չեմ սեղմում»: (Հաղորդեց Իմասմ Ահմեդ, 6/357; տես նույնպես Սահիխ ալ-Ղաամի, 7054

"إني لا أصافح النساء" رواه الإمام أحمد ٣٥٧/٦ وهو في صحيح الجامع ٢٥٠٩، وقال أيضاً "إني لا أمس أيدي النساء" رواه الطبراني في الكبير ٣٤٢/٢٤ وهو في صحيح الجامع ٧٠٥٤

և ալ-Խաաբահ, 4/354, Դաար ալ-Քիթաար ալ-Արաքի հրատարակություն): Եվ նա ասաց. «Ես չեմ դիպչում կանանց

Ճեղքերին»: (Հաղորդեց ալ-Տաբարանի ալ-Քարիկը աշխատության մեջ, 24/342; տես նույնպես Սահիիհ ալ-Քաամի, 7054 և ալ-Իսաաբահ, 4/354, Դար ալ-Քութուք ալ-Արաբի հրատարակչություն): Այշան, (թող Ալլահը զնիանա նրանով) ասաց. «Ոչ, Ալլահի անունով, Ալլահի Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) երբեք չի դիպչել ոչ մահրամ կնոջ ճեղքին: Նա ստացավ բայասի (հավատարմության գրավադրում) նրանցից միայն խոսքով»: (Հաղորդեց Մուսլիմ, 3/1489)

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: وَلَا وَاللَّهُ مَا
مَسَتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدُ امْرَأَةٍ

قط غير أنه يباعهن بالكلام [رواه مسلم]. [١٤٨٩/٣]

: Թող նրանք վախենան
Ալլահից, այն մարդիկ, ովքեր
սպառնում են իրենց առաքինի
կանանց ապահարզանով, **եթե**
նրանք չեղմեն իրենց եղբայրների
ձեռքը: Մենք նույնպես պետք է
նշենք, որ պատճեշ դնելը, ինչպես
կտորը, **կիրառելի չէ;** Մինչ այժմ
հարասմ է ոչ մահրամ կնոջ ձեռք
սեղմելը:

Կնոջ օծանելիք կրելու տանից
դուրս գայուց կամ ոչ մահրամ
տղամարդու առջև

Անկախ Մարգարեի (Խ.Ա.Ո.Ն)՝
իսկաւ նախազգուշացման, **այժմ**

տվյալ գործընթացը բավականին
տարածված է: Նա ասաց. «

Յուրաքանչյուրը, ով օծանելիք է
կրում և այնուհետ դուրս է զալիս
մարդկանց առջև, այնպես, որ
նրանք ի վիճակի լինեն զգալ նրա
բույրը, զաանայա է,

(անբարոյականություն)»:

(Հաղորդեց Իմաամ Ահմեդ, 4/418;
տես նույնպես Սահիիհ ալ-
Զաամի, 105)

"أيما امرأة استعطرت ثم مرت على القوم
ليجدوا ريحها فهي زانية" رواه الإمام أحمد
٤١٨/٤ انظر صحيح الجامع

Որոշ կանայք անփույթ են և
խնդրին թեթև են
նայում, մասնավորապես

վարորդների, վախառողների,
դպրոցի պահակների և այլոց
առջև, նույնիսկ այն դեպքում, եթե
Ծարիաթը խստորեն հաստատել
է, որ կանայք, ովքեր օծանելիք են
գործածում, պետք է լվան իրենց
այնպես, ինչպես ջանաբահի
դուսուլի իրավիճակում գտնվող
անհատը, **Եթե նա ցանկանում է մզկիթ գալ:**Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**)
ասաց. «Յուրաքանչյուր կին, ով
օծանելիք է գործածում, այնուհետ
զնում է մզկիթ, այնպես, որ բույրը
կարող է նշմարվել, նրա
աղոթքները չեն ընդունվի, մինչ նա
չներկայացնի դուսուլ, ինչպես
ջանաբահի ժամանակ
կատարվող դուսուլը»: (**Հաղորդեց
Իմասմ Ահմեդ, 2/444; տես**

նույնպես Սահիիհ ալ-Ղաամի 2703)

قال صلى الله عليه وسلم "أيما امرأة تطيبت ثم خرجت إلى المسجد ليوجد ريحها لم يقبل منها صلاة حتى تغسل اغتسالها من الجنابة" رواه الإمام أحمد ٤٤٤/٢ وانظر صحيح الجامع ٢٧٠٣

Մենք բողոք են ներկայացնում
Ալլահին բուխուրից կամ
բույրերից, որոնք գործածում են
հարսանիքների և կանանց
հավաքույտների ընթացքում
մարդկանց հեռանալուց առաջ և
շուկաների սուր բույր ունեցող
օճանելիքների գործածությունից,
փոխադրման և մզկիթի իսառը
հավաքույտների բույրերից,

նույնիսկ Ուամադան ամսվա
գիշերներին: Իսլամը մեզ ասում է,
որ կանանց օծանելիքը պետք է
գույն ունենա, **և մի քիչ բույր:**
Մենք խնդրում ենք Ալլահին
չարիամարհել մեզ և չպատժել
առաքինի տղամարդկանց և
կանանց հիմար տղամարդկանց և
կանանց արարքների պատճառով:
Թող Նա մեզ առաջնորդի Ուղիղ
Ճանապարհ:

Առանց մահրամի կնոջ ճանապարհորդությունը

Ալլահի Մարգարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն)ասաց. «Կնոջը, ով
հավատում է Ալլահին և Վերջին
օրվան, չի թույլատրվում

ճանապարհորդել առանց
մահրամի ներկայության անգամ
մեկօրյա ճանապարհորդություն»:
(Հաղորդեց Մուսլիմ, 2/977)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم " لا يحل
لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر تسافر مسيرة يوم
إلا مع ذي محرم " رواه مسلم ٩٧٧/٢

Երբ կինը առանց մահրամի է
ճանապարհորդում, ապա ի
շնորհիվ իր թուլության,
քաջալերում է կոռումպացված
անձանց թալանել : Վատագույնս
կարող է վնասի է ենթարկվել նրա
պատիվը: Տվյալ արգելքը
վերաբերվում է նույնիսկ
ինքնաթիռով
ճանապարհորդությանը,

նույնիսկ, եթե , ինչպես նշում են ,
մեկ մահրամ հրաժեշտ է տալիս
մեկ հատվածում, **իսկ մյուս**
մահրամը դիմավորում է նրան:
Ո՞վ կարող է նստել նրա կողքին
ճանապարհորդության
ընթացքում: Ի՞նչ կլինի, եթե
տեխնիկական խնդիր առաջանա,
եթե մեկ ինքնաթիռը վայրէջք
կատարի մեկ այլ
օդանավակայանում, կամ, եթե
թռիչքը հետաձգվում է; Ի՞նչ կլինի,
եթե...: Գոյություն ունեն
բազմաթիվ պատմություններ, **երբ**
ամեն ինչ սիալ է ընթացել:
Մահրամ լինելը ունի չորս
նախապայման. Նա պետք է լինի
մահմեդական, սեռական

հասունացման շրջանից դուքս,
ողջամիտ և տղամարդ:

Աբու Սահիդ ալ-Քուտրիին ասաց.
«Ալլահի Մարգարեն (Խ.Ա.Օ.Ն)
ասաց. «Ոչ մի կին, ով հավատում
է Ալլահին և Վերջին Օրվան,
չպետք է ճանապարհորդի երեք
օրյա հեռավորության և ավելի
երկար ճանապարհորդություն
առանց հոր, որդու, ամուսնու,
եղբոր կամ մեկ այլ մահրամի
ներկայության»: (Հաղորդեց
Մուսլիմ 2/977)

عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " لَا يَحِلُّ لِامْرأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تَسْافِرْ سَفَرًا يَكُونُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ

فَصَاعِدَا إِلَّا وَمَعْهَا أَبُوهَا أَوْ ابْنَهَا أَوْ زَوْجَهَا أَوْ أَخْوَهَا أَوْ ذُو مَحْرَمٍ مِّنْهَا " رواه مسلم . ٩٧٧/٢

Դիտավորյալ ոչ մահրամ կնոցը դիտելու

Ալլահն ասում է . (Իմաստային
մեկնաբանություն)

«Ասա հավատացյալ
տղամարդկանց իշեցնել իրենց
հայացքը (արգելվածին դիտելուց)
և պաշտպանել իրենց մասնավոր
հատվածները (անօրինական
սեռական գործողություններից) և
այլն: Դա ավելի մաքուր է նրանց
համար: Իրոք, Ալլահը
Ամենատեղյակն է, թե ինչ են
նրանք անում»: (ալ-Նուռ 24:30)

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Աչքերի անառակությունը
դիտելն է» այսինքն դիտել այն, ինչ
Ալլահը արգելել է: (Հաղորդեց ալ-
Բուլիարին, տես Ֆատհ ալ-
Բարի, 11/26)

قال الله تعالى (قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ
وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا
يَصْنَعُونَ (٣٠)) النور / ٣٠، وقال صلي الله
عليه وسلم "...فَزَانَ الْعَيْنَ النَّظَرُ..." (أي إلى ما
حرم الله) رواه البخاري

Հետևել իրավապահ
նպատակներին, նշանակում է
ազատվել տվյալ կանոնից,
օրինակ ամուսնության
նպատակով կնոջը դիտելը, կամ
հիվանդի բժշկի զննումը և այլն:

Կանանց նույնպես
հավասարապես արգելվում է
դիտել ոչ մահրամ տղամարդուն,
ինչպես ասում է Ալլահը
(իմաստային մեկնաբանություն).

«Եվ ասա հավատացյալ կանանց
իջեցնեն իրենց հայացքը,
(դիտելու արգելվածը) և
պաշտպանել իրենց մասնավոր
հատվածները (անօրինական
սեռական զործողություններից և
այլն) ...» (ալ-Նուռ 24:31)

وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ) النور/٣١

Տղամարդուն նույնպես արգելված
է ցանկությամբ դիտել մեկ այլ
անմորուս և անմազ

տղամարդուն: Նրանց արգելված է տեսնել մեկ այլ տղամարդու առւրան և կանանց արգելված է տեսնել այլ կանանց առւրան: Եթե արգելված է դիտել որևէ արգելված բան, բնականաբար արգելված է դիպչել դրան,

նույնիսկ հազուսի առկայության դեպքում: Ուղղիներից մեկը, որով Շայթանը խաբում է մարդկանց այն է, որ նա նրանց մտածել է տալիս, որ սիսալ չէ դիտել ամսագրերի նկարները կամ դիտել Փիլմեր, որովհետև ինչ տեսանելի է "իրական" չէ, նույնիսկ այսպիսի պատկերները հստակորեն պատճառ են հանդիսանում վնասելու սաղրիչ ցանկությունները:

Դիտել կանանց, ովքեր անբարո են հազնվում և նրանք յուսում են.

Իբն Ումարը (թող Ալլահը
զնիանա նրանով և նրա հորով)
հաղորդեց, որ Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Գոյություն
ունեն երեքը, ում Ալլահը զրկել է
Դրախտից են մեկը ով ըմպում է
հարբեցուցիչներ, մեկը, ով
անհնազանդ է իր ծնողներին և
մեկը, ով ընդունում է
անբարոյական վարքը իր
ընտանիքի կողմից»: (Հաղորդեց
Խմասմ Ահմեդ, 2/69; նույնպես
տես Սահիհի ալ-Ղաամի 3047)

عن ابن عمر رضي الله عنهما مرفوعا: " ثلاثة
قد حرم الله عليهم الجنة: مدمن الخمر والعاق
والديوت الذي يقر في أهله الخبث " رواه الإمام
أحمد ٦٩/٢ وهو في صحيح الجامع . ٤٧٣٠ .

Մեր օրերում հետևյալի
օրինակներից է, երբ տղամարդիկ
փակում են աչքերը դուստրերի և
կանանց նկատմամբ, երբ նրանք
զրուցում են ոչ մահրամ
տղամարդկանց հետ այն կերպ,
որը կարող է նկարագրվել որպես
«ռոմանտիկ», կամ իր շրջապատի
կանանցից մեկին միայնակ
ընդունում են ոչ մահրամ
տղամարդու հետ, կամ
թույլատրում են նրանց միայնակ
նստել վարորդի կամ
աշխատակցի հետ, կամ թույլ են

տալիս նրանց դուրս գալ առանց
համապատասխան հիջաբի,
այնպես, **որ բոլորը նայեն նրանց**
կամ տուն են բերում
անբարոյական ամսագրեր և
ֆիլմեր:

Չափակի ծազման կեղծ
պնդումը կամ սեփական
զավակի մերժումը,

Ըստ Շարիաթի, մահմեդականի
համար թույլատրելի չէ
պատկանել որևէ այլ մեկին,
բացառությամ իր հոր, կամ
պատկանել մարդկանց խմբի, **որի**
անդամը չի հանդիսանում:

Ոմանք դա կարող են անել
հանուն նյութական շահի և

պաշտոնապես ստանալ իրենց
կեղծ անհատականության
փաստացի «հաստատություն»:
Ոմանք էլ դա կարող են անել
ելնելով իոր ատելությունից, **ով**
լրել է նրանց մանուկ հասակում:
Այս ամենը հանդիսանում է
հարամ և կարող է առաջնորդել
քառսի և կոռուպցիայի այնպիսի
որոշակի բնագավառներում,
ինչպիսիք են տեղեկություն, թե ով
ում մահրամն է, ամուսնության,
ժառանգության և այլն: Սաադը և
Աբու Բաքրահն, (թող **Ալլահը**
զնիանա նրանցով), երկուսն էլ
հաղորդում են, որ Մարգարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն) ասաց. «**Նա, ով**
զիտակցաբար հայտնում է իր
պատկանելությունը որևէ այլ

մեկին, քան հայրն է, նրան
կմերժեն Դրախտը»: (Հաղորդեց
Ալ-Բուխարի, տես Ֆաթհ ալ-
Բարի, 8/45)

عَنْ سَعْدٍ وَأَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا مِنْ فَوْعَاءِ: "مَنْ أَدْعَى إِلَىٰ غَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ فَالْجَنَّةَ عَلَيْهِ حِرَامٌ" رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ

Նույնպես, արգելված է կեղծել
ծագումը կամ կեղծ հայտարարել
անհատի ժառանգների մասին:
Ոմանք, ովքեր ցանկություն ունեն
իրենց կանանց հետ պայքարել
անպարկեշտ վեճերում,
մեղադրում են նրանց
անբարոյական վարքի մեջ և
ուրանում են իրենց զավակներին,
առանց ապացույցների, եթք

զավակը ծնվում է «իրենց
անկողնու մեջ» այսինքն,
ամուսնու զավակը, **այլ ոչ թե մեկ**
այլի: Գոյություն ունեն որոշ
կանայք, ովքեր դավաճանում են
իրենց վստահությունը և
հղիանում են մեկ այլ
տղամարդուց, սակայն հայտնում
են, **որ այն պատկանում է**
ամուսնուն: Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**)
հանդես է եկել իխսան
զգուշացմամբ ընդդեմ
նմանատիպ վարքի: Աբու
Հուրեյրան (**թող Ալլահը զնհանա**
նրանով) հաղորդեց, որ եթք այաթ
ալ-մուլաանահն ալ-**Նուռ 24:7**
հայտնվեց, Մարգարեն
(**Խ.Ա.Ո.Ն**)ասաց. «Կինը, ով
բերում է մարդկանց որևէ մեկին,

ով չի պատկանում նրանց, ոչինչ չի կարող ունենալ Ալլահի հետ և
Ալլահը չի ընդունի նրան Իր
Դրախտում: Յուրաքանչյուրը, ով
ժխտում է իր իսկ զավակին, եթք
նա նայում է նրան, Ալլահը
թաքցնում է Իրեն նրանից և
բացահայտում է նրան բոլոր
մարդկանց առջև»: (Հաղորդեց
Աբու Դաւուդը 2/695; տես
նույնպես Միշկաթ ալ-
Մասաաքիի 3316)

فِيمَا رَوَاهُ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لِمَا نَزَّلَتْ
آيَةُ الْمَلَائِكَةِ: "أَيْمًا امْرَأَةً أَدْخَلْتَ عَلَى قَوْمٍ مِّنْ
لَّيْسَ مِنْهُمْ فَلَيُسْتَ منَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ وَلَنْ يَدْخُلُهَا
اللَّهُ جَنَّتُهُ وَأَيْمًا رَجُلًا جَدَ وَلَدَهُ وَهُوَ يَنْظَرُ إِلَيْهِ
احْتَجَبَ اللَّهُ مِنْهُ وَفَضَحَهُ عَلَى رُؤُسِ الْأَوَّلِينَ

والأَخْرِين " رواه أبو داود ٦٩٥/٢ اَنْظُرْ مَشْكَاة
الْمَصَابِيحُ ٣٣١٦ .

Ո-իբա (վաշի կամ տոկու) Վերզնելո

Ղուրանի մեջ Ալլահը պատերազմ է հայտարարել միայն ընդդեմ մարդկանց, ովքեր գործ ունեն ռիբայի հետ (Իմաստային մեկնաբանություն)

«Օվ դուք, ովքեր հավատացել եք:
Վախեցեք Ալլահից և դադարեք այն, ինչ մնում է ըստ ձեզ ռիբայից,
ձեր առաջընթացից, եթե դուք,
իրոք հավատացյալներ եք: Եվ,
եթե դու չանեք այդ, ապա վերցրեք պատերազմի ուղերձը Ալլահից և

նրա Մարզարեից»: (ալ-Բակարա
2:278-279)

قال الله تعالى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَابِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأَذْنُوْا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ} البقرة /

۲۷۹ - ۲۷۸

Էական է բացատրել այս արարքի նողկանքը Ալլահի առջև, **թող Նա փառաբանվի:**

Անհատը պետք է հեշտորեն տարբերակի ավերվածության չափը անհատական և միջազգային մակարդակով, որը կապված է ոիբայի հետ- ինչպիսիք են սնանկությունը, անկումը, տնտեսական անկումը, վարկերի մարման անկարողությունը,

բարձր գործազրկությունը, շատ
լնկերությունների և
հաստատությունների ձախողումը
և այլն: Ամենօրյա բեռը դարձել է
անվերջանալի պայքար, վճարելու
շահույթը և վարկերը և
հասարակությունները դարձել են
դասկարգային համակարգ, **որտեղ**
հսկայական ունեցվածքը
կենտրոնացած է մի քանիսի
ձեռքի մեջ: Միզուցե, այս ամենը
պատերզամի հայտարարություն
է, որով Ալլահը սպառնում է
նրանց, **ովքեր կապված են ոիբայի**
հետ:

Յուրաքանչյուրը, ով գործ ունի
ոիբայի հետ, անկախ նրանից, նա
հիմնական կողմն է, ով ներառված

Է կամ միջնորդ կամ հաշտեցնող է, Մուլհամմեդը (Խ.Ա.Ո.Ն) անիծել է նրան: Զաքիրը, (թող Ալլահը զնհանա նրանով) հաղորդեց, որ Ալլահի Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) անիծեց «նրան, ով սպառնում է ոիբայով, նրան, ով այն տալիս է մյուսներին, նրան, ով գրառում է և նրան, ով վկայություն է տալիս»: Նա ասաց. «Նրանք բոլորը նույնն են»: (Հաղորդեց Մուսլիմ 3/1219)

فَعَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَعْنَ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَكَلَ الرَّبَا وَمَوْكِلٌ وَكَاتِبٌ
وَشَاهِدٌ" وَقَالَ: "هُمْ سَوَاءٌ" رَوَاهُ مُسْلِمٌ
١٢١٩/٣.

Ըստ այդմ, չի թույլատրվում մի գործ ձեռնարկել, որը ներառում է

գրավոր շահույթ, որը հիմնված է
պայմանագրերի, պայմանների,
ռիբայի վճարման կամ ստանալու
վրա, **պահպանելու կամ**
ավանդելու:Ընդհանուր առմամբ
հարամ է ներառվել ռիբայի մեջ
ուղղակի կամ անուղղակի
միջոցներով:

Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**)

Զանասիրաբար բացատրում էր
տվյալ մեծ մեղքի տգեղությունը:
'Աբդուլլահ իբն Մասուդը, թող
Ալլահը զնհանա նրանով,
հաղորդեց, որ Մարզարեն
(**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց. «Գոյություն
ունեն յոթանասուներեք տեսակի
ռիբա, որոնցից ամենավերջինը,
որպես տղամարդ իր իսկ մոր հետ

նողկալի հարաբերություն ունենալն է և ամենավատը Մահմեդականի պատիվի և սրբության ոտնահարումը: (Հաղորդեց ալ-Հակիմ, ալ-Մուսադրակ աշխատության մեջ, 2/37; տես նույնպես Սահիիհ ալ-Ղաամի, 3533) 'Աբդուլլահ իբն Հանզալլահը, (թող Ալլահը զնիանա նրանով և նրա հորով) հաղորդեց, որ Մարգարեն (Խ. Ա. Ո. Ն) ասաց. «Դիտավորյալ դիրհամը ռիբայի վերածելը տղամարդու համար վաթսունվեց անգամ ավելի վատ է,քան անբարոյականություն գործելը»: (Հաղորդեց Իմաամ Ահմեդ, 5/225; տես նույնպես Սահիիհ ալ-Ղաամի, 3375)

عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه مرفوعاً:
"الربا ثلاثة وسبعون باباً أيسراها مثل أن ينكح
الرجل أمه، وإن أربى الربا عرض الرجل
المسلم" رواه الحاكم في المستدرك / ٣٧ وهو
في صحيح الجامع ٣٥٣٣. وبقوله فيما جاء عن
عبد الله بن حنظلة رضي الله عنهما مرفوعاً:
درهم ربا يأكله الرجل وهو يعلم أشد من ستة
وثلاثين زنية" رواه الإمام أحمد ٢٢٥/٥ انظر
صحيح الجامع ٣٣٧٥.

Ուիբայի արգելքը չի կիրառվում
միայն հարուստների և
աղքատների միջև, ինչպես ոմանք
կարծում են, այն ընդհանուր
արգելք է, որը կիրառվում է
յուրաքանչյուրի հետ և
յուրաքանչյուր իրավիճակներում:
Որքան մարդիկ և մեծ
բիզնեսմեններ են սնանկացել

ոիբայի պատճառով: Ոիբայի
ծայրահեղ վնասը գումարի
(բարաքահի), օրինանքի
կործանումն է, նույնիսկ, եթե
անհատի ունեցվածքը մեծ է:
Մարզարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն) ասաց.
«Նույնիսկ, եթե ոիբան շատ է, այն
վերածվում է փոքր
քանակության»: (Հաղորդեց ալ-
Հաակիմ, 2/37; տես նույնպես
Սահիկի ալՂաամի, 3542)

قال النبي صلى الله عليه وسلم: "الربا وإن كثر فإن عاقبته تصير إلى قل" رواه الحاكم ٣٧/٢
وهو في صحيح الجامع ٣٥٤٢

Նշանակություն չունի,թե
հետաքրքրության
հարաբերակցությունը բարձր է,

թե ցածր; բոլոր տեսակի
ռիբաները հարամ են
հանդիսանում և ով զբաղվում է
դրանով Հարության Օքը
կբարձրանա ինչպես մեկը, **ով**
կանգնում է ծեծված Ծեյթանի
կողմից հանգելով անսրբության և
լուսնոտության:

Չնայած տվյալ մեղքի մեծության,
Ալլահը մեզ ասում է զղալ և
բացատրում է թե ինչպես: Նրանց,
ովքեր կապված են ռիբայի հետ
Ալլահն ասում է (Իմաստային
մեկնաբանություն): «... սակայն,
եթե դուք զղաք, դուք կունենաք
ձեր կապիտալ գումարները: Մի
զբաղվեք անարդարությամբ,
խնդրելով ավելի շատ քան

գումարն է և ձեզ չեն վերաբերվի
անարդարորեն ստանալով ավելի
քիչ,քան գումարն է»: (ալ-
Բակարա 2:279) Սա բնորոշ
արդարություն է:

(وَإِنْ تُبْثِتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا
تُظْلِمُونَ) البقرة ٢٧٩

Հավատացյալը պետք է
արհամարհի տվյալ մեծ մեղքը և
զգալ դրա նողկանքը, նույնիսկ,
եթե նա ներդնում է իր գումարը
եկամտային բանկերում,
որովհետև նա չունի ոչ մի այլ
ընտրություն և վախ է ապրում, **որ**
իր գումարը **կարող է կորել կամ**
գողացվել: Նա պետք է զգա, որ
նա ստիպված է անհրաժեշտաբար

անել այդ, այնպես, **ինչպես մեկը** ստիպված է ուտել սատկած միս
կամ ավելի վատ: Միևնույն
ժամանակ, նա պետք է Ալլահի
թողությունը փնտրի և փորձի
այլընտրանք գտնել, **եթե նա ի**
վիճակի է: Նրան չի թույլատրվում
բանկից վարկ ինդրել և եթե
բանկը այդ իր հաշվեհամարին է
դնում, նա պետք է ազատվի
դրանից, **ամեն հնարավորին**
դեպքում: Այդ գումարը չի կարելի
հաշվել որպես սաղակա,
բարեգործություն, որովհետև
Ալլահը անբիծ է և ընդունում է
միայն այն, **ինչ անբիծ է:** Նա չի
կարող շահ ունենալ այդ
գումարից կիրառելով այն սննդի,
ըմպելիքի, հազուստի, տան,

փոխադրման միջոցով, նա չի
կարող այդ կիրառել լրացնելու
պարտականությունները,
ինչպիսիք են կնոջ, զավակների,
կամ ծնողների վրա վատնելը, կամ
հարկ և զաքյալք վճարելը, **կամ**
իրեն դատարանում
պաշտպանելը: Հակառակը, նա
միայն պետք է ազատվի դրանից,
վախենալով **Ալլահի** անեծքից:

Վաճառքի բնթագրում **ապրանքի թերութեյունը** **թարգնելու.**

Մեկ անգամ Մարգարեն
(Խ.Ա.Ղ.Ն) անցնում էր վաճառքի
դրված սննդի կույտին կից: Նա իր
ձեռքը մոտեցրեց և խոնավություն

զգաց, այսպիսով նա հարցրեց.
«Ի՞նչ է սա, սննդի վաճառական»:
Նա պատասխանեց «Անձրևից է,
օվ Ալլահի Մարգարե»:
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Ինչու՝ դու այն չես դնում վերևի
հատվածում, որպեսզի տեսանելի
լինի մարդկանց: Նա, ով ստում է
մարդկանց մեզանից չէ»:
(Հաղորդեց Մուսլիմ, 1/99)

مر رسول الله صلى الله عليه وسلم على صبرة
طعام فأدخل يده فيها فنالت أصابعه بلا فقال
ما هذا يا صاحب الطعام؟ قال أصابعه السماء يا
رسول الله قال أفلأ جعلته فوق الطعام كي يراه
الناس؟ من غش فليس منا" رواه مسلم ٩٩/١

Մերօրյա շատ վաճառականներ
չեն վախենում Ալլահից և

փորձում են թաքցնել
թերությունները փաթաթելով
պոլիէթինելային տոպրակների
մեջ, դնելով փչացած
արտադրանքը տուփի ներքևի
հատվածում, կիրառելով
քիմիական նյութեր և նմանատիպ
բաներ, որպեսզի այն լավ տեսր
ունենա կամ թաքցնում են
շարժիչի աղմուկը, որպեսզի չնշեն
թերությունը – այնպես, եթե
գնորդը արտադրանքը տուն է
բերում, **շուտով այն սկսում է**
փչանալ: Որոշ վաճառականներ
փոփոխում են ժամկետը կամ
կանխում են գնորդին քննել կամ
փորձել արտադրանքը: Նրանցից
շատերը, ովքեր մեքենա են
վաճառում կամ այլ տեսակի

սարքավորումներ, չեն նշում
արտադրանքի թերությունները:
Այս ամենը հանդիսանում է
հարամ, ինչպես Մարգարեն
(Խ.Ա.Ղ.Ո.Ն)ասաց.

«Մահմեդականը իր ընկեր
մահմեդականի եղբայրն է:
Մահմեդականին չի թույլատրվում
իր եղբորը վաճառել որևէ բան,
որը թերություն ունի առանց
նրան նշելու այդ»: (Հաղորդեց իբն
Մաջահ 2/754; տես նույնպես
Սահիխ ալ-Ղասամի, 6705):

قال النبي صلى عليه وسلم " المسلم أخو المسلم
ولا يحل لمسلم باع من أخيه بيعا فيه عيب إلا
بينه له " رواه ابن ماجة ٧٥٤/٢ وهو في
صحيح الجامع ٦٧٠٥

Որոշ վաճառականներ նույնիսկ
կարծում են, որ իրենց
պատասխանատվությունը
ավարտվում է, եթք նրանք
գնորդին աճուրդի ընթացքում
ասում են, «Ես վաճառում եմ
մետաղի կույտ, մետաղի կույտ...»
Սա հանդիսանում է վաճառքի մեկ
տեսակ, որտեղ բացակայում է
օրինանքը, ինչպես ասում է
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
«Վաճառքի մեջ ներառված երկու
կողմերն ել ունեն ընտրություն,
ավարտել այն, (այսինքն վաճառքը
ավարտական չէ մինչ նրանք չեն
հեռանում):Եթե երկուսն ել
ճշմարիտ են և ազնիվ որևէ
թերության մեջ, ապա վաճառքը
օրինված է, սակայն, եթե նրանք

ստում են և թաքցնում են
թերությունները, վաճառքի
օրինանքը կորում է»: (Հաղորդեց
ալ-Բուլիսարի; տես ալ-Ֆաթհ
4/328)

قال صلى الله عليه وسلم "البيعان بالخيار ما لم
يتفرقا فإن صدقا وبينا بورك لهما في بيعهما وإن
كذبا وكتما محققت بركة بيعهما". رواه البخاري

Արհեստականորեն ուղնագված գները

Սա վերաբերվում է
արհեստականորեն գների
ուղնացմանը առանց գնելու
նպատակի, որպեսզի ստեն
ուրիշներին, ուստի դրդեն նրանց
պահանջվող գումարից ավել
վճարել: Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն

)ասաց. «Արհեստականորեն մի
արժեզրկեք արժեքը»: (Հաղորդեց
ալ-Բուլիսարի, տես. Ֆաթհ ալ-
Բարի, 10/484)

قال صلى الله عليه وسلم "لا تناجشوها" رواه
البخاري

Այս հանդիսանում է ստի
հաստատուն միջոց և Մարգարեն
(Խ.Ա.Ղ.Ը) ասաց. «Կրկնակի
գործարքը և սուտը ավարտվում է
Դժոխքում»: (Տես Սիլսիլաթ ալ
Շաադիիթ ալ-Շահիիհահ, 1057)

قال عليه الصلاة والسلام "المكر والخدعة في
 النار " انظر سلسلة الأحاديث الصحيحة ١٠٥٧

Աճուրդների և մեքենաների
վաճառքների սրահներում շատ

վաճառականներ վաստակում են
անմաքուր և հարամ եկամուտ, ի
շնորհիվ շատ հարամ բաների,
որոնք նրան ենք անում, ինչպիսիք
են արհեստականորեն գնաճը և
գնորդին ստելը կամ իրենց
արտադրանքի գնի իջեցումը կամ
ձևացնել, **ոյ նրանք են գնորդը**
կամ աճուրդի ընթացքում գնաճը
խաբելու և ստելու նպատակով:

Ուրբաթօրյա աղոթքի Երկրորդ կոշին հաջորդող առևտուրը

Ալլահն ասում է. (Իմաստային
մեկնաբանություն). «Օվ դուք,
ովքեր հավատացել եք: Երբ կոչը
հայտարարվում է սալաթի,
աղոթքի համար Ուրբաթ օրը,

Ղումուսհ աղոթք, եկեք Ալլահի
հիշատակման և թողեք գործը և
ամեն այլ բան, դա ավելի լավ է ձեզ
համար, եթե դուք զիտակցեիք»:
(ալ-Ղումուսհ 62:9)

قال الله تعالى {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِي
لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعُوا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ
وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ}
الجمعة/٩

Ոմանք նույնիսկ աղոթքի երկրորդ
կոչից հետո շարունակում են
իրենց խանութներում և մզկիթի
դիմաց առևտուր անել; Նրանք,
ովքեր գնում են նրանցից,
նույնպես կիսում են իրենց մեռքը,
նույնիսկ, եթե նրանք գնում են
միայն սիվակ, քնական ատամի

իսլամակ: Ըստ տարածված
կարծիքի, **տվյալ առևտուրը**
անվավեր է: Ուստորանների,
հացի փոերի և գործարանների
որոշ սեփականատերեր ստիպում
են իրենց աշխատակիցներին
աշխատել Զումուահ աղոթքի
ընթացքում; նույնիսկ, եթե այն
առաջնորդում է ակնհայտ
եկամուտների աճի, **նրանք**
իրականում ի վերջո պարտվողներ
են: Գործատուն պետք է գործի
ըստ Մարզարեի (Խ.Ա.Ռ.Ն.)
ուսմունքի. «Գոյություն չունի
հնազանդություն արարածին, եթե
այն ներառում է
անհնազանդություն Ալլահին»
(Հաղորդեց Իմաամ Ահմեդ, 1/129;

Qħidha t-tarbiex
Bis-Saħħa (h. 1065)

"لا طاعة لبشر في معصية الله". رواه الإمام
أحمد ١٢٩/١ وقال أحمد شاكر إسناده صحيح
رقم ١٠٦٥.

Խաղամոլություն

Ալլահն ասում է (Իմաստային
մեկնաբանություն)

«Օվ դուք, ովքեր հավատացել եք:
Հարբեցուցիչները, յուրաքանչյուր
տեսակի ոգելից խմիչքները,
խաղամոլությունը, ալ-անսաք
(քարե զնհասեղանները կուռքերի
զնհաքերության համար) և ալ-
ազլաամ (նետեր բախտ և որոշում
փնտրելու համար) պիղծ են

Շայթանի ձեռքի գործը: Այսպիսով,
խուսափեք խստորեն ամեն այդ
պղծությունից, **որպեսզի դուք**
հաջողակ լինեք»: (ալ-Մասիհի
5:90)

قال الله تعالى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ
وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ
الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ} المائدة/٩٠.

Խաղամոլությունը Զասիիլյայի
ընթացքում շատ սովորական
երևույթ էր, խաղամոլության
ամենատարածված ձևերից է, երբ
տաս մարդ ուղարկում էն գնում,
յուրաքանչյուրը վճարում էն
համահավասար բաժին,
այնուհետ նրանք զցում են
նետեր- վիճակահանության մի

ձև. յոթ անձ կարող են հաղթել
անհավասար բաժիններ և երեքը
մնալ դատարկածեոն:

Մեր օրերում գոյություն ունեն
շատ տեսակի խաղամոլության
ձևեր ներառելով
վիճակահանությունը և
խաղարկությունը, որտեղ մարդիկ
գումար են վճարում որպեսզի
համարներ գնեն, այնուհետ
համարները կազմում են առաջին,
**երկրորդ և այլ տեսակի
պարզեները:** Սա հանդիսանում է
հարամ, նույնիսկ, **երբ այն
իրազործվում է բարեգործության
նպատակով:**

Արտադրանք գնելը, որը
ներառում է որևէ անհայտ բան
կամ համարի վճարը պատկերի
համար, որը որոշում է, **թե ով ինչ է**
ստանում:

Խաղամոլության մեկ այլ
ժամանակակից ձև է
կյանքի, մեքենայի, արտադրանքի,
գողության կամ հրդեհի, երրորդ
կողմի, **բազմակողմանի**
ապահովագրությունները և այլն:
Գոյություն ունեն
ապահովագրության այնքան շատ
տեսակներ, որ որոշ երգիչներ
նույնիսկ ապահովագրում են
իրենց ձայները:

Վերոհիշյալ ամենը ձևերը
հանդիսանում են
խաղամոլություն: Գոյություն
ունեն նույնիսկ ակումբներ, որոնք
նվիրված են բացառապես
խաղամոլությանը, որտեղ կան
այսպես կոչված «կանաչ
սեղաններ» ռուլետ
սեղաններ, միայն այն մարդկանց
համար, **ովքեր գործում են այս**
մեղքը: Խաղամոլության այլ
տեսակները ներառում են
խաղագումարը ձիարշավների և
այլ սպորտաձևերի դեպքում, մրգի
մեքենաները և նմանատիպ
զվարճանքների կենտրոնները և
մրցույթները, որտեղ հաղթողները
պարզեն են ստանում, **ինչպես**
հայտնում են զիտնականները:

Գողություն

Ալլահն ասում է (Իմաստային մեկնաբանություն). «Կտրեք դաստակը գողի աջ ձեռքի, լինի արական, թե իզական սեռի, որպես փոխհատուցում այն բանի, ինչ նրանք գործել են, պատիճ որպես Ալլահի օրինակի ուղղի: Եվ Ալլահը Ամենահզոր, Ամենաիմաստունն է»: (ալ-Մասիհա 5:38)

قال تعالى: {وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطُلُوْا أَيْدِيهِمَا جَزَاءٌ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ }
المائدة / ٣٨.

Տվյալ մեղքի վատագույն ձևը ուխտագնացների գողությունն է, ովքեր զալիս են Ալլահի հնագույն

Տուն Հաջ կամ Ումրա:

Նմանատիպ գողը հարզանք չունի
Ալլահի սահմանած սահմաններին
նկատմամբ, **երկրագնդի**

լավագույն շրջանում և Ալլահի

Տան շուրջ: Սալլաթ ալ-Քուտուֆի
(խավարման աղոթքի) մասին
գեկույցի մեջ հաղորդում են, որ
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց.

«Դժոխքը մոտեցել է և այդ տեղի է
ունենում, երբ դուք տեսնում եք
ինձ ետ գնալիս, որովհետև ես
վախենում եմ դրա ջերմությունը
կարող է մոտենալ ինձ: Այնտեղ ես
մի մարդ տեսա ծոմոված

փայտով, **քաջ տալով իր աղիքները**

Կրակի մեջ: Նա սովորություն

ուներ հուջջաջիներից,

(ուխտագնացներից) գողություն

կատարել ծոմոված փայտով։ Եթե,
նրանք նկատեն նրան, նա կասի
'Սա կալել է իմ փայտին; և եթե
նրանք չնկատեն նրան, նա
կվերցնի գողունը...»

قال النبي صلى الله عليه وسلم في قصة صلاة الكسوف: (لقد جئ بالنار وذلكم حين رأيتوني تأخرت مخافة أن يصيبني من لفحها، وحتى رأيت فيها صاحب المحن يجر قصبه [أمعاءه] في النار، كان يسرق الحاج بمحنته [عصا معقوفة الطرف] فإن فطن له قال: إنما تعلق بمحنتي، وإن غفل عنه ذهب به..) رواه مسلم رقم ٤٩٠.

Գողության մեկ այլ վատագույն տեսակ է հասարակական դրամապանակի գողությունը։ Ոմանք ասում են «մենք միայն

անում ենք այն, ինչ մյուսներն են
անում»: Նրանք չեն զիտակցում,
որ այն ինչ նրանք են անում
հանդիսանում է արդյունավետ
գողություն բոլոր
մահմեդականներից, **որովհետև**
հասարակական դրամապանակը
պատկանում է բոլոր
Մահմեդականներին:
Արդարացում չէ նմանակել նրանց,
ովքեր չեն վախենում Ալլահից:
Ոմանք գողանում են քուֆարի
ունեցվածքից հիմնվելով, որ
նրանք քուֆար, անհավատներ են,
սակայն դա սխալ է; Միակ
քուֆարը, ում ունեցվածքը մենք
կարող ենք վերցնել հանդիսանում
են նրանք, ովքեր ակտիվ կերպով
պայքարում են

Մահմեդականների դեմ, որը չի
վերաբերվում յուրաքանչյուր
քուֆարի կամ ընկերության:

Գողության մեկ այլ ձև է
գրպանահատությունը,
զողությունը անհատի գրպանից,
առանց գիտակցելու: Որոշ զողեր
որպես այցելուներ մտնում են
մարդկանց տուն և զողություն են
անում նրանցից: Ոմանք
զողանում են հյուրերի
պայուսակներից: Ոմանք-
ներառյալ կանայք- **զնում են**
խանութներ և ապրանքները
պահում են իրենց գրպանների
կամ հազուստների մեջ: Ոմանք
կարծում են, որ էժան և փոքր
ապրանքների զողությունը փոքր

հետևանք ունի, սակայն,
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)ասաց.
«Ալլահը անիծել է զողին, ով
զողանում է ձու և կտրում է
ձեռքը, այսինքն միջոց է տալիս ետ
պահելու զողությունից և զողը, ով
զողանում է պարան կտրում է
ձեռքը»: (Հաղորդեց ալ-
Բուխարին, տես. Ֆաթհ ալ-
Բաարի, 12/81)

قال النبي صلى الله عليه وسلم: "لعن الله
السارق يسرق البيضة فتقطع يده ويسرق الحبل
فتقطع يده" رواه البخاري

Յուրաքանչյուրը, ով որևէ բան է
զողանում, սկզբում պետք է
Ալլահին ապաշխարհի, այնուհետ
վերադարձնի զողունը ճշմարիտ

սեփականատիրոջը, բացահայտ
կամ զաղտնի, անհատին, **կամ
երրորդ կողմին:** Եթե նրան երկար
շանքերից հետո չի հաջողվում
գտնել իրական
սեփականատիրոջը կամ նրա
ժառանգին, ապա նա պետք է դա
բարեգործության տա,
մտադրությամբ, **որ պարզելը**
կտրվի իրական
սեփականատիրոջը:

Կաշառ առաջարկելու վերզնելու

Քաղիին կամ դատավորին
կաշառ տալը, որպեսզի նա աչք
փակի ճշմարտության վրա կամ
կեղծ մեղադրանք ներկայացնելը

մեղք է, որովհետև այն
առաջնորդում է ճնշման և
անարդարության անհատի
համար, **ով ճիշտ է և տարածում է**
կոռուպցիա: Ալլահն ասում է.
(Իմաստային
մեկանաբանություն).

«Եվ մի կերեք մեկը մյուսի
ունեցվածքը անարդարացիորեն,
ոչ ի կաշառեք կառավարիչներին,
որ դուք գիտակցաբար չուտեք
մյուսների ունեցվաքծի մի մասը
մեղսորեն»: (ալ-Բակարա 2:188)

Աբու Հուրեյրան (թող Ալլահը
զնիանա նրանով), հաղորդեց, որ
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)ասաց.
«Ալլահը անիծել է նրանց, ովքեր

տալիս և ընդունում են կաշառք
կապված դատի հետ»: (Հաղորդեց
Իմամ Ահմեդ 2/387; տես
նույնպես Սահիիհ ալ-Ղաամի,
5069)

قال الله تعالى: {وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ
وَتُنْذِلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ
النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ} البقرة / ١٨٨. وعن
أبي هريرة رضي الله عنه مرفوعا: "لعن الله
الراشى والمرتشى فى الحكم" رواه الإمام أحمد
٣٨٧/٢ وهو في صحيح الجامع ٥٦٩

:Ամեն դեպքում, վճարումները,
որոնք կատարվել են հասնելու
ճշմարտության կամ կանխել
անարդարությունը, երբ
գոյություն չունի այլ ուղղի, չեն
ներառվել այս զգուշացման մեջ:

Մեր օրերում

կաշառակերությունը այնքան է
տարածվել, որ այն ավելի շատ
հանդիսանում է եկամտի և
կանոնավոր աշխատավարձի
աղբյուր աշխատողների

համար: Որոշ ընկերություններ
նույնիսկ ներառում են
կաշառակերությունը որպես
իրենց բյուջեյի գործոն, **տարբեր**
տեսակի ուղղություններ և որոշ
գործաքններ չեն կարող սկսել կամ
ավարտվել առանց կաշառքի:

Կաշառքի պատճառով մեծ վնաս է
հասցվում աղքատներին և շատ
երաշխիքներ կոտրվում:

Կաշառակերությունը
հանդիսանում է կոռուպցիայի
պատճառ, որի շնորհիվ

աշխատակիցները գործում են
ընդդեմ գործատուի և լավ
ծառայություն են մատուցում, եթե
որևէ մեկը կաշառք է տալիս –
անհատը, ով մերժում է վճարել
ստանում է ուշացած կամ
ցածրորակ ծառայություն և
մարդիկ, ովքեր հաջորդում են
նրան, սակայն ցանկություն ունեն
վճարելու, **ծառայություն են
ստանում նրանից առաջ:**

Կաշառակերության պատճառով
գումարային գործարքները, որոնք
նախատեսված են
աշխատակիցների համար
անցնում են առևտրի
պատասխանատուների և նրանց
գրպանները, **ովքեր**
պատասխանատու են կատարելու

Ընկերության գնումները: Ապա, թիս զարմանալի է, որ Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) աղոթեց Ալլահին զրկել բոլոր նրանց, ներառվել են Նրա Գթասրտության մեջ: 'Աբդուլլահ իբն Ամրը, (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.

«Ալլահի Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. 'Ալլահի անեծքը լինի նրան, ով տալիս է կաշառը և նրան, ով ընդունում է այն»: (Հաղորդեց Իբն Մաջահը, 2313; տես նույնպես Սահիխի ալ-Ղաամի 5114)

عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لعنة الله على الراشي والمرتشي" رواه ابن ماجة ٢٣١٣ وهو في صحيح الجامع .٥١١٤

Ուժով հող զավթելը

Երբ գոյություն չունի Ալլահի
հանդեպ վախը, ուժը և
խորամանկությունը աղետ են
դառնում, որովհետև նա, ով ունի
տվյալ հատկությունները
կիրառում է դրանք, մյուսներին
ճնշելու, այլոց ունեցվածքը
բռնազրավելու համար,
ներառելով հողը: Պատիժը
ծայրահետի խիստ է: 'Աբդուլլահ
իբն Ումարը հաղորդեց, որ
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց.
«Նա, ով գրավում է որևէ
հողակտոր անօրինական
ճանապարհով, Հարության Օքը
Ալլահը այնպես է անում, որ
երկիրը կուլ է տալիս նրան մինչ
երկրի յոթերորդ խորը»:

(Հաղորդեց ալ-Բուխարի, տես ալ-Ֆաթհ 5/103)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ مَرْفُوعًا: "مَنْ أَخْذَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئًا بِغَيْرِ حَقِّهِ خَسِفَ بِهِ يَوْمُ الْقِيَامَةِ إِلَى سَبْعِ أَرْضِينَ" رواه البخاري

Յալաա իբն Մուլլահը, (թող
Ալլահը զնանա
նրանով) հաղորդեց, որ
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.՝
Յուրաքանչյուրը, ով գրավում է
ձեռքի ափի չափով հող, Ալլահը
ասում է նրան փորել այն ըստ ալ-
Տաբարաանիի. (Բերել այն երկրի
յոթերորդ խորք), այնուհետ
Հարության Օրը նա դնում է նրա
պարանոցի շուրջ, **մինչ Ալլահը**
ավարտում է մարդկության

դասը: " (Հաղորդեց ալ-
Տաբարաանի ալ-Քաքիիր, 22/270;
տես նույնպես Սահիիհ ալ-
Ղաամի, ۲۷۱۹)

وَعَنْ يَعْلَى بْنِ مَرْدَةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَرْفُوعًا: " أَيْمَا رَجُلٌ ظَلَمَ شَبِرًا مِّنَ الْأَرْضِ كَلْفَهُ اللَّهُ أَنْ يَحْفَرَهُ (فِي الطَّبْرَانِيِّ: يَحْضُرُهُ) حَتَّىٰ آخِرِ سَبْعِ أَرْضَيْنَ ثُمَّ يَطُوقَهُ يَوْمُ الْقِيَامَةِ حَتَّىٰ يَقْضَى بَيْنَ النَّاسِ " رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ ۲۷۰/۲۲ وَهُوَ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ ۲۷۱۹.

Նույնպես հետևյալը վերաբերվում
է պիտակների և սահմանների
փոփոխությանը, որպեսզի
հողատարածքը մեծանա ի հաշիվ
հարևանների, ինչպես նշում են
Մարգարեի (Խ.Ա.Ո.Ն) խոսքերը.
«Ալլահը անիծել է նրան, ով

փոփոխում է հողատարածքի
սահմանները»: (Հաղորդեց
Մուսի, Ալ-Նառաւիի
մեկնաբանությամբ 13/141)

"لعن الله من غير منار الأرض" رواه مسلم
شرح النووي . ١٤١/١٣

Բարեխոսության դիմաց նվեր ընդունելու

Մարդկանց մեջ բարձր դիրք
ունենալը Ալլահի օրինությունը Իր
ծառային, **եթե նա**
երախտապարտ է: Ուղղիներից
մեկը, որով անհատը կարող է
երախտապարտ լինել տվյալ
օրինանքի համար, **իբ դիրքը ի շահ**
Սահմեղականների կիրառելն է:
Սա հանդիսանում է հիմնական

պատման մասը. «Ով, ձեզանից ի
վիճակի է օգտակար լինել իր
եղբորը, թող նա անի այդ»:
(Հաղորդեց Մուսլիմ 4/1726)

" من استطاع منكم أن ينفع أخيه فليفعل " رواه
مسلم ١٧٢٦/٤

Անհատը, ով իր դիրքը
գործածում է օգնելու ուրիշներին
կանխելով անարդարությունը
կամ բարիք բերելով, առանց
գործելու որևէ հարամ կամ
խախտելու մյուսների
իրավունքները, կպարզեատրվի
Ալլահից, այնքան, որքան նրա
մտադրությունը անկեղծ է,
ինչպես Մարգարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն)
ասաց մեզ. «Բարեխոսեք, դուք

կպարզեատրվեք»: (Հաղորդեց
Աբու Դաուդը, 5132, պատումը
նույնպես հաղորդուվում է ալ-
Սահիիհայում, տես Ֆաթե ալ-
Բաարի, 10/450)

٥١٣٢ "اشفعوا تُؤجروا" رواه أبو داود
والحديث في الصحيحين

Քիթաբ ալ-ադաբ, Բաար
թաաուն ալ-մումինիին
բաադուիում բաադան):

Թույլատրելի չէ ընդունել
բարեխոսության փոխատուցում:
Հետևյալի վկայությունն է
պատումը, որը հաղորդել է Աբու
Ումաամահը (թող Ալլահը
գոհանա նրանով). «Նա, ով որևէ
մեկի համար բարեխոսում է,

այնուհետ ընդունում է նվեր
որպես փոխատուցում, գործում
է ոիբայի լուրջ տեսակ»:
(Հաղորդեց Իմաամ Ահմեդ 5/261;
տես Սահիիհ ալ Զաամի 6292)

عن أبي أمامة رضي الله عنه مرفوعا: " من
شفع لأحد شفاعة، فـأهـدى له هـدية (عليـها) فـقبلـها
(منـه) فقد أـتـى بـابـا عـظـيمـا منـ أبوـابـ الـرـبـاـ ".
رواه الإمام أحمد ٢٦١/٥ وهو في صحيح
الجامع ٦٢٩٢.

Ոմանք հնարավորություն են
առաջարկում, որպեսզի
օգտակար լինեն իրենց դիրքով,
գումարի դիմաց, որևէ մեկին
աշխատանք գտնել կամ
տեղափոխել մեկ գրասենյակից
կամ տարածքից մյուսը կամ

հիվանդի բուժման համար և այլն:
Հիմնավոր կարծիք է, որ տվյալ
փոխհատուցումը հարամ է, ըստ
Վերռիիշյալ Աբու Ումամահի
մեկնաբանության, որի հայտնի
իմաստն է, որ այս տեսակի
նվերներ ընդունելը սիսալ է,
նույնիսկ, եթե նախօրոք ոչ մի
համաձայնագիր չի հաստատվել:
(Աբդ ալ-Ազիզ իբն Բաազի
բանավոր
հայտարարություններից):
Բարիքի դիմաց Ալլահի պարզելը
հանդիսանում է բավարար
դատաստանի օրը: Պարզելը
Ալլահից, բավարար է
Դատաստանի: Մի տղամարդ
եկավ ալ-Հասան իբն Սահլի մոտ
ինդրելով նրան բարեխոսել մի

իսնդրում, որը նա կատարեց; այնուհետ տղամարդը եկավ շնորհակալություն հայտնելու: Ալ-Հասան իբն Սահլը ասաց նրան. «Ինչու՝ ես դու շնորհակալություն հայտնում մեզ: Մենք հակատում ենք, որը զաքյաթը տեղի է ունենում ի շնորհիվ դիրքի աստիճանի, այնպես ինչպես ի շնորհիվ ունեցվածքի»: (Իբն Մուֆլիհ, ալ-Ասդաք ալ-Շարիյյահ, 2/176)

Հարկ է նշել, որ զոյնություն ունի տարբերություն օրինական թղթաբանություն կատարողի վարձակալության և նրան փոխհատուցում վճարելու մեջ, որը զործ ունի ծառայողի

օրինական վարձակալության և
գումարի դիմաց անհատի դիրքը
բարեխոսության համար
կիրառելու մեջ, [որը հնքնին](#)
հարամ է:

**Որևէ մեկին վարձելը և
աշխատանքից օգտվելը,
այնուհետ չվճարելը.**

Մարզարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն)
խրախուսում է արագ վճարել
մարդկանց , [ում վարձել են](#)
[աշխատանքի համար:](#) Նա ասաց.
«Տվեք ծառայողին նրա վճարը
մինչ նրա քրտինքի չորանալը»:
(Հաղորդեց Իբն Մաջահ 2/817;
տես նույնպես Սահիխ ալ-Ղասամի
1493)

"أعطوا الأجير أجره قبل أن يجف عرقه"
رواه ابن ماجة ٨١٧/٢ وهو في صحيح الجامع
. ١٤٩٣

Մահմեդական հասարակության
մեջ ճնշման կամ
անարդարության սովորական ձև
է ծառայողի վարձի և նրա
իրավունքների ձախողումը: Սա
կարող է ունենալ մի քանի ձևերի
միջոցով, օրինակ.

Ամբողջովին ծառայողի
իրավունքները մերժելը, [որտեղ](#)
[նա չունի իր իրավունքների](#)
[ապացույցը:](#) Հնարավոր է այս
աշխարհում նա կորցնի իր վճարը,
[սակայն Հարության Օրը Ալլահի](#)
[դիմաց չի կորցնի:](#) Այսպիսով,

կեղեքից, ով կլանում է զոհի գումարը, առաջ կզա և նրա զոհը որպես փոխհատուցում ,կստանա նրա հասանաթից, **այսինքն** կեղեքչի որոշ բարի արարքներ կավելացվեն զոհի հաշվին: Եթե հասանաթը բավարար չէ, զոհի որոշ սայիաթ, (**վաստ արարքներ**) կավելացվեն կեղեքին, **հետո** նրան կզցեն **Դժոխք:**

Ծառայողին չտալ լիարժեք
իրավունքներ: Ալլահն ասում է
(Իմաստային մեկնաբանություն).
«Անեծք ալ-Մութաֆֆիֆիին,
նրանց, ովքեր քիչ են տալիս չափի
և կշորի մեջ նվազեցնում է
մյուսների իրավունքները»: (ալ-
Մութաֆֆիֆիին 83:1)

قال الله تعالى: (وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ) المطففين/١

Մեկ օրինակ է այն արարքը, եթք
որոշ զործատուներ իրենց
հայրենիքից որոշակի վարձով
պայմանագրով ծառայողներ են
բերում: Եթք մարդիկ սկսում են
աշխատել նրա համար, նա գնում
և փոփոխում է պայմանագրերը,
հաստատելու
պայմանավորվածությունից
ավելի ցածր աշխատավարձ:
Ծառայողը մնում է, որովհետև նա
չունի ընտրություն և իրենց
իրավունքների ապացույց; ամենը,
ինչ նրանք ի վիճակի են անել,
Ալլահին բողոքելն է: Եթե
զործատուն մահմեղական է և
ծառայողը ոչ, **առվալ արարքը**

նշանակում է շեղել Ծշմարիտ
ուղղուց և կրում է իր մեղքը:

Ծառայողին ստիպել կատարել
լրացնցից աշխատանք կամ
երկար ժամեր ավելացնել առանց
վճարելու և տալ միայն հիմնական
աշխատավարձը:

Որոշ գործատուներ հետաձգում
են աշխատավարձը և տալիս են
միայն երկար պայքարից ,
բողոքից, **հետապնդումից** և
դատարանից հետո: Նրանց
նպատակն է, որ ծառայողը
դադարի պահանջել իր
իրավական վճարը և խնդրանքը;
կամ միզուցե նրանք ցանկություն
ունեն ներդնել այդ գումարը

Առկոսով: Մինչդեռ իւղան
ծառայողը ի վիճակի չէ գնել իր
օրապահուստը կամ տուն
ուղարկել որևէ բան իր
կարիքավոր կնոջը և
զավակներին, նրանց, **հանուն ում
նա հեռացել է օսար երկիր:**
Անեծք այն կեղեքիչներին այդ
ցավալի Օրը: Աբու Հուրեյրան
հաղորդեց, որ Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Ալլահն ասում
է. 'Գոյություն ունեն երեքը, ում ես
հակառակ կլինեմ Հարության
Օրը. մարդուն, ով խոր է տալիս
երդվելով Իմ անունով և այնուհետ
կոտրում է և մարդուն, ով
ստրկության է վաճառում ազատ
մարդուն և պահում է գումարը և
մարդուն, ով վարձում է մեկ

ուրիշին և օգուտ է քաղում նրա
աշխատանքից և չի վճարում նրա
վարձը»: (Հաղորդեց ալ-
Բուխարին, տես Ֆաթե ալ-
Բաարի, 4/447)

روى أبو هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى
الله عليه وسلم قال: "قال الله تعالى: ثلاثة أنا
خصمهم يوم القيمة رجل أعطى بي ثم غدر
ورجل باع حرا وأكل ثمنه ورجل استأجر أجيرا
فاستوفى منه ولم يعطه أجره" رواه البخاري

Զավակներին հավասար նվերներ տալը

Ոմանք, նվերների տեսրով
հնվանավորություն են
ցուցադրում իրենց մի քանի
զավակներին: Ըստ տարածված
կարծիքի, դա հանդիսանում է

հարամ, այնքան ժամանակ, մինչ գոյություն չունի հիմնավոր պատճառ, ինչպես զավակը ունի ավելի մեծ կարիք, քան մյուսները հիվանդության, պարտքի, պատճառով կամ Ղուրանը հիշատակելու, աշխատանք չգտնելու, մեծ ընտանիք ունենալու, **ուսանող լինելու** **պատճառով և այլն:** Եթք հայրը իր զավակներից մեկին, ով կարիքի մեջ է որևէ քան է տալիս, **նա պետք է մտադրություն ունենա նմանատիպ նվեր տալ մյուս զավակներին:** Տվյալ սկզբունքի ընդհանուր ապացույցը երևան է զալիս աայսահի մեջ (**Իմաստային մեկնաբանություն**). «Եղեք արդար, դա ավելի մոտ է

առաքինությանը և վախեցեք
Ալլահից»: (ալ-Մասիդահ 5:8)
Յուրահատուկ վկայություն
կարելի է գտնել ալ-Նումաան իբն
Բահիիրի (թող Ալլահը զնիանա
նրանով) զեկույցի մեջ, ում հայրը
նրան բերեց Ալլահի Մարզարեհի
(Խ.Ա.Ո.Ն) մոտ և ասաց. «Ես իմ
այս որդուն իմ ստրուկն եմ տվել»:
Ալլահի Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
հարցրեց նրան. «Արդյո՞ք դուք
բոլոր զավակներին տվել ես
նմանատիպ նվեր»: Նա ասաց.
«Ոչ»: Մարզարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Այդ դեպքում
ես վերցրու նվերը»: (Հաղորդեց
ալ-Բուխարին, տես ալ-Փաթհ
5/211): Ըստ մեկ այլ զեկույցի
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.

«Վախեցեք Ալլահից և արդար
եղեք ձեր զավակների
նկատմամբ», այսպիսով նա
հեռացավ և ես վերցրեց իր նվերը:
(ալ-Ֆաթհ 5/211) Հստ երրորդ
գեկույցի նա ասաց. «Մի խնդրեք
ինձ վկա լինել, քանի որ ես վկա
չեմ լինի անարդարության»:
(Սահիիհ Մուսլիմ, 3/1243) Հստ
Իմաամ Ահմեդի, (թող Ալլահը
գթա նրան), ժառանգության
պարագայում արական սեոի
զավակներին տրվում է երկակի
մասնաբաժին, քան իզական սեոի
զավակներին (Աբու Դաուդ,
Մասաաիլ ալ-Իմաամ Ահմեդ 204)

عَنْ النَّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ أَبَاهُ
أَتَى بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ

"إني نحلت ابني هذا غلاما (أي و هبته عبدا كان عندي) قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أكل ولدك نحلته مثله ؟ فقال لا قال رسول الله صلى الله عليه وسلم فأرجعه " رواه البخاري .

وفي رواية قال رسول الله صلى الله عليه وسلم " فاتقوا الله واعدلوا بين أولادكم " قال فرجع فرد عطيته . البخاري .

وفي رواية " فلا تشهدني إذا فإني لاأشهد على جور " صحيح مسلم ١٢٤٣/٣ .

; Իմասմ Իբն ալ-Քայիմը իր աշխատության մեջ ավելի մանրամասն բացարեց սա: Սակայն գոյություն ունեն ընտանիքներ, որտեղ հայրերը Ալլահի վախ չունեն և նրանց հնվանավորությունը զավակների միջև առաջացնում է խանդ և

ատելություն: Հայրը կարող է մեկ զավակին ավելի շատ քան տալ, որովհետև նա նման է հորեղբայրներին և ավելի քիչ մյուսներին, որովհետև նա նման է մորեղբայրներին կամ նա կարող է մեկ կնոջ զավակներին ավելի շատ քան տալ, և ավելի քիչ մյուս կնոջ զավակներին; կամ նա կարող է մեկ կնոջ զավակների ուղարկել մասնավոր դպրոց և ոչ թե մյուս կնոջ զավակներին: Սա, ի վերջո դեմ կլինի նրան, որովհետև մեծամասնությամբ ,նա, ում նման կերպով զրկվել է, **հարզանք չի տածի իր հոր նկատմամբ** կամ ապագայում նրան լավ չի վերաբերվի: **Մարզարեն** (**Խ.Ա.Ռ.Ն**) մի տղամարդու, ով

հովանավորում էր իր որդիներից
մեկին հարցրեց, «Արդյո՞ք դու
ցանկություն չունես, որպեսզի քո
բոլոր զավակները
հավասարապես հարգեն քեզ»:
(Հաղորդեց Իմամ Ահմեդ 4/269;
տես նույնպես Սահիխ ալ-Ղասիմի
1623)

قال عليه الصلاة والسلام لمن فاضل بين أولاده
في العطية "...أليس يسرك أن يكونوا إليك في
البر سواء...". رواه الإمام أحمد ٢٦٩/٤ وهو
في صحيح مسلم رقم ١٦٢٣

Մադկանգից անպատեհ զումար խնդրելը

Սահլ իբն ալ-Կանզալիրան (թող
Ալլահը զնանա նրանով)
հաղորդեց, որ Ալլահի Մարգարեն

(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Նա, ով
մարդկանցից գումար է խնդրում
,եթք նա ունի այն, ինչ բավարար է
նրա համար, միայն խնդրում է
Դժոխքի ավելի շատ
խարույկներ»: Նրանք հարցրեցին
նրան,«Օվ Ալլահի Մարզարե, ո՞րն
է բավարարը, որպեսզի նա
ստիպված չլինի խնդրել ավելին»:
Նա ասաց. «Բավարար սնունդ
ճաշի և նախաճաշի համար»:
(Հաղորդեց Աբու Դաուդը 2/281;
տես նույնպես Սահիիհ ալ-Ղասամի
6280) Իբն Մասուդը (թող Ալլահը
գոհանա նրանով), հաղորդեց ,որ
Ալլահի Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
ասաց. «Ով մարդկանցից գումար
է խնդրում,եթք նա ունի
բավարարը իր համար,

Դատաստանի Օրը կզա դեմքի
քերծվածքներով և
կտրվածքներով»: (Հաղողութեց
Իմասմ Ահմեդ, 1/388; տես
նույնպես Սահիիհ ալ-Ղաամի
6255)

عن سهل بن الحنظلية رضي الله عنه قال قال
رسول الله صلى الله عليه وسلم "من سأله عنده
ما يغنيه فإنما يستكثر من جمر جهنم قالوا وما
الغنى الذي لا تتبغي معه المسألة قال قدر ما
يغديه ويعشه" رواه أبو داود ٢٨١/٢ وهو في
صحيح الجامع ٦٢٨٠، وعن ابن مسعود رضي
الله عنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
"من سأله ما يغنيه جاءت يوم القيمة
خدوشًا أو كدوشًا في وجهه" رواه الإمام أحمد
. ٦٢٥٥ انظر صحيح الجامع ٣٨٨/١

Որոշ մուրագկաններ զալիս են
մզկիթ, իրենց բողոքներով
խանգարում են մարդկանց
երկրպագությանը, նրանցից
ոմանք ստում են, բերում են կեղծ
թղթեր և երկար պատմություններ
են պատմում; Նրանցից ոմանք
բաժանում են իրենց ընտանիքի
անդամներին տարբեր
մզկիթներով, **այնուհետև նրանք**
վերամիավորվում են և շարժվում
են այլ մզկիթներ: Այդ
մարդկանցից ոմանք, փաստացի
կարող են ապահովված լինել այն
աստիճան, որի մասին տեղյակ է
միայն Ալլահը; միայն նրանց
մահից հետո, մյուսները գտնում
են այն, **ինչ նրանք թողել են:**
Մինչդեռ, գոյություն ունեն այլոք,

ովքեր իրոք կարիքի մեջ են,
սակայն մարդիկ տեղյակ չեն և
կարող են կարծել, որ նրանք
ունեն բավարար ամեն ինչ,
որովհետև նրանք չափից հպարտ
են և բոլորովին չեն խնդրում
մարդկանց; ոչ ոք տեղյակ չէ
նրանց իրական իրավիճակից,
ուստի ոչ ոք նրանց
բարեգործություն չի տալիս:

Վարկ վերզնել, առանց վերադարձնելու մտադրության

Շատ կարևոր է մյուսի
նկատմամաբ ունեցած պարտքը
Ալլահի առջև, այնքան, որ եթե
անհատը թերանում է Ալլահի
հանդեպ իր

պարտականությունների մեջ,
նրան ներվում է, եթե նա զղում
է, սակայն, եթք հարցը հասնում է
մարդկանց իրավունքներին, նա
պետք է լրացնի դրանք մինչ զա
Օրը, եթք դինարը և դրահմը
կլինեն ապարդյուն և միայն
հասանաաթը և սայիաաթը (**բարի**
և **չար արարքները**) հաշվի կառնեն:
Ալլահն ասում է (Իմաստային
մեկնաբանություն).

«Իրոք, **Ալլահը** պատվիրում է, որ
դուք պետք է ետ մատուցեք
հույսերը նրանց ում պարտք եք
...» (ալ-Նիսա 4:58)

(إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا)
النساء / ٥٨

Մեր հասարակության
տարածված խնդիրներից մեկը
վարկերի տվյալ պատահական
մոտեցումն է; ոմանք վարկ են
վերցնում ոչ թե որպես հրատապ
անհրաժեշտություն, **այլ**
որովհետև նրանք ցանկություն
ունեն ընդլայնել իրենց գործը կամ
մյուսներին նմանվելով գնել այս
կյանքի նոր մերենաները կամ
կահույքը կամ այլ ժամանակավոր
պերճանքներ: Հաճախ այս
մարդիկ իրենց թույլատրում են
ապահիկ ծրագրերի շփոթություն,
որը կասկածելի կամ միզուցե
նույնիսկ հարամ է:

Վարկերի պատահական
մոտեցումը առաջնորդում է

մարդկանց հետաձգել
վճարումները, որն էլ իր հերթին
տանում է կորստի և մյուսների
նյութական

կործանման: Զգուշացնելով տվյալ
արարքի հետևանքների մասին
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Նա, ով վերցնում է մարդկանց
գումարը վերադարձնելու
նպատակով, Ալլահը
կվերադարձնի նրան, սակայն նա,
ով վերցնում է մարդկանց
գումարը վատնելու
մտադրությամբ, Ալլահը կավերի
նրան»: (Հաղորդեց ալ-Բուխարի;
տես Ֆաթհ ալ-Բաարի, 5/54)

قال النبي صلى الله عليه وسلم مهذرا من عاقبة
هذا العمل: " من أخذ أموال الناس يريد أداءها

أَدْيَ اللَّهُ عَنْهُ وَمَنْ أَخْذَ يَرِيدُ إِتْلَافَهَا أَتْلَفَهُ اللَّهُ " رواه البخاري

Մարդիկ վարկի փաստարկը
թեթև են տանում, սակայն Ալլահի
դիմաց այդ լուրջ խնդիր է, այնքան
շատ, որ նույնիսկ շահիհոք,
(նահատակը) իր հսկայական
պարզեւով հանդերձ և բարձր
դիրքով գերծ չէ պարտքի
հետևանքներից:
Սվյալ
վկայությունը կարելի է տեսնել
պատման մեջ. «Փառք Ալլահին,
Ով հայտնել է պարտքի
լրջությունը: Մեկի անունով, Ում
ձեռքին է իմ հոգին, եթե մարդը
մահանում է Ալլահի ուղղում,
ապա կոչեք կյանքի, այնուհետ
սպանեք կրկին և կյանքի կոչեք

կրկին, այնուհետ սպանեք երրորդ
անգամ, սակայն նա ունի
պարտք, նրան չեն ընդունի
Դրախտ, մինչ նրա պարտքը
վճարվում էր»: (Հաղորդեց ալ-
Շիաահ, տես ալ-Մուջթաբաա
7/314 և Սահիիհ ալ-Ղաամի 3594)

"سبحان الله ماذا أنزل الله من التشديد في الدين
والذي نفسي بيده لو أن رجلا قتل في سبيل الله
ثم أحيي ثم قتل ثم أحيي ثم قتل وعليه دين ما
دخل الجنة حتى يقضى عنه دينه" رواه النسائي
انظر المجتبى ٣١٤/٧ وهو في صحيح الجامع
. ٣٥٩٤

Այժմ արդյո՞ք վատնողները չեն
վախենա նմանատիպ
պատահական մոտեցումից:

Կյանել հարամ ունեցվածքը

Անհատը, ով չի վախենում
Ալլահից, անհոգ է թե որտեղից է
նա վաստակում գումարը, կամ
ինչպես է վատնում այն; Նրա միակ
հոգսը բանկային բալանս
ավելացնելն է, նույնիսկ, եթե այն
հարամ է և զողությամբ
ձեռքբերված հիվանդագին
միջոցներով, կաշառակերությամբ,
շորթմամբ, կեղծիքով, հարամ
արտադրանքի վաճառքով,
ռիբայով, վաշխառությամբ,
որքերի ունեցվածքի կլանմամբ,
հարամ միջոցների աշխատանքով,
օրինակ բախտագուշակությամբ,
երգեցողությամբ,
անբարոյականությամբ,
Մահմեդականների զանձարանի
կամ հասարակական ունեցվածքի

գողությամբ, հարկադրաբար
գումարի շորթմամբ կամ
բարձրաճաշակ առևտրի
մարտավարությամբ,
մուրացկանությամբ, եթք
գոյություն չունի որևէ կարիք և
այլն: Այնուհետ նա սնունդ ,
հազուստ և փոխադրամիջոցներ է
գնում տվյալ հիվանդագին
գումարով և կառուցում կամ
վարձում է բնակարան և
կահավորում է այդ և իր
ստամոքսը լցնում է հարամ
սնունդով: Մարգարեն (**Խ.Ա.Ռ.Ն**)
ասաց. «Յանկացած մարմին, որը
աճում է հիվանդագին վաստակից
ավելի արժանի է լինել Դժոխքի-
կրակով...» (**Հաղորդեց ալ-**
Տաբարանի ալ-Քաքիր

աշխատության մեջ, 19 /136; տես
նույնպես Սահիիհ ալ Ղազամի,
4495)

قال النبي صلى الله عليه وسلم: " كل لحم نبت
من سحت فالنار أولى به..." رواه الطبراني في
الكبير ١٣٦/١٩ وهو في صحيح الجامع ٤٤٩٥

: <արության Օրը
յուրաքանչյուրին կհարցնեն, թե
ինչպես է նա գումար վաստակել և
ինչ է վատնել և նա կլինի
կործանված և կորած:

Յուրաքանչյուրը, ով դեռ ունի
հարամ գումար, պետք է շտապի
ազատվել դրանից, եթե դա որևէ
մեկի պարտքն է, այնուհետ նա
պետք է շտապի վերադարձնել այն
և թողություն ինդրել մինչ Օրվա

զալը, երբ դինարը և դրհամը
կլինի անարժեք և ամենը
կհաշվարկվի որպես հասանաթ և
սայիաթ:

Խամր, նուլնիսկ մեկ կաթիւ ոմաելո

Ալլահն ասում է (Իմաստային
մեկնաբանություն). «...Հարբեցուց
իչները, ամեն տեսակի ոգելից
խմիչքները, խաղամոլությունը,
ալ-անսաաք (զնհաբերության
սեղանները կուռքերին) և այլն. Ալ-
ազլաամ (նետերը, բախտ կամ
որոշում փնտրելու համար)
Սատանայի զազրելի ձեռքի
աշխատանքն է: Այսպիսով
խսորեն խուսափեք ամենից,

որը նողկանք է. Որպեսզի դուք
հաջողակ լինեք»: (ալ-Մաայիդահ
5:90)

قال الله تعالى: {إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَبِوْهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ} المائدة/٩٠

Այդ ամենի խուսափման
հրամանը արգելված լինելու իխսո
ցուցումն է: Խամրը "զինին,
ոգելից խմիչքները համեմատվում
է ալ-անսարի հետ, որը
հանդիսանում է քուֆարի
կուռքերը, գոյություն չունի ոչ մի
արդարացում նրանց, ովքեր
վիճում են, պնդելով, որ Ղուրանը
չի ասում դրանց արգելված լինելու

մասին, այլ մեզ միայն ասում է խուսափել:

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) նույնպես խիստ զգուշացնում է նրան, **ով խամր է ըմպում:** Զաքիրը հաղորդեց, որ նա ասաց. «Ալլահը խոստացել է մեկին, ով ըմպում է խամր, որ Նա կստիպի նրան ըմպել խիբաալի ցեխը»: Մարդիկ հարցրեցին, «Օվ Ալլահի Մարգարե, ի՞նչ է խիբաալի ցեխը»: Նա ասաց. «Դժոխքի մարդկանց քրտինքը կամ Դժոխքի մարդկանց հյութը»: (**Հաղորդեց Մուսլիմ,** 3/1587) Իբն Աբբասը հաղորդեց, որ Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Ով կնքում է մահկանացուն և սովորություն

ունի խամր ըմպել, նա կհանդիպի
Ալլահին ինչպես մեկը, ով
երկրպագում է կուռքերին»:
(Հաղորդեց ալ-Տաբարանի 12/45;
տես նույնպես Սահիիհ ալ-Ղաամի
6525)

عن جابر مرفوعاً: "... إِنَّ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
عَهْدَهَا لَمَنْ يَشْرُبْ الْمَسْكُرَ أَنْ يُسْقِيَهُ مِنْ طِينَةِ
الْخَيْالِ" **قالوا:** يا رسول الله وما طينة الخيال؟
قال: "عرق أهل النار أو عصارة أهل النار"
رواه مسلم ١٥٨٧/٣ . وعن ابن عباس مرفوعاً:
"من مات مدمراً خمر لقي الله وهو كعابد وثن"
رواه الطبراني ٤٥/١٢ وهو في صحيح الجامع
٦٥٢٥

Այժմ, գոյություն ունեն խամրի
շատ տեսակներ, արաբերեն և այլ
լեզուներով, ինչպես զարեցուր,

շիահ, ոգելից իսմիք առաք,
վոդկա, շամպայն և այլն: Տվյալ
ումմայի մեջ գոյություն ունի
անհատի տեսակ, որին
նկարագրել է Մարզարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն). «Իմ ումմայի որոշ
մարդիկ կըմպեն խումար, կոչելով
այդ այլ անունով»: (Հաղորդեց
Իմամ Ահմեդ 5/342; տես
նույնպես Սահիիհ ալ-Ղաամի
5453) Այսպիսով նրանք կարող են
խումարի փոխարեն կոչել այն
«ոգիներ» որպես փաստերի
աղավաղման և ստի ջանք: Ալլահն
ասում է (Իմաստային
մեկնաբանություն): «Նրանք,
կարծում են խարել Ալլահին և
նրանց, ովքեր հավատում
են, մինչդեռ նրանք միայն ստում

Են իրենք իրենց և չեն ընկալում»:
(ալ-Բակարահ 2:9)

"لِيَشْرِبُنَّ نَاسٌ مِّنْ أَمْتِي الْخَمْرِ يُسْمُونَهَا بِغَيْرِ اسْمِهَا" رواه الإمام أحمد ٣٤٢/٥ وهو في صحيح الجامع ٤٥٣. فهم يطلقون عليها مشروبات روحية بدلاً من الخمر تمويهها وخداعاً (يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ (٩)).

Խսլամը տվյալ խնդրի շուրջ խիստ սահմաններ է դնում և վարվում է որոշիչ կերպով, այնպես, չինիթուրիմացություն: Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.

«Յուրաքանչյուր հարբեցուցիչ խումար է և յուրաքանչյուր հարբեցուցիչ հարամ»: (Հաղորդեց Մուսլիմ 3/1587)

"كل مسکر خمر وكل مسکر حرام" رواه مسلم

١٥٨٧/٣

Յուրաքանչյուր բան, որը կարող է ազդել մտքի մշուշապատմանը, հարամ է, **անկախ մեծ կամ փոքր քանակության:** (Պատում «Յուրաքանչյուր բան, որը պատճառ է հարբեցուցչի մեծ կամ փոքր քանակության, հարամ է», հաղորդել է Աբու Դաուդը h. 3681; տես Սահիխի Աբի Դաուդի, h.3128)

"ما أَسْكَرَ كُثُرَهُ فَقْلِيلَهُ حِرَامٌ" رواه أبو داود رقم [٣٦٨١] وهو في صحيح أبي داود رقم ٣٦٨١

Անկախ տարբեր անունների, դրանք բոլորը վերաբերվում են մեկ բանի, **որի իշխանությունը լավ հայտնի է:**

Վերջապես Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) նախազգուշացում է
հրապարակել նրանց, **ովքեր**
ըմպում են իսամը: «Ով ըմպում է
իսամը և հարբում է, նրա
աղոթքները ընդունելի չեն լինում
քառասուն օր և եթե նա կնքում է
մահկանացուն, նա մտնում է
Դժոխք և , եթե նա
ապաշխարհում է , **Ալլահը**
ընդունում է նրա
ապաշխարհությունը: Եթե նա
կրկին է ըմպում և կրկին հարբում
է , նրա աղոթքները ընդունելի չեն
լինում քառասուն օր և եթե նա
կնքում է մահկանացուն, նա
մտնում է Դժոխք և եթե նա
ապաշխարհում է , **Ալլահը**
ընդունում է նրա

ապաշխարհությունը: Եթե նա կրկին ըմպում և կրկին հարբում է, նրա աղոթքները ընդունելի չեն լինի քառասուն օր և եթե նա կնքում է մահկանացուն, նա մտնում է Դժոխք և եթե նա ապաշխարհում է, **Ալլահը ընդունում է նրա**

ապաշխարհությունը: Եթե նա ըմպում է չորրորդ անգամ, **Ալլահը խոստանում է**, **որ Հարության Օրը ստիպել նրան ըմպել խիբաալի ցեխը:** Մարդիկ հարցրեցին, «Օվ Ալլահի Մարզարե, ի՞նչ է խիբաալի ցեխը»: Նա ասաց. «Դժոխքի մարդկանց հյութը»: (**Հաղորդեց Իբն Մաջահը, h. 3377; տես նույնպես Սահիիհ ալ-Ղաամի 6313)**

قال عليه الصلاة والسلام: " من شرب الخمر وسكر لم تقبل له صلاة أربعين صباحا وإن مات دخل النار فإن تاب تاب الله عليه وإن عاد فشرب فسكر لم تقبل له صلاة أربعين صباحا فإن مات دخل النار فإن تاب تاب الله عليه وإن عاد فشرب فسكر لم تقبل له صلاة أربعين صباحا فإن مات دخل النار فإن تاب تاب الله عليه وإن عاد كان حقا على الله أن يسقيه من ردغة الخبال يوم القيمة قالوا يا رسول الله وما ردغة الخبال قال: عصارة أهل النار. رواه ابن ماجة رقم ٣٣٧٧ وهو في صحيح الجامع ٦٣١٣ .

Նսկյա և արծաթյա
տարրաների կիրառությունը
կամ դրանցով սնվելու և դմանելու.

Մեր օրերում հազիվ թե գոյություն ունենա մեկ տուն, որը գերծ լինի նսկյա և արծաթյա կամ

դրանցից բաղկացած
տարրաներից: Նույնը
վերաբերվում է հարուստների
տներին և հյուրանոցներին:
Նմանատիպ առարկաները
դարձել են յուրահատուկ նվեր,
որոնք մարդիկ տալիս են միմյանց
հատուկ առիթների դեպքում:
Ոմանք իրենց տներում չունեն այս
առարկաները, սակայն նրանք
գործածում են դրանք այլ
մարդկանց մոտ, **եթք նրանց ճաշի**
են իրավիրում: Սրանք բոլորը
գործողություններ են, **որոնք**
իսլամում հանդիսանում են
հարամ: Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
խիստ նախազգուշացրել է
նմանատիպ տարրաների
կիրառման վերաբերյալ: Ումմ

Սալամահն հաղորդեց, որ նա
ասաց. «Նա, ով սնվում կամ
ըմպում է ոսկյա կամ արծաթյա
տարրաներով, Դժոխքի կրակն է
դնում իր որովայնի մեջ»:
(Հաղորդեց Մուսլիմ 3/1634)

فَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ مَرْفُوعًا: "إِنَّ الَّذِي يَأْكُلُ أَوْ يَشْرَبُ
فِي آنِيَةِ الْفَضْلَةِ وَالْذَّهَبِ إِنَّمَا يَجْرِيَ فِي بَطْنِهِ نَارٌ
جَهَنَّمَ" رَوَاهُ مُسْلِمٌ ١٦٣٤/٣.

Տվյալ կանոնը վերաբերվում է
յուրաքանչյուր տարրայի կամ
անոթի, որոնք պատրաստված են
ոսկուց կամ արծաթից, ինչպիսիք
են ափսեները,
պատառաքաղները, գդալները,
դանակները, սկուտեղները
որոնցով հյուրերին մատուցում են

սնունդը,քաղցրեղենի տուփերը,
որոնք տալիս են հարսանյաց
հյուրերին և այլն:

Ոմանք կարող են ասել «Մենք
չենք կիրառում դրանք մենք
ուղղակի դնում ենք դրանք
ապակե պահարանների մեջ»:
Ցանկացած հնարավորություն
կանխելու համար սա համարվում
է անթույլատրելի: (**Աբդալ Ազիհզ**
իբն Բաազի հայտարարությունը):

Կեղծ վկայությունը

Ալլահն ասում է (Իմաստային
մեկնաբանություն).«...Այսպիսով,
իուսափեք կուռքերին
երկրպագելու նողկանքից և
իուսափեք սուտ ճառերից,կեղծ

հայտարարություններից – հունաֆաս Լիլահ այսինքն, երկրպագել միայն Ալլահին, երկրպագության մեջ զուգընկեր չկարգել Նրան և այլն ...» (ալ-Հազ 22:30-31)

'Աբդ ալ-Ռահման իբն Աբի Բաքրահը, (թող Ալլահը զոհանա նրանով և նրա հորով), հաղորդեց, որ իր հայրը ասաց. «ՄենքԱլլահի Մարզարեի (Խ.Ա.Ռ. Ն) հետ էինք, երբ նա ասաց. 'Ես վախենում եմ ձեզ համար երեք մեծ մեղքերից'- երեք անգամ. 'Ալլահին զուգընկեր տալուց, անհնազանդությունից ծնողներին և -' նա թիկնած էր, սակայն այդ պահին ուղղվեց և ասաց.'- և կեղծ վկայություն

տալուց՝' Նա շարունակեց կրկնել
սա այնպիսի եռանդով, որ մենք
ցանկություն ունեցանք որ նա,
հանուն իրեն դադարեցնի»:
(Հաղորդեց ալ-Բուլիարին տես ալ-
Ֆաթհ 5/261)

قال الله تعالى: {فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأُوْثَانِ
وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ} الحج/٣٠-٣١، وعن عبد
الرحمن بن أبي بكرة رضي الله عنهما عن أبيه
قال: كنا عند رسول الله صلى الله عليه وسلم
فقال: "ألا أنبئكم بأكبر الكبائر " ثلاثة " الإشراك
بالله وعقوق الوالدين - وجلس وكان متكتئاً - فقال:
ألا وقول الزور قال فما زال يكررها حتى قلنا:
ليته سكت " رواه البخاري

Կեղծ վկայության զգուշացումը
նա բազմից արտաքերեց,
որովհետև մարդիկ այն շատ

թեթև էին ընդունում և գոյություն
ունեն այդպես վարվելու
բազմաթիվ դրդապատճառներ,
ինչպիսիք են ատելությունը և
նախանձը: Կոռուպցիայի
արդյունքը իրոք, մեծ է. **որքան**
մարդ է կորցրել իր իրավունքները
կեղծ վկայության պատճառով:
Որքան անմեղ մարդկանց են
անադար վերաբերվել և որքան
շատ մարդիկ են ստացել այն
ինչին արժանի չին որա
պատճառով :

Տվյալ թեթևության օրինակ է, այն
ինչ երբեմն տեղի է ունենում
դատարաններում, երբ անհատը
կարող է ասել որևէ մեկին, ում
այդ պահին հանդիպել է, «Վկայիր

ինձ համար և ես կվկայեմ քեզ
համար»: Այսպիսով մեկը կարող է
վկայել մյուսի համար այն
դեպքում, եթք նա չունի
անհրաժեշտ տեղեկություն այն
մասին, թե ինչ է իրականում
պատահել, ինչպես վկայել, որ
տվյալ անհատը ունի հողակտոր
կամ տուն կամ ասել, որ նրան
երբեք չի տեսել մինչ դատը: Սա
հանդիսանում է սուս և կեղծ
վկայություն, մինչդեռ
վկայությունը պետք է լինի
այնպես, ինչպես նկարագրել է
Ալլահի Գիրքը. «...մենք վկայում
ենք այն, ինչի մասին մենք տեսյակ
ենք...» (Յուսուֆ 12:81)

(وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا) يوسف / ٨١

Երաժշտական գործիքներ և երաժշտություն յսելու

Իբն Մասուդը (թող Ալլահը գոհանա նրանով) սովորություն ուներ երդվել Ալլահով, որը հանդիսանում է աայահ «Եվ մարդկության մեջ նա է,ով վարում է դատարկախոսություն, որպեսզի մոլորեցնի մարդկանց Ալլահի Ուղղուց...» (Լուկման 31:6), ինչը վերաբերվում է երգեցողությանը: Աբու Աամիրը և Աբու Մաալիք ալ-Աշարին, (թող Ալլահը գոհանա նրանցով) հաղորդեց, որ Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Իմ ումմայի մեջ կլինեն նրանք, ովքեր թույլատրելի կդարձնեն ալ-հիրա անբարոյականությունը կամ

զինահը, մետաքսը, խամրը և
երաժշտական գործիքները...»
(Հաղորդեց ալ-Բուխարին, տես.
Ալ Ֆաթհ 10/51) Անասը, (թող
Ալլահը զնհանա նրանով)
հաղորդեց, որ Մարզարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն) ասաց. «Այս ումմահի
մեջ կլինեն երկրաշարժերի,
քարերի անձրևների և
այլանդակության ,կենդանիների
փոխակերպման պատիժներ; դա
տեղի է ունենում, եթք մարդիկ
ըմպում են խամր, **ունկնդրում են**
երգչուիխներին և երաժշտական
գործիքներ են նվազում:»(Տես ալ-
Սիլսիլահ ալ-Սահիիհահ 2203;
Վերագրվում է Իբն Աբի
Դունյաայի, դհամ ալ-Մալաահի,

պատումը հաղորդել է ալ-
Թիրմիզին h. 2212):

كان ابن مسعود رضي الله عنه يقسم بالله أن
المراد بقوله تعالى (ومن الناس من يشتري له)
الحديث ليضل عن سبيل الله هو الغناء [تفسير
ابن كثير ٣٣٣/٦] وعن أبي عامر وأبي مالك
الأشعري رضي الله عنهما عن النبي صلى الله
عليه وسلم قال: "ليكونن من أمتي أقوام
يستحلون الحر والحرير والخمر والمعازف..."
رواه البخاري.

و عن أنس رضي الله عنه مرفوعا: "ليكونن في
هذه الأمة خسف وقدف ومسخ وذلك إذا شربوا
الخمور واتخذوا القينات وضربوا بالمعازف"
انظر السلسلة الصحيحة ٢٠٣ وعزاه إلى ابن
أبي الدنيا في ذم الملاهي والحديث رواه
الترمذى رقم ٢٢١٢.

Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) արգելեց «քութահ» (թմբուկի տեսակ) և նկարագրեց Փլեյտան ինչպես անբարոյական հիմարի ձայն: Այնպիսի վաղ մտածողներ, որոնցից է Իմասմ Ահմեդը, (թող Ալլահը զթա նրան), հայտնեց, որ այնպիսի երաժշտական գործիքները ինչպիսիք են ուղը, (ջնարը) տանբուրը (երկար լարային գործիք), եղեգյա Փլեյտան, ռաբաաբը (ջութակ հիշեցնող լարային գործիք) և ծնծղան հարամ են; անկասկած, այնպիսի ժամանակակից գործիքները ինչպիսիք են ջութակը, քանոնը (լարային երաժշտական գործիքը), երգեհոնը, դաշնամուրը, կիթառը

և այլն նույնպես ներառված են
 Մարգարեի արգելված
 երաժշտական գործիքների մեջ,
 որովհետև նրանց ազդեցությունը
 և զարկը ավելի մեծ է քան
 պատման մեջ նշված հնագույն
 երաժշտական գործիքները:
 Դրանք հանդիսանում են ավելի
 հարբեցնող քան խամրը, ինչպես
 նշել են այնպիսի գիտնականը,
 ինչպիսին է Իբն ալ-Քայյիմը:
 Անկասկած արգելքը և ներառված
 մեղքը ավելի հսկայական է
 դառնում, եթք երաժշտությունը
 ընթանում է երգեցեղությամբ և
 երգչուիհների ձայներով և ավելի
 վատ է, եթք խոսքերը խոսում են
 սիրո մասին և նկարագրում են
 մարմնական գեղեցկությունը:

Ուստի, զիտնականները ասում են, որ Երգեցողությունը սփռում է զինաայի (անբարոյականության կամ անառակության) ուղղի և որ ավելացնում է փարիսեցիությունը մարդկանց սրտերում:

Ընդհանրապես, մեր
ժամանակներում
Երաժշտությունը և
Երգեցողությունը հանդիսանում
են մեծ զայթակղություններից
մեկը:

Շատ դժվար է այն փաստը, որ
այժմ Երաժշտությունը
հանդիսանում է շատ այնպիսի
առարկաների, ինչպիսիք են
ժամացույցները, դրան զանգերը
Երեխաների խաղալիքները,

համակարգիչները, **հեռախոսները** և այլնի մի մասը և խուսափումը պահանջում է մեծ վճռականություն: Ալլահը հանդիսանում է օգնության աղբյուր:

Բամբասանք և վատարանություն

Ծառ հավաքույտներ իրենցից ներկայացնում են

Մահմեդականների բամբասանքի և նրանց պատվի զրապարտության վայր: Ալլահը արգելել է սա Իր ստրուկներին և նկարագրել է ամենաստոր նմանությունը, **հեռացնելու այդ:** Նա ասում է (Խմաստային մեկնաբանություն):

«...մի բամբասեք միմյանցից:
Արդյո՞ք ձեզանից որևէ մեկը
ցանկություն ունի ուտել իր
հանգուցյալ եղբոր մարմինը: Դուք
կատեք դա...» (ալ-Շուշարաաթ
49:12)

(وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيْحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ
لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرْهُتُمُوهُ) الحجرات/١٢

Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
բացատրեց տվյալ աայահի
իմաստը: Նա ասաց. «Արդյո՞ք
դուք տեղյակ եք,թե ինչ է ոիբահը,
բամբասանքը կամ
վատարանությունը»: Նրանք
ասացին, «Ալլահը և Նրա
Մարզարեն տեղյակ են
լավագույնս»: Նա ասաց. «Որևէ

բան ասել ձեր եղբոր մասին, որը
նա ցանկություն չունի ի ցույց
դնել»: Նրան հարցրեցին. «Իսկ
ի՞նչ ես դու կարծում, որ նրա
մասին ասվածը ճշմարտություն է
հանդիսանում»: Նա ասաց, «Եթե
նրա մասին ձեր ասածը
ճշմարտություն է, ապա դա
հանդիսանում է բամբասանք, և,
եթե այն ինչ դուք ասում եք նրա
մասին ճշմարտություն չէ, ապա
այն սուտ է»: (Հաղորդեց Մուսլիմ
4/2001)

"أَتَدْرُونَ مَا الْغَيْبَةُ؟ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ.
قَالَ: ذَكِرْكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرِهُ قَوْلٌ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ
 فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ **قَالَ:** إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ
 اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ" رواه مسلم
 . ٤٠٠٢

Բամբասանքը կամ
վատաքանությունը նշանակում է
մահմեղականի մասին որևէ բան
ասել, որը հնարավոր է
ճշմարտություն լինի սակայն, որի
մասին նա ցանկություն չունի
խոսել, լինի դա իր արտաքին
տեսքը, նրա հավատարմությունը
կրոնին, աշխարհիկ գործերը,
ինքը, **իր վարքը կամ**
բնավորությունը: Գոյություն
ունեն բամբասանքի շատ ձևեր,
ներառելով անհատի սխալների
խոսակցությունը և ծաղրի
նպատակով նմանակելը:

Մարդիկ ոիիբահի խնդիրը թեթև
են ընդունում, չնայած Ալլահի
կողմից այն շատ կարևոր է, ինչ

մասին նշել են Մարգարեի
(Խ.Ա.Ո.Ն) խոսքերը. «Գոյություն
ունեն յոթանասուն երկու տեսակի
ռիբա, որոնցից վերջինը այնքան
վատն է, որքան տղամարդու և իր
մոր միջև տեղի ունեցող սեռական
հարաբերությունը և որից
վատագույնը, երբ տղամարդը
զրպարտում է իր եղբոր
պատիվը»: (Սիլսիլահ ալ-Սահիխ
1871)

"الرَّبَا اثْنَانٌ وَسَبْعُونَ بَاباً أَدْنَاهَا مِثْلُ إِتِيَانِ
الرَّجُلِ أَمِهِ وَإِنْ أَرْبَى الرَّبَا اسْتِطَالَةَ الرَّجُلِ فِي
عَرْضِ أَخِيهِ" السُّلْسُلَةُ الصَّحِيحَةُ ١٨٧١.

Յուրաքանչյուրը, ով ներկա է
լինում հավաքույտին, որտեղ
տեղի է ունենում բամբասանքը,

նա պետք է «արգելի այն, ինչը
չարիք է» և պաշտպանի իր
բացակա եղբորը: Մարզարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) իրախուսեց մեզ անել
սա, եթք նա ասաց. «Նա, ով
պաշտպանում է իր մահմեդական
եղբոր պատիվը, Ալլահը
պաշտպանում է նրա դեմքը
կրակից <արության Օրը»:
(Հաղորդեց Ահմեդ, 6/450; տես
նույնպես Սահիիհ ալ-Ղաամի
6238)

"من رد عن عرض أخيه رد الله عن وجهه
النار يوم القيمة" رواه أحمد ٤٥٠/٦ وهو في
صحيح الجامع ٦٢٣٨.

Չռպարտություն

Որոշ մարդիկ շարունակում են կրկնել մյուսների խոսքերը, պատճառ հանդիսանալով մարդկանց խնդիրների, **որը հանդիսանում է մարդկանց խզված հարաբերությունների և ատելության զգացնման աճի պատճառ:** Ալլահը հանդիմանում է նրան, ով այդպես է վարվում (Իմաստային մեկնաբանություն). «Եվ մի հնագանդվիր յուրաքանչյուրին, ով շատ է երդվում- և համարվում է անարժեք, զրպարտիչ, անցնում է զրպարտության »: (ալ-Քալամ 68:10-11)

ՀուղայՓհան հաղորդեց, որ Մարզարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն) ասաց. «Ոչ

մի ականջ դնող չի մտնի
Դրախտ»: (Հաղորդեց ալ-
Բուհարին տես ալ-Ֆաթհ 10/472;
«Ականջ դնողը» այստեղ
վերաբերում է անհատին, ով
ականջ է դնում այլոց առանց
նրանց իմացության, այնուհետ
զնում և պատմում է մյուսներին,
թե ինչ է լսել):

Իբն Աբբասը ասաց. «Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) անցնում էր Մեղինայի
այգիներից մեկով և լսեց երկու
մարդկանց ձայն, **ում պատժում**
էին իրենց գերեզմաններում:
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Նրանց պատժում են, սակայն ոչ
մեծ մեղքի համար; Նրանցից մեկը
սովորություն չուներ իրեն մաքրել

փոքր կարիքից հետո և մյուսը
սովորություն ուներ տարածել
վնասակար զրապարտություն...»
(Հաղորդեց ալ-Բուխարին, տես
Ֆաթհ ալ-Բաարի 1/317)

(وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَالَفٍ مَهِينٍ (١٠) هَمَازٌ مَشَاءٌ
بِنَمِيمٍ (١١) القلم / ١١).

وعن حذيفة مرفوعا: " لا يدخل الجنة قتات " رواه البخاري.

وعن ابن عباس قال مر النبي صلى الله عليه وسلم بحائط [بستان] من حيطان المدينة فسمع صوت إنسانين يعذبان في قبورهما فقال النبي صلى الله عليه وسلم: " يعذبان، وما يعذبان في كبير - ثم قال - بلى [وفي رواية: وإنه ل الكبير] كان أحدهما لا يستتر من بوله وكان الآخر يمشي بالنمية... " رواه البخاري

Տվյալ մեղքի վատագույն ձևը
ամուսնու և կնոջ միջև
դժվարություն պատճառելն է կամ
հակառակը, կամ որևէ մեկի
դեկապարին պատմելը, թե ինչ են
մյուս աշխատակիցները ասում,
որպեսզի ինդիր առաջանա: Այս
ամենը հանդիսանում են հարամ:

Մարդկանց տներ այցելությունը առանց թույլատվության

Ալլահն ասում է (Իմաստային
մեկնաբանություն),

«Օվ դուք, ովքեր հավատացել եք.
Մի մտեք այլոց տները, ինչպես
ձերը, մինչ դուք չխնդրեք
թույլատվություն և ողջունեք

այնտեղ զտնվողներին... » (ալ-
Նուռ 24:27)

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)

բացատրեց թույլտվության
պատճառը: Այն անհրաժեշտ է,
տանը անձնական որևէ բան
չտեսնելու նպատակով.

«Թույլտվության կանոնը
հաստատվել է հանուն
չտեսնելու»: (Հաղորդեց ալ-
Բուխարին, տես Ֆաթե ալ-
Բաարի, 11/24)

قال تعالى {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيوتًا
غَيْرَ بُيوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ} النور/ ٢٧، وقال
رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إِنَّمَا جَعَلَ
الاستئذان مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ" رواه البخاري

Մեր օրերում, երբ տները և
շենքերը բավականին մոտ են
մեկը մյուսին կամ նույնիսկ կցված
են և դռները և պատուհանները
դեմ հանդիման են, **մեծանում է**
մեկը մյուսին տեսնելու
հարևանների հնարավորությունը:
Ծատերը չեն իջեցնում իրենց
հայացքը և նրանք, ովքեր ապրում
են բարձր հարկերում, կարող են
դիտավորյալ ներքև նայել իրենց
առաստաղներից և
պատուհաններից հարևան
տները: Սա հանդիսանում է
դավաճանության գործողություն
և իրենց հարևանների
սեփականության ոտնահարում,
ինչպես ուղղի, **որը առաջնորդում**
է հարամ արարքների: Սա

հանգեցրել է փորձանքի և
նողկանքի և այն փաստը, որ
Շարիաթը հաշվի է առնում
լրտեսի ականատես լինելը որպես
անարժեք խնդիր, **Էռլթյան**
լրջության ապացույցն է: Ալլահի
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Նա, ով նայում է մեկ ուրիշի
տանը առանց թույլատրվության,
ապա նրանց թույլատրվում է
հանել նրա աչքը»: Հաղորդեց
Մուսլիմ 3/1699 Լստ մեկ այլ
գեկույցի, նա ասաց. «Հանեք նրա
աչքը և չի լինի ոչ մի պատիժ կամ
հատուցում»: (Հաղորդեց Իմամ
Ղիմեդ 2/385; տես նույնպես
Սահիիհ ալ-Ղաամի 6022)

"من اطلع في بيت قوم بغير إذنهم فقد حل لهم
أن يفتقوا عينه" رواه مسلم ١٦٩٩/٣، وفي
رواية "ففققوا عينه فلا دية له ولا قصاص"
[رواہ الإمام أحمد ۳۸۵/۲ و هو في صحيح
الجامع ٦٠٢٢].

Երկուսի անձնական զրույզը, երրորդի ներկայությամբ

Սա հանդիսանում է
հասարակական հավաքույտների
խնդիրներից և ուղղիներից մեկը,
ըստ որի Շեյթանը բաժանում է
մահմեդականներին և ստիպում է,
որ ոմանք ատեն մյուսներին:
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
բացատրում է կանոնը և այնտեղ
թաքնված իմաստությունը. «Եթե
դուք երեքն եք, ապա երկուսդ

Երրորդի ներկայությամբ չպետք է գաղտնի զրուցեք, մինչ ձեզ մյուսները չմիանան, որովհետև դա կտիրեցնի նրան»: (Հաղորդեց ալ-Բուխարի, տես Ֆաթհ ալ-Բաարի 11/83)

"إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجِي رَجُلٌ دُونَ الْآخَرِ
حَتَّى تَخْتَلُطُوا بِالنَّاسِ أَجْلُ (أَيُّ مِنْ أَجْلِ) كَمَا وَرَدَ
فِي بَعْضِ الرَّوَايَاتِ) أَنَّ ذَلِكَ يَحْزُنُه" رواه
البخاري

Սա նույնպես ներառում է երեք անհատին, չորրորդի ներկայությամբ և այլն և երբ երկուսը զրուցում են մի լեզվով, որը երրորդը չի հասկանում, որովհետև սա անկասկած արհամարհանք է երրորդի

նկատմամար և տպավորություն է ստեղծվում, որ նրանք փորձում են վիրավորել նրան և այլն:

Իսբաալ-հանդերձ, որը ուրի կոճերից ներքի է.

Այն բաներից մեկը, որը մարդիկ աննշան են համարում, չնայած նրա, որ Ալլահի տեսանկյունից լուրջ է, իսբաալն է, **որը նշանակում է հանդերձը մինչ կոճերը երկարեցնելը;** ոմանց հանդերձը հասնում է մինչ հատակը և մյուսներինը քարշ է զալիս նրանց ետևից:

Աբու (Դիարրը, թող Ալլահը գոհանա նրանով) հաղորդեց, որ Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.

«Գոյություն ունեն երեքը, որոնց
հետ Ալլահի չի խսի Հարության
Օրը, ոչ Էլ կնայի, ոչ Էլ կգովաբանի.
Մեկը, ով կրում է իր
ներքնաշորերը կոճերից ներքև;
մեկը, ով մյուսներին հիշեցնում է
իր բարիքների կամ նվերների
մասին և մեկը, ով իր
արտադրանքը վաճառում է ստի և
կեղծ երդումների միջոցով»:
(Հաղորդեց Մուսիմ 1/102)

عن أبي ذر رضي الله عنه مرفوعاً: "ثلاثة لا يكلمهم الله يوم القيمة ولا ينظر إليهم ولا يزكيهم ولهم عذاب أليم: المسيل (وفي رواية: إزاره) والمنان (وفي رواية: الذي لا يعطي شيئاً إلا منه) والمنفق سلطته بالحلف الكاذب" رواه مسلم . ١٠٢/١

Նա, ով ասում է, «Ես չեմ կրում իմ
հանդերձը կոճերից ներքև
ամբարտավանությունից
դրդված» փաստացի իր գովքն է
անում, **որը անթույլատրելի է:**
Զգուշացումը իսբաալի դեմ
տրվում է բոլորին, անկախ նրանք
այդ անում են
ամբարտավանությունից դրդված,
թե ոչ, ինչպես Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Ներքնաշորի
յուրաքանչյուր հատված, որը
կոճից ներքև է, Դժոխքում է»:
(Հաղորդեց Իմամ Ղիմեղ 6/254;
տես նույնպես Սահիիհ ալ-Ղաամի
5571)

" ما تحت الكعبين من الإزار ففي النار " رواه
الإمام أحمد ٢٥٤/٦ وهو في صحيح الجامع
.٥٥٧١

Նա, ում իսբաալը
ամբարտավանության արդյունք է,
ավելի դաժան կերպով կպատժվի,
քան նա, ով այդպիսի
մտադրություն չունի, ինչպես ասել
է Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**). «Նա, ով
քարշ է տալիս իր հանդերձը
հպարտությունից դրդված,
**Ալլահի չի նայի նրան Հարության
օրը**: (Հաղորդեց ալ-Բուխարին,
h. 3465

" من جر ثوبه خيلاء لم ينظر الله إليه يوم القيمة
رواه البخاري رقم ٣٤٦٥ "

, ալ-Քաղա հրատարակչություն) – սա միացնում է երկու մեղքերը
մեկ գործողության մեջ: Կոճից
ներքև ցանկացած հանդերձ կրելը
հարամ է համարվում, ինչպես նշել
է Իբն Ումարի (թող Ալլահը
զնիանա նրանով և նրա հորով)
պատումը. «Խսքաւը կարելի է
կրել իզաարի, (ներքնաշորի),
քամիիսի, (վերնաշապիկի կամ
վերին հանդերձի) և ամաամահի
(զիսափաթթոցի) միջոցով, ով
քարշ է տալիս դրանցից
ցանկացած մի հատված
հատակին ելնելով
հպարտությունից, Ալլահը չի նայի
նրան Հարության օրը»:
(Հաղորդեց Աբու Դաուդը 4/353;

տես նույնպես Սահիիհ ալ- Ղասմի 2770)

حدیث ابن عمر رضی اللہ عنہما مرفوعا: "الإسبال فی الإزار والقميص والعمامة من جر منها شيئا خيلاً لم ينظر اللہ إلیه يوم القيمة" رواه أبو داود ٣٥٣/٤ وهو في صحيح الجامع . ٢٧٧٠

Կանանց թույլատրվում է
երկարեցնել իրենց հանդերձը մեկ
կամ երկու ափաչափ, որպեսզի
ծածկեն ոտքերը կամ որպես
պաշտպանություն այնպիսի
երևույթներից ինչպիսիք են
քամին և այլն, սակայն չի
թույլատրվում անել ավելին քան
այդ, ինչպես անում են
հարսանյաց զգեստների հետ,

որոնք նմանվում են զնացքների
մի քանի մետր, որը պահում են
հարսնացուի ետևից:

Տղամարդկանց զանկացած տեսակի ուկու կրելը

Աբու Մուսա ալ-Աշխարին, թող
Ալլահը գոհանա նրանով,
հաղորդեց, որ Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Մետաքսը և
ուկին թույլատրվում է իմ ումմայի
իզական սեռի
ներկայացուցիչներին և
արգելվում է արական սեռի
ներկայացուցիչներին»:
(Հաղորդեց Իմաամ Ահմեդ 4/393;
տես նույնպես Սահիիհ ալ-Ղաամի
207)

عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه
مرفوعاً: "أحل لإناث أمتي الحرير والذهب
وحرم على ذكورها" رواه الإمام أحمد ٤/٣٩٣
انظر صحيح الجامع ٢٠٧.

Մերօյա շուկան լցված է
տղամարդկանց համար
ձևավորված նյութերի քանակով,
ինչպիսիք են ժամացույցները,
ակնոցները, կոճակները,
գրիչները, շղթաները և այսպես
կոչված 'մեղայոնները', [որոնք](#)
[պատրաստված](#) են տարբեր
տեսակի ուկուց կամ լիարժեք
ուկեպատված են: Ընդհանուր
մեղքերից մեկը այն է, [որ](#) տեղի է
տղամարդու ուկյա
ժամացույցների զների
մրցակցություն:

Իրն Աքրասը թող Ալլահը գոհանա
նրանով հաղորդեց, որ Ալլահի
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) մի
տղամարդ տեսավ, ով կրում էր
ուսկյա մատանի; նա վերցրեց այն
և մի կողմ շպրտեց ասելով.

**«Արդյո՞ք ձեզանից որևէ մեկը
կարող է վերցնել այրվող մոխիրը
Դժոխքից և պահել իր ձեռքում»:**
Այն բանից հետո, եթք Մարզարեն
(**Խ.Ա.Ո.Ն**) հեռացավ, մեկ ուրիշը
առաջարկեց տղամարդուն.

**«Ինչու՞ դու չես վերցնում
մատանին և օգուտ քաղում
դրանից, վաճառելով »:** Նա ասաց.
**«Ոչ, Ալլահի անունով, ես երբեք
այն ետ չեմ վերցնի, եթք Ալլահի
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) զցել է այն**

Մի կողմ»: (Հաղորդեց Մուսլիմ 3/1655)

عن ابن عباس رضي الله عنهم أن رسول الله صلى الله عليه وسلم رأى خاتما من ذهب في يد رجل فنزعه، فطرحه، **فقال:** "يعد أحدهم إلى جمرة من نار فيجعلها في يده؟" **فقيل للرجل** بعدها **ذهب رسول الله صلى الله عليه وسلم** خاتمك انتفع به **قال:** لا والله لا آخذه أبدا وقد طرحه رسول الله صلى الله عليه وسلم. رواه مسلم ١٦٥٥/٣.

Կանայք, ովքեր կրում են կարճ, նեղ կամ թափանցիկ հանդերձ

Մերօրյա ուղղիներից մեկը, որով մեր թշնամիները հարձակում են գործում մեր վրա, նրանց ձևավորած և առաջարկած նորաձևությունն է, **որը սիրելի է**

դարձել Մահմեդականներին:
 Տվյալ նորածնությունը ոչինչ չի
 քողարկում, որովհետև դրանք
 չափազանց կարճ, նեղ կամ
 թափանցիկ են, շատերը
 անհարմար է կրել նույնիսկ այլ
 կանանց կամ մահրամների առջև։
 Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց մեզ,
 որ նմանատիպ հանդերձները
 կհայտնվեն վերջին
 ժամանակների կանանց մոտ,
 ինչպես հաղորդում է Աբու
 Հուրեյրայի (թող Ալլահը զնիանա
 նրանով) պատումը. «Գոյություն
 ունեն Դժոխքի մարդկանց երկու
 տեսակ, որոնց ես տեսել եմ.
 Մարդիկ, ովքեր ունեն մտրակներ,
 նմանվող եղջերավոր
 անասունների պոչերի, որոնցով

Նրանք հարվածում են մարդկանց
և կանայք, ովքեր հազուստ են
կրում, սակայն մերկ են, քայլում
են գայթակղիչ քայլվածքով, **իրենց**
մազերով նմանվելով մի կողմ
շրջված ուղտերի սապատների:
Նրանք չեն մտնի Դրախտ կամ
նույնիսկ զգան անուշաբույրը,
չնայած անուշաբույրը կարելի է
զգալ այսպիսի- այնպիսի
հեռավորության վրա»:
(Հաղորդեց Մուսլիմ 3/1680)

عن أبي هريرة رضي الله عنه مرفوعاً: " صنفان من أهل النار لم أرهما: قوم معهم سياط كاذناب البقر يضربون بها الناس ونساء كاسيات عاريات مميلات مائلات رؤوسهن كأسنمة البخت المائلة، لا يدخلن الجنة ولا يجدن ريحها"

وإن ريحها ليوجد من مسيرة كذا وكذا "رواه

مسلم / ١٦٨٠

Տվյալ հանդերձը ներառում է որոշ կանացի հագուստներ, որոնք եզրերից ունեն երկար կտրվածքներ կամ կտորներ պատոված այստեղ և այնտեղ, երբ կրողը նստում է, նրա առւրան (այսինքն ամենը) բացառությամբ դեմքի և ձեռքերի տեսանելի են դառնում, առանձնացնելով այն փաստը, **որ նմանատիպ հանդերձ կրելով կանայք նմանվում են քուֆֆարի և հետևում են նրանց նորաձևությանը և հագուստները ցուցադրելու միտմանը:**Մենք խնդրում ենք Ալլահին մեզ ապահովել այդ ամենից:

Հանդերձի հետ կապված մեկ այլ
լուրջ խնդիր է վաս պատկերները,
որոնք երևում են որոշ
հազուստների վրա, ինչպիսիք
երգիչների և ռոք խմբերի
պատկերները, զինու շշերը,
հսկամի մեջ արգելված
երևակայական արարածների
պատկերները, խաչերը, անբարո
ակումբների և
հասարակությունների
նշանաբանները, կամ վաս
խորքերը, որոնք մարդկանց
պատիվ չեն բերում և որոնք
կարող են գրված լինել օտար
լեզուներով:

**Տղամարդկանց և կանանց
արհեստական կամ բնական**

մազերից կեղծամ և հերակայներ կույր.

Ասմաա թնթ աբու Բաքրին ասաց.
 «Մի կին եկավ Մարգարեի
 (Խ.Ա.Ո.Ն) մոտ և ասաց. 'օվ
 Ալլահի Մարգարե, ես մի դուստր
 ունեմ, ով պատրաստվում է
 ամուսնանալ; նա ջերմ ուներ և
 շատ մազ էր կորցրել – արդյո՞ք ես
 պետք է կեղծ մազ ամրացնեմ նրա
 գլխին:՝ Նա ասաց.' Ալլահը անիծել
 է նրան, ով կեղծ մազեր է
 ամրացնում և նրան, ով անում է
 այդ':»: (Հաղորդեց Սուլիմ 3/1676)
 Զաքիր իբն Աբդուլլահն ասաց.
 «Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) իսխատ
 հրահանգ արձակեց, որ ոչ մի կին
 չպետք է ավելացնել որևէ բան

զիսին»: (Հաղորդեց Մուսլիմ 3/1679)

عن أسماء بنت أبي بكر قالت جاءت امرأة إلى النبي صلى الله عليه وسلم فقالت يا رسول الله إن لي ابنة عريساً أصابتها حصبة فتمرق (أي تساقط) شعرها وأفأصله فقال: "لعن الله الوالدة والمستوصلة" رواه مسلم ١٦٧٦/٣. وعن جابر بن عبد الله قال: زجر النبي صلى الله عليه وسلم أن تصل المرأة برأسها شيئاً" رواه مسلم ١٦٧٩/٣.

Սրա օրինակներ են այն, ինչ այժմ հայտնի են որպես կեղծամներ և հերակալներ և այլ չարիքներ,
որոնցով լցված են սրահները:
Նույնպես ներառվում են
արիեստական կեղծամները որոնք կրում են դերասանները և

դերասանուհիները, ովքեր զուրկ
են բարոյականությունից:

**Տղամարդիկ նմանակում են
կանանց և կանայք նմանակում
են տղամարդկանց հանդերձով,
խորով և արտարինով**

Ֆիթրահի (մարդկության բնական
շեղման) մաս է այն, որ
տղամարդիկ պետք է պահպանեն
առնականությունը, որը Ալլահն է
արարել նրանց մեջ և կանայք
պետք է ներկայացնեն
կանացիություն, որը Ալլահն է
արարել նրանց մեջ: Առանց որի
մարդկային պարկեշտ կյանքը
դառնում է անհնար: Տղամարդը
նմանակում է կնոջը և

հակառակը, մի բան է, որը դեմ է մարդու բնածին բնությանը (**Փիթրահ**) և դռներ է բացում կոռուպցիայի համար և տարածում է անկարգությունը: Շարիաթի մեջ իշխող է այն, որ երբ հայտարարվում է, որ անհատը, ով անիծված արարք է գործել, ապա այդ հանդիսանում է հարամ: Իբն Աբբասը, (թող Ալլահը զոհանա նրանով և նրա հորով) հաղորդեց, որ Ալլահի Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց. «Ալլահը անիծել է տղամարդուն, ով իրեն նմանեցնում է կնոջը և կնոջը, ով իրենց նմանեցնում է տղամարդուն»: (**Հաղորդեց ալ-Բուխարին; տես ալ-Ֆաթհ 10/332**) Իբն Աբբասը, (թող Ալլահը

զնհանա նրանով և նրա հորով
նույնպես հաղորդեց, որ Ալլահի
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Ալլահը անիծել է թուլամորթ
տղամարդկանց և առնական
կանանց»: (Հաղորդեց Ալ-
Բուխարին, տես ալ-Ֆաթհ
3/10/333)

عن ابن عباس رضي الله عنهم مرفوعا: "لعن
رسول الله المتشبهين من الرجال النساء
والمتشبهات من النساء بالرجال" رواه
البخاري. **وعن ابن عباس رضي الله عنهم
مرفوعا:** "لعن رسول الله المخنثين من الرجال
والمترجلات من النساء" رواه البخاري

Նմանությունը կարող է լինել
նրանց քայլվածքի, շարժումների
և խոսելաձևի մեջ:

Նմանապես երկու սեռերին էլ չի
թույլատրվում մեկը մյուսին
նամանակել հանդերձի մեջ կամ
կրել որևէ բան, **որը բնորոշ է մյուս
սեռին:** Այսպիսով տղամարդուն չի
թույլատրվում կրել վզնոց,
ապարանջան, ականջող և ոտքի
օղ և այլն, **ինչպես տարածված է
հիփիիների և այլոց մոտ:**
Կանանց չի թույլատրվում կրել
բաներ, որոնք բնորոշ են
տղամարդկանց, ինչպես թաուք
(երկար հանդերձ) որոնք կրում են
արաբական երկրների
տղամարդիկ, վերնաշապիկներ և
այլն, ինչ որ նա կրի ,պետք է
տարբեր լինի ոճի, **գույնի և
մանրութների մեջ:** Վկայությունը,
որ երկու սեռերը չպետք է

նմանակեն միմյանց հանդերձի մեջ, զտնվում է պատման մեջ, որը հաղորդել է Աբու Հուրեյրան (լռող Ալլահը գոհանա նրանով).

«Ալլահը անիծել է տղամարդուն, ով կրում է կնոջ հանդերձ և կնոջը, ով կրում է տղամարդու հանդերձ»: (Հաղորդեց Աբու Դաւուդը 4/355; տես նույնապես Սահիխ ալ-Ղասամի 5071)

عن أبي هريرة رضي الله عنه مرفوعاً: "لعن الله الرجل يلبس لبسة المرأة، والمرأة تلبس لبسة الرجل" رواه أبو داود ٣٥٥/٤ وهو في صحيح الجامع ٥٠٧١.

Վարսեր սև ներկեր

Ճիշտ այն կարծիքն է, որ այդ հարամ է հանդիսանում, ի

շնորհիվ զգուշացման, որը նշվել է
պատման մեջ. «Ժամանակի
վերջում կլինեն մարդիկ, ովքեր
ներկում են իրենց վարսերը սև,
ինչպես աղավնիների
բազմություն; նրանք երբեք չեն
զգա Դրախտի բույրը»:
(Հաղորդեց Արու Դառւդը 4/419
տես նույնպես Սահիիհ ալ-Ղաամի
8153)

"يَكُونُ قَوْمٌ يَخْضِبُونَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ بِالسُّوَادِ
كَحِوَاصِ الْحَمَامِ لَا يَرِيحُونَ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ" رواه
أبو داود ٤١٩/٤ وهو في صحيح الجامع ٨١٥٣

Տվյալ գործունեությունը լայն
տարածված է նրանց մեջ, ովքեր
ունեն ճերմակ վարսեր, որոնք

նրանք քողարկում են սև ներկի միջոցով; որը և առաջնորդում է շատ չարիքների, ինչպիսիք են նենգությունը և մարդկանց ստելը, հպարտանալով մի բանով, **որը ճշմարիտ չէ:** Ճշմարիտ է, որ Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) սովորություն ուներ ներկել իր ճերմակ վարսերը հիննայով, որը տալիս էր դեղնավուն, **կարմրավուն կամ շագանակագույն երանգ:** Եթք Աբու Ջուհաաֆահը, ում վարսերը և մորուքը այնքան ճերմակ էին, որքան թուգաամահ բույսը, (**որի տերևները և ծաղիկները ամբողջովին ճերմակ են**) Մեքքայի Նվաճման օրը եկավ նրա մոտ, Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**)

ասաց. «Փոխիր այդ որևէ բանով,
սակայն խուսափիր սևից»:
(Հաղորդեց Մուսլիմ 3/1663)

وقد صح أنه صلى الله عليه وسلم كان يغير
الشيب بالحناء ونحوها مما فيه اصفار أو
احمرار أو بما يميل إلى اللون البني، ولما أتى
بأبي قحافة يوم الفتح ورأسه ولحيته كالثغامة من
شدة البياض قال عليه الصلاة والسلام " غيروا
هذا بشيء واجتنبوا السواد " رواه مسلم
١٦٦٣/٣.

Ճշմարիտ տեսակետը այն է, որ
կանայք նմանվում են
տղամարդուն տվյալ
պարագայում, նրանց չի
թույլատրվում սև ներկել որևէ
վարս, որի գույնը սև չէ:

Հանդերձանքի, պատերի կամ թղթի վրա աներևակայելի արարածների պատկերները

'Արդուլլահ իբն Մասուդը, (թող Ալլահը զնհանա նրանով)հաղորդեց, որ Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Մարդիկ, ում Ալլահը խստորեն կպատժի Հարության Օրը պատկերներ պատկերողներն են»: (Հաղորդեց ալ-Բուխարի տես ալ-Ֆաթհ 10/382) Աբու Հուրեյրան (թող Ալլահը զնհանա նրանով) հաղորդեց, որ Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Ալլահն ասաց. 'Ով է գործում ավելի սխալ, քան մեկը ով փորձում է արարել Իմ արարածի պես մի քան; թող նա

արարի ցորենի հատիկ կամ
Եզիպտացորենի հասկ...՝»
(Հաղորդեց ալ-Բուխարի, տես
Ֆաթհ ալ-Բաարի 10/385) : Իբն
Աբբասը, (Թող Ալլահը զոհանա
նրանով) ասաց. «Յուրաքանչյուր
պատկեր պատկերող կլինի
Կրակի մեջ և յուրաքանչյուր
պատկերի համար, որ նա արարել
է նրան կտան հոգի և նրան
կպատժեն Դժոխքում»: Իբն
Աբբասը ասաց. Եթե դուք պետք է
պատկերներ պատկերեք, նկարեք
ծառեր և բաներ, **որոնք հոգի
չունեն»:** (Հաղորդեց Սուսլիմ
3/1671)

عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه مرفوعا: "إِن أَشَدُ النَّاسِ عَذَابًا عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمُصْوَرُونَ" رواه البخاري.

و عن أبي هريرة رضي الله عنه مرفوعا: " قال الله تعالى: (وَمَنْ أَظْلَمُ مَنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ كَاخْلَقَ فَلَيَخْلُقُوا حَبَّةً وَلَيَخْلُقُوا ذَرَّةً...) " رواه البخاري.

و عن ابن عباس رضي الله عنهم مرفوعا: " كل مصور في النار، يجعل له بكل صورة صورها نفسها فتعذب في جهنم " قال ابن عباس: إن كنت لا بد فاعلا فاصنع الشجر وما لا روح فيه "

رواه مسلم ١٦٧١/٣

Տվյալ պատումները խստորեն
նշում են, որ հարամ է
հանդիսանում պատկերել
աներևակայելի արարածների
պատկերներ, լինեն դրանք մարդ
կամ տարբեր տեսակի

կենդանիներ, **անկախ**
պատկերները երկուսը կամ
տարածական երեքն են:

Պատկերները արգելված են
անկախ դրանց պատկերված,
քանդակված, **փորագրված** կամ
ձուլված լինելուց: **Պատումները**
որոնք արգելում են պատկերել
պատկերներ քողարկում են այս
բոլոր միջոցները:

Մահմեդականը պետք է անխափիր
ընդունի այն, **ինչ ասում է**
Շարիաթը: Ոմանք կարող են ասել
«Լավ, մենք չենք երկրպագում
տվյալ պատկերները կամ ծնկի
գալիս դրանց առջև»: Սակայն,
եթե դուք ավելի մոտիկ դիտեք և
մտածեք վատ արդյունքներից

միայն մեկի մասին, ըստ մեր
ժամանակների տարածված
պատկերների, դուք կհասկանաք
տվյալ արգելքի իմաստությունը:
Տվյալ վատ ազդեցությունը
սադրանք է սեռական
ցանկության, որը ի շնորհիվ տվյալ
պատկերների առաջնորդում է
անբարոյականության:

Մահմեդականը իր տանը չպետք է
պահի որևէ աներևույթ արարածի
պատկեր, որովհետև այն
խոչընդոտում է հրեշտակներին
մուտքը իր տուն: Մարգարեն
(Խ.Ա.Ղ.Ն) ասաց. «Հրեշտակները
չեն մտնում տուն, որտեղ
գոյություն ունի շուն կամ նկար»:

(Հաղորդեց ալ-Բուխարի տես ալ-Ֆաթհ 10/380)

فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةَ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا تَصَوِّرْ " رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ

Ծառ տներում կան նույնիսկ
արձաններ, որոնցից որոշները
ներկայացնում են քուֆարի
աստվածներ, որոնք պահում են
որպես ծևավորում, այս
հանդիսանում է ավելի
հարամ, քան այլ տեսակները,
չկախված նկարները ավելի վատ
են քան ուղղակի նկարները,
որոնք կախված են: Որպան
հաճախ են նկարները
առաջնորդել փառաբանության և

վշտի և այնուհետ հպարտության:
Մենք չպետք է ասենք, որ
պատկերները հիշողության
համար են, **քանի որ սիրելի**
մահմեդական ընկերների
ճշմարիտ հիշողությունները սրտի
մեջ են և նրանց հիշում են նրանց
իսկ համար թողություն և
գթասրտություն խնդրելով:
Անհրաժեշտ է տեղափոխել բոլոր
այս պատկերները կամ ջնջել,
բացառությամբ այն դեպքերի, երբ
շատ դժվար է այդպես անել,
ինչպես բոլոր պատկերները,
որոնք սննդի փաթեթների վրա են,
կամ հանրագիտարաններում և
քաղվածքների գորքերում; նույնիսկ
այդ դեպքում դուք պետք է
փորձեք հեռացնել դրանք և զգույշ

լինել որոշ զորերի վաս
նկարներից: Թույլատրելի է
պահպանել որոշ անհրաժեշտ
նկարներ, ինչպիսիք են
ինքնության, վկայականների
նկարները և նրանք, որոնց վրա
քայլում են, օրինակ զորգերի
վրայի պատկերները: «Այսպիսով
պահեք ձեր
պարտավորվածությունները
Ալլահի նկատմամբ և վախեցեք
Նրանից այնքան, որքան կարող
եք...»: (ալ- Տազաարուն 64:16)

(فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا مَا اسْتَطَعْتُمْ) التغابن/١٦.

Կեղծել որևէ մեկի երազները

Ոմանք դիտավորյալ կեղծում են
երազները և տեսիլըները, որոնք

նրանք իրոք, չեն տեսել, որպես
հոգևոր առավելության և
ճանաչելիության կամ որոշ
նյութական շահերի միջոցներ,
կամ որպեսզի սարսափի մեջ
պահեն իրենց թշնամիներին և
այլն: Շատ հասարակ մարդիկ մեծ
հավատք ունեն երազներին և
հեշտորեն խաբվում են
նմանատիպ ստերով: Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) խստորեն զգուշացնում
է նրան, ով այդպես է վարվում.
«Ստի վատազույն տեսակներից
մեկը այն է, որ մարդը հայտնում է
իր պատկանելությունը ոչ իր
իրական հորը, կամ
հայտարարությունը, որ նա տեսել
է որևէ բան, որը չի տեսել կամ
վերագրել Ալլահի Մարգարեին

(Իւ.Ա.Ո.Ն) իսութեր, որ նա չի
ասել»: (Հաղորդեց ալ-Բուխարին,
տես ալ-Ֆաթհ 6/540)Մարզարեն
(Իւ.Ա.Ո.Ն) նույնպես ասաց.
«Նրան, ով պնդում է, որ տեսել է
երազ, որը նա չի տեսել,
կիրամայեն կապել երկու
հացահատիկ միասին և նա երբեք
ի վիճակի չի լինի անել այդ...»
(Հաղորդեց ալ-Բուխարին, տես ալ
Ֆաթհ 12/427)

قال صلى الله عليه وسلم "إن من أعظم الفری
أن يدعی الرجل إلى غير أبيه أو يري عينه ما لم
تر ويقول على رسول الله صلی الله عليه وسلم
ما لم يقل " رواه البخاري .

وقال صلى الله عليه وسلم " من تحلم بحلم لم يره
كلف أن يعقد بين شعيرتين ولن يفعل... الحديث "
رواہ البخاری

Հնարավոր չէ կապել երկու
հատիկ միմյանց , **այսպիսով**
պատիժը կհամապատասխանի
ոճրին:

Նստել կամ քայլել կամ ընական կարիքները հոգալ զերեզմանների վրա

Աբու Հուրեյրան հաղորդեց, որ
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ռ.Ն**) ասաց.
«Եթե ձեզանից որևէ մեկը նստեր
այրվող ածուխի վրա և թույլ տար
որ այն այրի իր հազուստները
մինչ իր մաշկին հասնելը, այդ
ավելի լավ նրա համար, քան

գերեզմանի վրա նստելը»: (Հաղորդեց Մուսլիմ 2/667)

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم " لأن يجلس أحدكم على جمرة فتحرق ثيابه فتخلص إلى جلده خير له من أن يجلس على قبر " رواه مسلم ٦٦٧/٢

Ինչ վերաբերում է գերեզմանների վրա քայլելուն, մարդիկ անում են այդ և երբ անհատը թաղված է, դուք կարող եք տեսնել մարդկանց, ովքեր հոգ չեն տանում, թե որտեղ են նրանք քայլում, նույիսկ երբեմն կոշիկներով հարևան գերեզմաններում, **առանց հարզանքի հանգուցյալի նկատմամբ:** Տվյալ իսնդրի

լրջությունը ակնհայտ է
Մարգարեի (Խ.Ա.Ո.Ն) խոսքերից.
«Եթե ես քայլելի ածուխի կամ սրի
վրա կամ կարկատեի իմ
կոշիկները իմ իսկ ոտքերով, ավելի
լավ կլիներ ինձ համար, քան
Մահմեդականաի զերեզմանի
վրա քայլելը»: (Հաղորդեց Իբն
Մաջահ 1/449, տես նույնպես
Սահիիհ ալ-Ղասամի 5038)

"لأن أمشي على جمرة أو سيف أو أخصف
نعلي برجلي أحب إلي من أن أمشي على قبر
مسلم..." رواه ابن ماجة ٤٩٩/١ وهو في
صحيح الجامع .٣٨٥٠

Այսպիսով, ի՞նչ կասեք նրանց
մասին, ովքեր զերեզմանների վրա
գործ կամ տներ են կառուցում:

Ինչ վերաբերում է
գերեզմանոցներում կարիքներ
հոգալուն, սա մի արարք է, **որը**
կատարում են բոլորովին անբարո
մարդիկ: Եթք նրանք զգում են
կարիքը, **նրանք թռչում են**
գերեզմանոցի պատով և
հանգուցյալներին անպատճում են
իրենց տհաճ հոտով և անմարութ
թափոնների խնդրով: Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Ես չեի կարծի,
եթե այդ տեղի ունենար
գերեզմանոցի կենտրոնում կամ
շուկայի կենտրոնում» իբիդ –
(այսինքն, բնական կարիքները
հոգալը գերեզմանոցում նման է
բացելուն առլան և շուկայի
կենտրոնում մարդկանց առջև
բնության կարիք հոգալուն):

Նրանք, ովքեր դիտավորյալ իրենց
աղքը գցում են գերեզմանոցում,
առավելապես որոնք լրկած են
կամ պատերը ավիրված են
ներառվում են այս
դատապարտման մեջ: Նրանք
ովքեր այցելում են
գերեզմանոցները, որպես էթիկա
պետք է հանեն իրենց կոշիկները,
երբ ցանկանում են քայլել
գերեզմանների միջով:

Միզեյուց հետո պատշաճ կերպով չմարրելո

Իսլամի գեղեցկություններից մեկը
այն է, որ այն ուսուցանում է
ամենը, ինչ զարգացնում և
վերափոխում է մարդկությունը,

ներառելով բնության կանչից հետո պատշաճ կերպով անմաքրությունը

հեռացնելը: Սակայն, ոմանք
անփույթ են այս խնդրի շուրջ և
թույլ են տալիս, որ իրենց
հանդերձները և մարմինները
աղտոտվեն, դրանով իսկ իրենց
աղոթքները անվավեր դարձնում։
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց մեզ,
որ սա է հանդիսանում
անդրշիրիմյան պատիժների
պատճառ: Իբն Աբբասը ասաց.
«Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) անցնում
էր Մեղինայի այգիներից մեկի
կողքով և լսեց երկու մարդկանց
ձայները, որոնք պատիժ էին կրում
իրենց շիրիմների մեջ»։
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.

«Նրանց պատժում են, սակայն
նրանց չեն պատժում որևէ մեծ
մեղքի համար: Նրանցից մեկը
սովորություն չուներ պատշաճ
կերպով մաքրել իրեն միզելուց
հետո և հաջորդը սովորություն
ուներ տարածել վնասակար
բամբասանք»: (Հաղորդեց ալ-
Բուխարին, տես Ֆաթհ ալ-
Բաարի 1/317)

فَعْنَ أَبْنَ عَبَّاسٍ قَالَ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحَائِطٍ [بَسْتَانٍ] مِنْ حِيطَانِ الْمَدِينَةِ فَسَمِعَ صَوْتَ إِنْسَانَيْنِ يَعْذَبَانِ فِي قُبُورِهِمَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "يَعْذَبَانِ، وَمَا يَعْذَبَانِ فِي كَبِيرٍ - ثُمَّ قَالَ - بَلِّي [وَفِي رَوَايَةِ: وَإِنَّهُ لَكَبِيرٌ] كَانَ أَحَدُهُمَا لَا يَسْتَرِّ مِنْ بُولِهِ وَكَانَ الْآخَرُ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ... " رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ.

بل أخبر النبي صلى الله عليه وسلم أن: " أكثر عذاب القبر في البول " رواه الإمام أحمد . ٣٢٦ / ١٢١٣ وهو في صحيح الجامع .

Իրոք, Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց, որ «շիրիմյան պատիժների մեծամասնության պատճառը միզելն է»: (Հաղորդեց Իմամ Ահմեդ 2/326; տես նույնպես Սահիիհ ալ-Ղասամի 1213) Միզելուց հետո պատշաճ կերպով չմաքրելը նույնպես ներառում է անհարկի շտապողականություն, որպեսզի մարդիկ ավարտեն գործողությունը կամ դիտավորյալ միզեն այն դիրքով կամ վայրում, որտեղ մեզը կարող է ետ զալ կամ ձախողել մաքրել անմիջապես հետո կամ չմաքրել պատշաճ

կերպով: Քուֆարների ժամանակակից նմանակումը այն աստիճանի է հասել, որ որոշ պետքարաններ տղամարդկանց համար պարունակում են պատին փակցված միզարաններ, որոնք տեսանելի են, այնպես, որ անհատը, ով գործածում է դա, անամոթաբար տեսանելի է յուրաքանչյուրի համար,**ով** մուտք է գործում կամ դուրս գալիս այնտեղից անմաքրության **ընթացքում:** Ուստի, նա համատեղում է երկու նողկալի և արգելված արարք մեկի մեջ.**առաջինը չի թաքցնում իր մասնավոր մասերը մյուսների տեսադաշտից և միզելուց հետո**

իրեն պատշաճ կերպով չի
մարրում:

Գաղտնայսել մարդկանց , ովքեր դա չեն գանկանում

Ալլահն ասում է (Իմաստային
մեկնաբանություն). «... Եվ, մի
լրտեսեք միմյանց...» (Ալ-
Հուզուրաթ 49:12)

قال الله تعالى: (وَلَا تَجْسِدُوا...) الحجرات/١١

Իբն Աբբասը, (թող Ալլահը
զնհանա նրանով) հաղորդեց, որ
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Նա, ով ունի է դնում մարդկանց
խոսակցությանը առանց նրանց
թույլտվության Հարության Օրը
հալեցված կապար կլցվի նրանց

ականջները...» (Հաղորդեց ալ-
Տաբարանի Ալ Ջարիր
աշխատության մեջ 11/248-249,
նույնպես տես Սահիիհ ալ-Ղաամի
6004)

عن ابن عباس رضي الله عنهم مرفوعاً: "من
استمع إلى حديث قوم وهم له كارهون صب في
أذنيه الآنك يوم القيمة..." رواه الطبراني في
الكتاب ٢٤٨-٢٤٩ وهو في صحيح الجامع

٦٠٠٤

Եթե տվյալ անհատը այնուհետ
գնում և իր լսած խոսակցության
մասին պատմում է մյուսներին,
խնդիրներ առաջացնելու
նպատակով, ապա նրա լրտեսելու
մեղքին ավելանում է մեկ այլը,
ինչպես ասում է Մարզարեն

(Ի.Ա.Ո.Ե) «Գաղտնալսողները
չեն մտնի Դրախտ»: (Հաղորդեց
ալ-Բուլիսարին, տես Ֆատթ ալ-
Բարի 10/472)

" لا يدخل الجنة قات " رواه البخاري

Վաս հարևան լինելու

Ղուրանի մեջ Ալլահը պատվիրել է
լավ վերաբերմունք հարևանների
նկատմամբ (Իմաստային
Մեկնաբանություն).

«Երկրպագեք Ալլահին և Նրա
հետ ոչինչ մի միացրեք
երկրպագության մեջ և լավ
վերաբերվեք ծնողներին,
ազգականներին, որբերին,
աղքատներին, հարևաններին, ով
մոտ է ազգակցական կապերով,

հարևանին, ով օտար է, ձեր
ընկերակցին, ուղևորին, որին դու
հանդիպում եք և այն
ստրուկներին, ովքեր ձեր աջ
ձեռքի տակ են: Իրոք, Ալլահը չի
սիրում հպարտներին և
պարծենկուտներին»: (ալ-Նիսա
4:36)

{وَاعْبُدُواْ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُواْ بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ
ذِي الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ مُخْتَالاً فَخُورًا} النساء/٣٦.

Ի շնորհիվ իր իրավունքների
մեծության, հարևանին վնաս
հասցնելը հարամ է: Աբու
Շուրայհը (թող Ալլահը զնիանա

նրանով) հաղորդեց, որ
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Ալլահի անունով, նա չի
հավատում Ալլահին, Ալլահի
անունով, նա չի հավատում
Ալլահին, Ալլահի անունով նա չի
հավատում Ալլահին»: Նրան
հարցրեցին, «Ո՞վ, օվ Ալլահի
Մարգարե: "Նա ասաց." Նա, ում
վնասից իր հարևանը ապահով
չէ»: (Հաղորդեց ալ-Բուխարին,
տես Ֆաթհ ալ-Բաարի 10/443)

عن أبي شريح رضي الله عنه مرفوعا: "والله لا
يؤمن والله لا يؤمن والله لا يؤمن، قيل ومن يا
رسول الله ؟ قال: الذي لا يأمن جاره بوائقه"
رواه البخاري

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) հարևանի գովքը կամ քննադատությունը համարեց անհատի բարիքի կամ չարիքի չափանիշ։ Իբն Մասուդը (թող Ալլահը զնիանա նրանով) հաղորդեց, որ մի մարդ ասաց Մարգարեին (Խ.Ա.Ո.Ն) «Օվ, Ալլահի Մարգարե, ինչպես կարող եմ տեղեկանալ, թե իմ լավ կամ վատ վերաբերմունքի մասին»։ Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Եթե դուք լսում եք, որ ձեր հարևանը ասում է, ձեր լավ լինելու մասին, ապա դուք հաջողակ եք և եթե դուք լսում եք, որ նա ասում է ձեր վատ լինելու մասին, ապա դուք լավը չեք»։ (Հաղորդեց Իմամ Ահմեդ 1/402,

տես նույնպես Սահիիհ ալ-Ղասիի 623)

عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رجل للنبي صلى الله عليه وسلم: يا رسول الله كيف لي أن أعلم إذا أحسنت أو إذا أساءت فقال النبي صلى الله عليه وسلم "إذا سمعت جيرانك يقولون: قد أحسنت فقد أحسنت، وإذا سمعتهم يقولون: قد أساءت فقد أساءت" رواه الإمام أحمد ٤٠٢١ و هو في صحيح الجامع ٦٢٣.

Հարևանին վնասելը կարող է լինել տարբեր միջոցներով,օրինակ թույլ չտալ նրան վերանորոգել փայտի կտորը պատի կամ ցանկապատի համար, ընդլայնել բնակարանը այնպես, որ ծածկվի նրա օդը կամ արևը առանց նրա թույլտվության; բացել

պատուհանները նրա տունը
 դիտելու նպատակով, որպեսզի
 ներխուժեն իրենց
 մեկուսացվածությանը;
 խանգարել նրանց բարձր
 ձայներով, ինչպես բղավոցը,
 մուրճով հարվածը, այն
 ժամանակ, երբ նրանք քնած կամ
 հանգստանում են, **կամ դռան
 դիմաց աղբ զցելը:** Տվյալ
 արարքների մեջքը ավելանում է,
 երբ դրանք կատարվում են
 ընդդեմ հարևանների, ինչպես
 ասում է Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն.**).
 «Եթե տղամարդը շնանում է տաս
 կանանց հետ, ավելի լավ է քան
 շնանա իր հարևանի կնոջ հետ և
 եթե տղամարդը գողություն
 կատարի տաս տներից, ավելի լավ

Է նրա համար, քան զողություն
կատարի իր հարևանի տանից»:
(Հաղորդեց ալ-Բուխարին ալ-
Աղաբ ալ-Մուֆրադ հ. 103; տես
նույնպես ալ-Սիլսիլահ ալ
Սահիիհահ 65)

قال النبي صلى الله عليه وسلم: " لأن يزني
الرجل بعشر نسوة أيسر عليه من أن يزني
بامرأة جاره.. لأن يسرق الرجل من عشرة
أبيات أيسر عليه من أن يسرق من بيت جاره "
رواه البخاري في الأدب المفرد رقم ١٠٣ وهو
في السلسلة الصحيحة ٦٥

Որոշ դավաճաններ օգտվում են
առիթից և գիշերը հարևանի
բացակայության ժամանակ
մտնում են տուն և անբարո

արարք են գործում: Անեծք նրանց
շավալի Օրվա պատժից:

Կտակ զրելո Ժառանգներից մեկին վնասելու նպատակով

Շարիաթի հիմնական
սկզբունքներից մեկը այն է, որ
չպետք է ոչ վնասել, **ոչ էլ**
փոխանակել այն: Դրա
օրինակներից է, կտակ զրել,
զրկելով մեկ կամ մի քանի
օրինական Ժառանգներին իրենց
իրավունքներից: Մարզարեն
(Խ.Ա.Ղ.Ն) զգուշացրել է
նմանատիպ անհատին «Նա, ով
վնասում է ուրիշներին, Ալլահը
վնասում է նրան և ով նա, ով
դժվարություններ է ստեղծում

մյուսներին, Ալլահը
դժվարություններ ստեղծում նրա
համար»: (Հաղորդեց Իմամ
Ահմեդ 3/453; տես նույնպես
Սահիիհ ալ-Ղաամի 6348)

"من ضار أضر الله به ومن شاق شق الله عليه"
رواه الإمام أحمد ٤٥٣/٣ انظر صحيح الجامع
٦٣٤٨

Միջոցներից մեկը, որով անհատը
կարող է վնասել մյուսներին
Ժառանգի իրավունքները մերժելն
է, կամ Ժառանգին Շարիաթի
օրենքներից վեր տալը, **կամ**
երրորդ անձին ավելի քան մեկ
երրորդը **կտակելը**:

Այն վայրերում, որտեղ մարդկանց
դժվար է հաստատել Շարիաթի

կանոնը, դժվար կլինի անհատին
վերցնել այն, ինչ ըստ Ալլահի
շնորհվել է նաև, որովհետև
դատարանները, որոնք հիմնված
են մարդու կերտած օրենքների
վրա, **կարող են անարդար**
իրավաբանի մահապատճի վճռի
պատճառ դառնալ: «**Անեծք նրանց**
այն բանի համար, ինչ իրենց
ձեռքերը գրել են և անեծք նրանց
, ինչ նրանք վաստակում են դրա
միջոցով»: (ալ-Բակարա 2:79)

(فَوَيْلٌ لِّهُم مِّمَّا كَتَبْتُ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا
يَكْسِبُونَ) البقرة 79

Զառախառ խաղալը

Շատ տարածված խաղեր
ներառում են այնպիսի տարրեր,

որոնք հանդիսանում են հարամ; Դրանց մեջ զոյություն ունեն խաղեր, որտեղ մասնիկները շարժվում են ըստ զարի շարժման, **ինչպիսիք են նարդին և այլն:**

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)

զգուշացրեց, որ տվյալ զառը հնարավորություն է տալիս խաղամոլության. «**Նա, ով խաղում է զարի հետ, կարծես իր մատը խորը մտցնում է խոզի մարմնի և արյան մեջ»:**

(Հաղորդեց Մուսլիմ 4/1770) Աբու Մուսան, (թող Ալլահը զոհանա նրանով) հաղորդեց, որ Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «**Նա, ով զարերով է խաղում չի հնազանդվում Ալլահին և Նրա Մարգարեին»: (Հաղորդեց Իմամ**

Ահմեղ 4/394; տես նույնական
Սահիկի ալ-Ղաամի 6505)

"من لعب بالنردشير فكأنما صبغ يده في لحم خنزير ودمه" رواه مسلم ٤/١٧٧٠. وعن أبي موسى رضي الله عنه مرفوعا: "من لعب بالنرد فقد عصى الله ورسوله" رواه الإمام أحمد ٣٩٤/٤ وهو في صحيح الجامع ٦٥٠٥.

Անհծել հավատազյալին, կամ
որևէ մեւսին, ով արժանի է.

Ծատերը չեն կառավարում իրենց
լեզուները բարկության ժամանակ
և արագ անհծում են մարդկանց,
կենդանիներին, աներևակայելի
առարկաներին, օրերին, **ժամերին**
և այլն: Նրանք նույնիսկ կարող են
անհծել իրենց և իրենց
զավակներին կամ ամուսինը

կարող է անիծել իր կնոջը և
հակառակը: Սա լուրջ խնդիր է
հանդիսանում: Աբու Ջայդ
Թաբիթ իբն ալ-Դահհակ ալ-
Անսարին (թող Ալլահը զոհանա
նրանով) հաղորդեց որ
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
ասաց. «...նա, ով անիծում է
հավատացյալին, կարծես նա
սպանում է նրան»: (Հաղորդեց ալ-
Բուխարին, տես Փալթ ալ-
Բաարի 10/465)

عَنْ أَبِي زِيدِ ثَابِتِ بْنِ الصَّحَّافِ الْأَنْصَارِيِّ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَرْفُوعًا: "...، وَمَنْ لَعِنَ مُؤْمِنًا
فَهُوَ كُفْتَلَهُ" رواه البخاري

Քանի որ անեծքը ավելի
տարածված է կանանց շրջանում,

Մարզարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն)

բացատրեց, որ դա կհանդիսանա
Դժոխքի մուտքի պատճառներից
մեկը և որ նրանք, **ովքեր** անիծում
են Հարության **Օրը** բարեխոսներ
չեն լինի: Ավելի լուրջ քան այդ
փաստը այն է, որ անեծքը կզա
դեպի նա, ով արտաքերում է, եթե
նա ասի դա անարդար կերպով;
այդ դեպքում նա կաղոթի իր դեմ
և կհեռանա **Ալլահի**
գթասրտությունից:

Ողբը մահվան ժամանակ

Որոշ կանանց հարամ
արարքներից մեկը բարձր
ձայները և հանգուցյալի
գովարանելը, դեմքերին

հարվածելը, հազուսի պատոելը,
մազերի կտրելը կամ պոկելն է և
այլն: Այս ամենը նշում է, որ
անհատը չի ընդունում Ալլահի
որոշումը և աղետը չի
հանդուրժում տոկունությամբ և
համբերությամբ: Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) անիծեց նրան, ով
այդպես է գործում: Աբու
Ումամահը, (թող Ալլահը զնհանա
նրանով) հաղորդեց, որ Ալլահի
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) անիծում է
կնոջը, ով հարվածում է դեմքին,
պատում է հազուսուր և լաց է
լինում և բացականչում է
դժբախտության և աղետի մասին:
(Հաղորդեց Իբն Մաջահ 1/505;
տես նույնպես Սահիխի ալ-Ղասամի
5068) Աբդուլլահ իբն Մասուդը,

(թող Ալլահը զնիանա նրանով
հաղորդեց, որ Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Նա մեզանից
մեկը չէ, ով հարվածում է
այտերին, պատռում է
հազուստները և աղոթում է
Զասիիլիյայի աղերսներով»:
(Հաղորդեց ալ-Բուխարին տես
Ֆաթհ ալ-Բաարի 3/163)
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Եթե կինը, ով ողբում է,
չապաշխարիի մահից առաջ,
Հարության Օրը նա ոտքի
կկանգնի կրելով կուպրե
վերնաշապիկ և կեղյա հազուստ»:
(Հաղորդեց Մուսլիմ h. 934)

عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعِنَ الْخَامْسَةِ وَجْهَهَا

والشاقة جببها والداعية بالويل والثبور " رواه ابن ماجة ٥٠٥ / ١ وهو في صحيح الجامع ٥٠٦٨ . وعن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه مرفوعا: " ليس منا من لطم الخدود وشق الجيوب ودعا بدعوى الجاهلية " رواه البخاري.

وقال النبي صلى الله عليه وسلم: " النائحة إذا لم تتب قبل موتها تقام يوم القيمة وعليها سربال من قطران ودرع من جرب " رواه مسلم رقم ٩٣٤

Դեմքին հարվածելո, կամ դրոշմը

Զաքիրն ասաց. «Ալլահի
Մարզարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն) արգելեց
դեմքին հարվածելը կամ
դրոշմելը»: (Հաղորդեց Մուսլիմ
3/1673)

عن جابر قال نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الضرب في الوجه وعن الوسم في الوجه. رواه مسلم ١٦٧٣/٣

Քանի որ դեմքին հարվածելը մտահոգիչ է, շատ հայրեր և ուսուցիչներ որպես պատիժ կիրառում են դա, երբ նրանք հարվածում են իրենց ձեռքով դեմքին և այլն; ոմանք այդպես են վարվում իրենց ծառաների հետ, նույիսկ եթե այն վիրավորանք է հանդիսանում, **քանի որ Ալլահը դեմքը պատվել է մարդուն:** **Հետևյալը կարող է պատճառ հանդիսանալ դեմքի որոշ կարևոր զգայարանների կորստի, որը առաջնորդում է ափսոսների և**

հատուցման հնարավոր պահանջի:

Կենդանու դեմքի դրոշմը
հնարավորություն է տալիս
կորստի դեպքում տարբերակել
այն: Սա հանդիսանում է հարամ,
որովհետև պատճառում է
տառապանք և այլանդակություն:
Եթե մարդիկ հայտնում են, որ դա
իրենց տոհմային սովորություն է
և որ տարբերակիչ նշանը
անհրաժեշտություն է, դաշվածքը
պետք է լինի կենդանու մարմնի
այլ մասում, ոչ թե դեմքին:

**Չոանգ որևէ հիմնավոր
պատճառի երեք օրից ավել**

Մահմեդական եղբորից հրաժարվելը

Սա հանդիսանում է այն ուղղիներից մեկը, որով Շեյխանք բաժանում է Մահմեդականներին և նրանք, ովքեր հետևում են Շեյխանի հետքերին կարող են հրաժարվել Մահմեդական եղբորից առանց հիմնավոր պատճառի, **գումարի կամ որևէ այլ աննշան անհամաձայնության պատրվակով:** Տվյալ բաժանումը կարող է շարունակվել ամբողջ կյանքի ընթացքում, եթե անհատը երդվում է, որ երբեք չի խոսի մյուսի հետ և երդվում է երբեք ոտք չդնել նրա տուն, շրջվում է, եթե տեսնում է նրան փողոցում և

արհամարհում է նրան, եթե նա
հանդիպում է հավաքույտի
ժամանակ, թափահարելով
յուրաքանչյուր ձեռքը,
բացառությամբ նրա: Սա
Մահմեդական համայնքի
թուլության պատճառ է, **ուստի**
կանոնը որը վերաբերվում է դրան
որոշիչ է և զգուշացնումը իխսուն:
Աբու Հուրեյրան (թող Ալլահը
գոհանա նրանով) հաղորդեց, որ
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Մահմեդականին չի
թույլատրվում հրաժարվել իր
եղորից ավելի քան երեք օր, նա,
ով այդպես է վարվում և կնքում է
մահկանացուն, մտնում է
Դժոխք;» (Հաղորդեց Աբու

Դառնը, 5/215 , տես նույնպես
Սահիիհ ալ-Ղաամի 7635)

Աբու Ջուրաաշ ալ-Ասլամին (թող
Ալլահը զնիանա նրանով)
հաղորդեց, որ Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Նա, ով
հրաժարվում է իր եղբորից մեկ
տարի, կարծես նա թափում է իր
արյունը»: (Հաղորդեց ալ-
Բուխարին ալ-Աղաք ալ-Մուֆրադ
աշխատության մեջ, պատում h.
406; տես նույնպես Սահիիհ ալ-
Ղաամի 6557)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَرْفُوِعًا: "لَا
يَحْلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَنْ هَجَرَ
فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَا تَدْخُلُ النَّارَ" رَوَاهُ أَبُو دَاوُد
. ٧٦٣٥ وَهُوَ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ ٢١٥/٥

و عن أبي خراث الأسلمي رضي الله عنه
مرفوعاً: "من هجر أخاه سنة فهو بسفك دمه"
رواه البخاري في الأدب المفرد حديث رقم ٤٠٦
و هو في صحيح الجامع ٦٥٥٧.

Բավականին վաստ է, որ
Մահմեդականների բաժանումը
պատճառ է հանդիսանում Ալլահի
թողության զրկանքի, **թող Նա**
փառաբանվի: Աբու Հուրայշը
հաղորդեց, որ Մարգարեն
(Խ.Ա.Ղ.Ն) ասաց. «Մարդկանց
արարքները շաբաթը երկու
անգամ, **Երկուշաբթի և**
Հինգշաբթի օրերը տեսնում է
Ալլահը: Նա ներում իր բոլոր
հավատացյալ ծառաներին,
բացառությամբ նրա, **ում և եղբոր**
միջև գոյություն ունի

թշնամություն: Նա ասում է
'Թողեք այդ երկուսին, մինչ նրանց
հաշտությունը': (Հաղորդեց
Մուսլիմ 4/1988)

عن أبي هريرة مرفوعاً: "تعرض أعمال الناس
في كل جمعة مرتين، يوم الإثنين ويوم الخميس
فيففر لكل عبد مؤمن إلا عبداً بينه وبين أخيه
شحناه فيقال: اتركوا أو أركوا (يعني أخرعوا)
هذين حتى يفيئا" رواه مسلم ٤/١٩٨٨.

Երկու կողմերից յուրաքանչյուրը,
ով ապաշխահում է Ալլահին,
այնուհետ պետք է զնա իր եղբոր
մոտ և ողջունի նրան սալամ-ով,
եթե նա այդ անում է և մյուսը
արհամարհում է նրան, **ապա**
նախորդը գերծ է մնում
մեղադրանքից և

պատասխանատվությունը
ընկնում է վերջինիս վրա: Աբու
Այուբը հաղորդեց, որ Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Թույլատրելի
չէ տղամարդուն հրաժարվել իր
եղբորից ավելի քան երեք զիշեր,
շրջվելով հանդիպման
ժամանակ:Երկուսից լավագույնը
նա է, ով առաջինն է ողջունում
մյուսին սալամ բառով»:
(Հաղորդեց ալ-Բուխարին, Ֆաթհ
ալ-Բաարի 10/492)

عن أبي أويوب مرفوعا: " لا يحل لرجل أن
يهجر أخاه فوق ثلاثة ليالٍ يلتقيان فيعرض هذا
ويعرض هذا وخيرهما الذي يبدأ بالسلام " رواه
البخاري

Գոյություն ունեն հիմնավոր
պատճառներ, երբ հրաժարվում
են անհատից, օրինակ այն, որ նա
չի աղոթում, **կամ շարունակում է**
անքարոյականությունը: Եթե
հրաժարությունը կստիպի նրան
գիտակցել և տվյալ կերպ տեսնել
իր սիսալը, ապա անհրաժեշտ է
հրաժարվել նրանից, սակայն, եթե
դա նրան միայն ավելի համառ
կդարձնի և նա կշարունակի իր
մեղքը, ապա ճիշտ չէ հրաժարվել
նրանից, **որովհետև տվյալ**
արարքը չի հասցնի որևէ
արդյունքի: Նրան լրելը միայն
կբարդեցնի ամենը, այսպիսով
ճիշտ ուղղին է շարունակել բարի
վերաբերմունքը, **խորհուրդը և**
հիշեցումը:

Որպես եզրակացություն, սա այն է, ինչ Ալլահը պատվիրել է ինձ գրել արգելքների մասին, **որոնք խորապես արհամարհում են:** Սա երկար թեմա է հանդիսանում և ընթերցողի հետազա օգսի համար գոյություն ունի մեկ այլ գլխի կարիք, **որտեղ կտրվի Ղուրանի և Սուննայի մեջ նշված արգելքների խումբը:** Աստծո կամք, դա կլինի առանձին աշխատություն: Ես խնդրում եմ Ալլահին, թող բարձրյալ լինի և փառաբանվի, Իր Ամենագեղեցիկ Անուններով, տալու մեզ բավարար իրազեկություն և վախ Նրանից, մեզ ետ պահելու մեղքից և բավարար նվիրվածություն և հնազանդություն Նրան, որպեսզի

օգնի մեզ հասնել Նրա Դրախտը,
ների մեզ մեր մեղքերը և Իր
շնորհով մեզ օգնել լիանալ այն
բանով ինչ Նա թույլատրել է և մեզ
հեռու պահի այնից, **ինչ Նա**
արգելել է: Թող Նա ընդունի մեր
ապաշխարհությունը և մաքրի
մեզ մեղքից, քանի որ Նա
Ամենալսողն է և Մեկը, **Ով**
պատասխանում է աղոթքներին:
Թող Ալլահի խաղաղությունը և
օրինանքը լինի Անուսում
Մարզարեին, **Մուհամմեդին և**
նրա ընտանիքին և
ուղեկցորդներին: Ամբողջ փառքը
Ալլահին, **Աշխարհների Տիրոջը:**